

Yerel seçimler sonrası ülke manzarası

29 Mart yerel seçimlerinin üzerinden bir ay gibi bir süre geçti. Son iki ay özellikle seçimlere yönelik bir atmosferin hakim olduğu ülkede ne krizin etkileri ne de yoksulluk, işsizlik gibi gündemler üzerinde duruldu. Tüm burjuva partiler, demokrasi havarisi kesilmiş, en iyi hizmeti vermede yarışır bir hava yaratmaya çalışıyorlardı ki, seçimler geldi ve sonuçlandı. Seçim sonuçlarından çeşitli milletlerden ülkemiz halkının payına işsizlik, yoksulluk, baskı, devlet terörü ve yıkımın çıktığı ise çok kısa zamanda anlaşıldı.

İşsizlik rakamları tüm çarpıtmalara karşın ürkütücü boyutlara ulaşmışken (yaklaşık 10 milyon kişi işsiz durumdadır), bir de seçimlerin hemen ardından, halkın, seçim öncesi yapılan vaatleri unu-

masına yetecek kadar bile zaman tanımaksızın yaşanan yıkımlar ezilenlerin boynuna bir halka daha ekledi. Sultangazi, Arnavutköy, Ataşehir, Kocatepe vd. mahallelerde gerçekleştirilen yıkımlara direnenleri ise yine devletin copu beklemekteydi.

Seçim sonuçlarını en çarpıcı şekilde yaşayan kesimlerden biri de Kürtlerdi. Seçimlerin hıncını alırcasına saldırıya geçen egemen sınıfların temsilcileri ve kurumları, "DTP'yi PKK'nin baskısından kurtarmak" amacıyla operasyonları yapmışlar. (Bu da insana, 19 Aralık Katliam operasyonuna "hayatı kurtarma operasyonu" denmesini hatırlatıyor, nedense!) □ Sayfa 8-9

İbrahim Kaypakkaya bugünün ve geleceğin kazanılmasında kızıl bir meşaledir - 1 -

Türkiye Devrimci Hareketi'nin tarihinde İbrahim Kaypakkaya önemli bir tarihsel şahsiyet ve devrimci önder olarak genel bir kabul görmektedir. Elbette bu genel kanatın yanında Kaypakkaya ülkemiz komünist hareketinin Mustafa Suphi'den sonra uzun süren sessizlik dönemini, sadece devrimci pratiği ile değil enternasyonal proletaryanın öğretisini ülkemiz koşullarına uyarlamasıyla, bu temelde ortaya koyduğu teorik tezleriyle parçalayan, komünist bir önder sıfatına da sahiptir. □ Sayfa 2

İşçi-köylü

umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 40

* 1-14 Mayıs 2009 *Fiyatı: 1.50 TL *ISSN: 1307-878X

Kararlılık, direniş ve cüret kazandı!

Emekçilerin mücadelesi ile 1 Mayıs tatil olarak kabul edilirken, Taksim'in kapıları bir kez daha devrimcilere, emekçilere kapatılmaya çalışıldı. Ancak kazanan devrimci kararlılık, direniş ve cüret oldu. Sadece İstanbul değil, tüm ülkenin yüreği Taksim'de attı.

Kapitalist sistemin krizinin derinleşerek emekçilerin yaşamını cen-

deresine aldığı bir süreçte işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'a coşku, kararlılık ve öfke hakimdi.

İstanbul'da emekçilerin yüreği Taksim Meydanı'nda attı. Başta Devrimci 1 Mayıs Platformu olmak üzere yürütülen son yılların kararlı mücadelesi sonucunda 1 Mayıs tatil ilan edilirken, Taksim yine yasaklı alandı. Sendikalar ile devrimcileri birbirinden yalıtılmak için hayli çaba sarf eden devlet, bunu kısmi

olarak başarsa da, Taksim kararlılığını kıramadı.

Onbinlerce insan 1 Mayıs günü Taksim'e aktı. Aynı kararlılık, aynı direnç ve aynı inançla ezilenler, krize, yoksulluğa, işsizliğe, sömürüye ve baskılara karşı mücadelesini yükseltecek. 1 Mayıslar bu kararlılığın net olarak egemenlere gösterildiği mücadele günleridir. 2009 1 Mayıs'ı da bir kez daha direniş, mücadele ve birlikteliğin önemine işaret etmiştir. Bu işareti takip edelim!

Grev uyarısı patrona geri adım attırdı

Kriz ortamını fırsat bilen deri patronları, işçi üzerinde sağladıkları psikolojik üstünlükle, büyük mücadelelerle kazanılmış hakları masada geri almaya çalıştılar. Ancak uzun yıllara dayalı bir mücadele geleneğine sahip olan deri işçilerinin ve de Deri-İş Sendikası'nın, mücadelede kararlı olduklarını ve kazanılmış haklarını vermeyeceklerini ilan etmeleri üzerine, deri patronları geri adım atmak zorunda kaldı.

Deri işçilerinin, Deri-İş Sendikası ön-

cülüğündeki mücadelecilik duruşu, TİS görüşmelerine de yansımış, birçok iş kolunda olduğu gibi, deri işkolunda da devam eden TİS görüşmeleri, işçiler lehine yapılan anlaşmayla sonuçlanmıştır.

Deri-İş Sendikası ile Türkiye Deri İşverenleri Sendikası arasında, 01.03.2009-28.02.2011 tarihlerini kapsayan görüşmeler 18 Mart 2009'da başladı.

Deri patronları yapılan ilk görüşmelerde, işçilerin sahip olduğu sosyal haklardan taviz vermeleri talebiyle geldi. An-

cak bu taleplerini kabul ettiremeyen deri patronları, bu defa da, ilk yıl "sıfır zam"

ikinci yıl içinse, enflasyon zammı uygulanması yönünde dayatmada bulundular. Yapılan görüşmelerden bir sonuç alınamayınca, 2 Nisan 2009 günü yapılan 4. TİS toplantısı sonucunda, uyumsuzluk tutanağı tutuldu ve arabulucu işlemlerinin başlaması için

Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne müracaat edildi. □ Sayfa 5

İşçi-köylü'den

Taksim gerçek sahiplerine kavuştu □ Sayfa 2

Sınıfsal yaklaşım

Devrimci irade sayesinde parça parça Taksim!

□ Sayfa 3

Emekçinin gündemi

2009 1 Mayıs'ı kararlılık ve birlikteliğe işaret etmektedir

□ Sayfa 4

Evrensel bakış

İrklığı yaratanlar ve uygulayanlar, ona karşı olamaz!

□ Sayfa 13

Genç tutsaklar koruma altında!

Meşru ve demokratik haklarını kullanan gençlere işkence yapan, tutuklayan, katleden devlet, söz konusu hapishaneler ve devrimci tutsaklara yönelik saldırı olunca birden gençleri hatırlayverdi. Bir süre önce hapishanelerde hükümlü ve tutukluları ayırma girişimi ile gündeme gelen saldırı, geçtiğimiz hafta "Gençleri Koruma Yasası" safsatası ile yaş sınırlamasına göre tutsakları ayırma girişimi ile Tekirdağ 1 Nolu F tipi Hapishanesi'nde benzer şekilde gündemleşti. Gazetemize konu ile ilgili bilgi veren tutsaklar 18-21; 21-35 ve 35 yaş üstü şeklinde tutsakların birbirinden ayrılması girişimlerinin başladığını belirterek kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıldılar. □ Sayfa 7

İbrahim Kaypakkaya bugünün ve geleceğin kazanılmasında kızıl bir meşaledir - 1 -

Türkiye Devrimci Hareketi'nin tarihinde İbrahim Kaypakkaya önemli bir tarihsel şahsiyet ve devrimci önder olarak genel bir kabul görmektedir. Elbette bu genel kanaatin yanında Kaypakkaya ülkemiz komünist hareketinin Mustafa Suphi'den sonra uzun süren sessizlik dönemini, sadece devrimci pratiği ile değil enternasyonal proletaryanın öğretisini ülkemiz koşullarına uyarlamasıyla, bu temelde ortaya koyduğu teorik tezleriyle parçalayan, komünist bir önder sıfatına da sahiptir. Ve kuşkusuz bu sıfatıyla devrimci hareket içinde müstesna bir yer edinmeyi hak etmektedir.

İbrahim Kaypakkaya kuşkusuz temel teorik tezleriyle ve Komünist Parti'sinin kurucu önderi olması sıfatıyla sadece tarihsel bir kategoriye indirgenemeyecek kadar ülkenin sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel gerçekliği karşısında güncelliğini korumaktadır. Kısa ve genç ömründe devrimci düşüncelerinin rotası, ülke gerçekliğine, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin yol göstericiliğinde ışık tutmasına yetmiştir.

Ortaya çıktığı tarihsel koşullarda ve o dönemin devrimci hareketine rengini veren komünistlik adı altında pazarlanan her türlü oportünist, revizyonist düşüncenin temel sınıfsal karakteristiğine karşı gerçek bir komünist duruş olmuştur. Devrimci harekette istisna tanımaksızın bünyeye sirayet eden ülkenin tarihsel, sosyal, siyasal gerçekliğinin bilimsellikten uzak analizleri ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan yanlış devlet tahlili, devrimin yolu, hedefleri, dostları, düşmanları ve niteliği sorunlarına karşı proletarya ideolojisinin çekincesiz, yığıt haykırışı olmuştur.

Kaypakkaya görev ve misyonunu şu sözleriyle açıkça ilan etmiştir: **"Herkesin gözü önünde yükselerek çıktığımız bayrağın, proletaryanın kızıl bayrağı olup olmayacağı işaret ettiğimiz lekelerin temizlenip temizlenmeyeceğine bağlıdır. Biz bütün samimiyetimizle bu lekelerin temizlenmesini istiyoruz."**

Kuşkusuz Kaypakkaya büyük bir başarıyla ülkemiz devrimci hareketinin bünyesine sirayet eden lekeleri temizleyerek proletaryanın kızıl bayrağını ülkemiz topraklarında dalgalandırmayı başarmıştır. M. Suphi'nin şehit düşüşünden sonra komünizm adı altında sallanan revizyonizmin lekeli bayrağını yadsımış, yine devrimci hareketin buradan aldığı ideolojik lekelerle mücadele ederek bunların sınıfsal karakterini deşifre ederek, Türkiye işçi sınıfının ve ezilen emekçi yığınların 50 yıllık Komünist Parti kurmaylığından yok-sun oluşuna son vermiştir.

Kemalizm kuyrukçuluğu ve hayranlığının, Kürt ulusunun varlığının öyle ya da böyle inkarının devrimci harekette normal sayıldığı, benimsendiği, devletin niteliğine dair her türlü anti-MLM görüşün cirrit atıp yuvalandığı koşullardı. **"Bütün burjuva, küçük burjuva örgüt ve**

akımlarını öfkeyle ayağa fırlatma" pahasına "KOMÜNİSTÇE" değerlendirme ve gerçekleri yüksek perdeden haykırma cüretini göstermekten geri kalmamıştır. İbrahim'in en temel özelliği ideolojik planda bu sınıfsal cüret ve kuşkusuz karşıtlığını var etmesidir. Enternasyonal proletaryanın bilimin rehberliğinde gerçekleri araması, açığa çıkarması ve ne pahasına olursa olsun onu savunması ve pratikleştirmesidir. İşte Kaypakkaya'nın en temel karakteristiği budur. Dönemin sosyal, toplumsal devriminin özellikleri ve dayattığı ihtiyaçlar nesnel bir zemini yaratırken; İbrahim'in sınıfsal duruşu, sorgulayıcılığı, MLM'nin diyalektik tarihsel materyalist yöntemini kavrayış düzeyi, olgunun kendisi karşısında itaati ve bu gerçekliğe korkusuzca-sıkıca sarılması ve de sınıf mücadelesinin sosyal pratiğinden ve haktan öğrenme ve bunları sistematiğe etme bilinci onu karakterize eden proleter kopuşu ve sıçramayı getirmiştir.

Türkiye'de Proletarya Parti'sinin temel teorik tezlerini ve örgütlenmesinin önderliğini ve öncülüğünü yaparak ülkemiz topraklarında komünist önderlerden biri ve kuşkusuz en özel olmayı başarmıştır.

Bugünden geçmişe bakıldığında İbrahim'in dönemi içinde gerçekleştirdiği kopuşun ve sıçramanın kuşkusuz bir mihenk olduğu kabul edilecektir. Zira ortaya koyduğu temel teorik tezler sosyal pratiğin gelişimi ve döngüsü, sınıf mücadelesinin geçirdiği evre açısından doğruluğunu kanıtlamıştır. Kemalizmin sınıfsal niteliği, ortaya çıkan tarihsel belgeler ve döneme ışık tutan kapsamlı akademik çalışmalar sonucunda Marksizm'in en temel yasalarına gözünü kapatmayan bütün ilericiler, demokrat, devrimci çevreleri İbrahim'e hakkını vermeye itmekte, temel tezlerinin ne denli doğru ve bilimsel olduğunu kabul etmeye geçmektedir. Kemalist ideolojinin gerçek özü ve niteliği bugün her yönüyle ortaya serilerek İbrahim'i doğrulamıştır.

Yine bu bağlamda ülkemizdeki ulusal sorunun esas yönünü oluşturan Kürt ulusal sorununa yönelik ortaya koyduğu devrimsel nitelikteki tezler, bugün için tartışmanın bile abes hale geldiği bir noktadadır.

İbrahim'in tezlerinin tarihsel seyir ve sosyal pratik içinde ispatlanması, düşüncelerinin değerinin ispatlanmasının ötesinde anlamlar taşımaktadır. Zira İbrahim'in tezleri "düşünsel egzersizler", "akademik ihtiyaçlar" ekseninden ve perspektifinden değil, enternasyonal proletaryanın ideolojisinin Türkiye halkına kurtuluşun güzergahını göstermesi ve gerçekleştirmesi tutumuyla açığa çıkar. Bu temel sınıfsal duruş ve ihtiyaçla İbrahim'in bütünlüklü olarak yaratımı bugünün ve geleceğin kazanılmasında hala diri, canlı, dinamik ve güncel özelliklere sahiptir.

Türkiye özgülünde sadece düşünsel temelde bir yaratım değil devrimci temelde bir perspektif, rota çizme özelliklerine sahiptir. Yani İbrahim, Komünist Parti önderliğinde ezilen geniş yığınların kurtuluş stratejisini enternasyonal proletaryanın MLM biliminin rehberliğinde, emperyalizm ve proleter devrimler çağının özellikleri, bu bağlamda yarı-sömürge yarı-feodal iktisadi sosyal yapının çözümlenerek bilimsel bir şekilde ortaya koymasıyla bir

duruşun simgesi olmuştur.

İbrahim'in bütünlüğü, tutarlılığı bir bütünlük teori ve pratik uyumuyla kendisini gösterir. Tarihsel olgular ele alışı, ülkenin sosyal, ekonomik, siyasal durumunu tahlili, sınıfsal ittifaklara yaklaşımı, esas ve tali meseleleri tasnif edişi, meseleleri güncel politik gelişmeler, ihtiyaçlar temelinde de alıp taktikler üretişi ve bu bütünlük içinde sınıf mücadelesinin yasalarına, gelişim seyrine hakimiyetiyle bunlar karşısındaki ilkesel ve taktiksel konumlanışı tam bir tutarlılık arz eder.

Temel stratejide ve ilkelere katılığı, taktik politikada esnekliği İbrahim'in sınıf mücadelesinin yasalarına hakimiyetinin kanıtları olmasının ötesinde sosyal dokudaki nicel değişimler, siyasal gelişmelerdeki durumun diyalektik değişim bağlamlarını kavrayışı ve bunlardaki sınıfsal öze dair ilkesel tutumları nasıl bir duruşun olması gerektiğine dair canlı dinamik öğretiler özelliği, karakteristiği taşımaktadır.

İbrahim'in temel eserinin yaratımının üzerinden 36 yıl geçmiştir. Dünyada ve Türkiye'de sosyal, siyasal anlamda önemli değişimler ve farklılıklar yaşanmıştır. Ancak bu değişimlere yanıt olacak güncellik **öz itibarıyla** ortadan kalkmamıştır. MLM'nin Türkiye topraklarında özleştirilmesini başararak İbrahim'in bir dizi sosyal, siyasal değişimin doğru ve bilimsel temelde okunmasında hala referans olduğu gerçekliği söz konusudur. Bugünü doğru okumak, mücadele biçimleri belirlemek, taktikler ortaya koymak, süreci KOMÜNİSTÇE kavrayıp yön vermek onun temel teorik tezlerinin özünü kavramak ve varlaştırmakla mümkün olacaktır. Bu özellikleriyle ve taşıdığı bu temel ruhla **İbrahim hala günceldir.**

İbrahim'in teorik tezlerini kendi dönemi içinde bir kopuş olarak ele alıp ayrı ve müstesna bir yerde tutup, bugün için bunu kabul etmemek kuşkusuz idealist bir yaklaşımın ürünü olabilir. Ya da İbrahim'i kendi bütünlüğü ve tutarlılığı içinde değerlendirmeyip parçalara ayırarak, tasnif ederek en temel tezlerini "Marksist", "bilimsel" kabul edip bunun üzerine inşa ettiği devrimin yolu, yöntemi, dostları, düşmanları gibi meseleleri yanlış bulmak diyalektik tarihsel materyalizmi idealistçe baş aşağı etmek olur. Bu İbrahim'in, oportünist bir tutumla revize edilip kendi bütünlüğünün verdiği temel ruhu yadsımak anlamına gelir. İbrahim'in yanlışlarını Maoist duruşunda aramak ise ancak İbrahim'in "bilimsel" olarak kabul edilen tezlerinin ön koşulu olabilir. Bu ise küçük burjuva siyasi tutumun paradoksudur.

Ötesinde İbrahim'in kimi temel tezlerini doğru kabul etmek sosyal pratiğin gösterdiği ve dayattığı gerçeği küçük burjuva devrimciliğinin bugünün siyasal, sosyal gerçekliğinde kendini var ettiği zeminde kendi sınıfsal temsil yetisinin çıkarları doğrultusunda elektik bir sahipliği olduğu gibi ideolojik planda bu elektik duruşun temel karakterini de işaret eder. Bu duruş kuşkusuz İbrahim'in komünist özünü anlayamamak olduğu gi-

bi Marksizm patentiyile küçük burjuva ideolojinin satışa sunulmasıdır.

İbrahim'in temel tezleri ülkenin sosyal, siyasal, iktisadi ve kültürel gerçekliğini açığa çıkarıp, devletin niteliğini ortaya koyarak bu gerçeklik üzerinden devrimin güzergahını çizecek bir diyalektik tutum içindedir. Ve kuşkusuz devrimin karakterini bu zemin üzerinden belirleyip devrim stratejisini belirginleştirmiştir.

İbrahim elinde şablonla ve dogmalarla hareket edip olgunun kendisini bu şablona yerleştirmeye çalışmamış, olgunun görünen yüzünden sıyrılıp, algısal bilgiyi yadsıyarak bunun iç bağlantılarıyla ve ilişkileriyle yoğunlaşmış bilimsel çalışma metodu ile olgunun gerçek özüne inerek ussal bilgiyi ulaşmayı başarmıştır. Doğru bilgiyi edinmede MLM'nin temel yasalarına sadakat ve titizlikle yaklaşmıştır. Bu onun doğruyu bulmasında, ulaşmasında temel referans olmuştur.

Sınıf mücadelesi içerisinde her hareketi sıkı takibe alan, onun içinde kendini var eden ve bunu bilimsel analizlere tabi tutan ve sonuçlandıran bir yöntem izlemiştir. Hareketin seyri, gelişimi ve ilişkileriyle dair ortaya çıkan duruma çok yönlü yaklaşarak nüfuz etmeye çalışan bir yaklaşım görürüz. İbrahim'in öğrenme, dersler çıkarma ve genel sosyal, siyasal, kültürel, toplumsal gerçekliği gözeterek bütüncül bağlar kurarak programatik görüşler oluşturduğu görürüz.

Köylü direnişleri, toprak işgalleri, işçi sınıfının mücadelesi, öğrenci gençliğin hareketi ve yönelimi ve çeşitli toplumsal sosyal katmanların ortaya çıkan durum üzerinden siyasal temsilcilerinin aldığı pozisyon ve bunlar arasındaki ilişkiler üzerine güçlü gözlemler ve analizler yaparak bilimsel sonuçlara ulaşmaktadır.

Örneğin 15-16 Haziran işçi direnişinin analizini birçok yönüyle gerçekleştiren Reformcu orta burjuva ve küçük burjuva akımlarla ve anlayışlarla hesaplaşma, mücadele ekseninde bir rota benimseyerek devrimin genel karakterine yönelik temel ilkeler ortaya çıkarmayı başarmıştır. Parçası bütünden koparmaksızın, parçalar arasındaki diyalektik bağları güçlü bir mantık örgüsüyle kurarak, sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarını, gerekliliklerini bilimsel analizlerle incelemiş, proleter hareketin ideolojik, siyasal, örgütsel hattının örülmesi mücadelesine bunun inşa edilmesine yönelik net bir sınıfsal duruşla tutumunu belirginleştirmiştir.

Bu yaklaşım ve duruş onun sürekli gelişimini kuşullarken, aynı zamanda MLM'nin ülke topraklarında özleşmesini ve proleter öncünün örgütlenmesini ve teşekkül etmesini sağlamıştır.

Toplumun, siyasal, iktisadi ilişkileri ve devrimini içinde, bunun tarihsel arka planını sıkı bir şekilde irdeleyerek gerçekleştiren işçilerin teorisine yaşam bulduran ve bu düşüncü tarzı içinde olgulara sınıfsal perspektiften nüfuz ederek gerçek niteliği ortaya koyan bir tutum içindedir. Bu tutum İbrahim'i aynı zamanda yaşanacak değişimlerin ve gelişmelerin seyrine ve bunun özsel niteliğine karşı da donanımlı kılmaktadır. Meselelere sınıfsal bir bakış açısı ve bilimsel bir tutumla hâkimiyeti; dışsal olguların, ilişkilerin etkisiyle yaşanacak durumlar karşısında olgunun içsel gelişiminin yeni biçimlerini karşı da sağlıklı bakmayı getirmiştir.

* Alıntılar İbrahim Kaypakkaya Seçme Yazılar'dan yapılmıştır. (Devam edecektir)

İşçi-köylü'den

Taksim gerçek sahiplerine kavuştu!

İşçi sınıfının birlik-mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, açığa çıkardığı önemli sonuçları ile geride kaldı. İşsizler ordusunun on milyonlara ulaştığı, açlık ve sefaletle boğuşan yığınların giderek arttığı, özelleştirmelerle birçok kuruluşun peşkeş çekildiği, işçilerin örgütlenmesi önündeki engellerin arttığı bir atmosferde girdik bu yılki 1 Mayıs'a. Krizin faturasını ödemek istemeyen, açlık ve yoksulluğa karşı sesini yükselten; işçiler ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanları doldurdu.

1 Mayıs, işçi sınıfı ve emekçilerin bir gövde gösterisi, ege-menlere karşı meydan okuduğu, geleceğe dair tavrını gösterdiği bir gündür. İşçi sınıfı ve emekçilerin sömürü, talan, yağmaya karşı tavrını kitlesel olarak ifade ettiği bir alandı.

Önceki yıl 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasını isteyen ve DISK binasında toplanan kurumlar sabahın çok erken saatlerinde polis saldırsına maruz kalmış, çatışmalar gün boyu yaşanmış İstanbul adeta bir savaş alanına dönmüştü. 1 Mayıs'ta Taksim Meydanını işçi ve emekçilere kapatan devlet, geniş kesimlerin tepkisini çekmişti. AKP'nin önemli oranda teşhir olmasına neden olan bu sürecin sonunda gündem hızla değiştirilmişti.

Bu yıl da 1 Mayıs tartışmaları DISK ve KESK'in 1 Mayıs'ta Taksim'de olacıklarını ilan etmesinin ardından iyice alevlendi. **"1 Mayıs'ı 100. yılında Taksim'de kutlamak"** sloganı ile gelişen bu tartışmalarda ve sürecin bugüne evrilmesinde **Devrimci 1 Mayıs Platformu**'nun çok önemli bir rolü olduğu görülmelidir. Platform; devrimci birlikteliğin, dayanışmanın ve ortak iş yapma kültürünün önemli bir örneği olarak durmaktadır.

Taksim çıkışı ile başlayan tartışmalar Taksim'de **"makul"** bir 1 Mayıs kutlamasına dönüştü. DISK, 1 Mayıs'ta önceki pratiğini aratmayacak bir tutum takındı. Devletin; devrimci, ilerici kurumların alana alınması konseptine uygun bir pratik izleyerek nerede durduğunu bir kez daha gösterdi. DISK'in, 1 Mayıs'ta geniş kesimler tarafından daha görünür olan bu tutumu kuşkusuz ona hâkim olan anlayışın bir ürünüdür. DISK'le farklılıkları olsa da KESK de aynı noktada durmaktadır. Konfederasyonlar, 70'i aşkın kurumun oluşturduğu 1 Mayıs Meclisine rağmen vali ile çeşitli pazarlıklara girişmiştir. Toplantılarda alınan kararlar, konfederasyonlar tarafından Vali ile yapılan görüşmelerin ardından revize edildi. Konfederasyonlar; devrimci, ilerici kurumlara yönelik anti-propagandanın önüne geçmek ve kamuoyuna açık bir çağrı yapmak için bir basın toplantısı dahi gerçekleştirmediler. Son olarak acil koduyla yapılan toplantı da konfederasyonlar tüm bileşenlerle birlikte Taksim Meydanına çıkılacağını aksi bir durumda tavrı alacaklarını beyan etmişlerdi. Ancak, 1 Mayıs günü DISK, KESK kortejini bile beklemeden yürümeye başladı.

Şurası açık ki, 1 Mayıs'ta kitlenin büyük bir kesimini devrimci ve ilerici kurumlar oluşturmaktadır. DISK ve KESK bu kurumların kitlesi üzerinden, onların iradesini yok sayan bir hareket tarzı izlemiştir. Konfederasyonlar, son birkaç yıldır gösterdikleri direniş ile 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının önünü açan devrimci ve ilerici kurumlarla olabildiğince aynı karede görünmekten kaçınmaktadır.

Bu durum egemenlerin, **"Marjinal gruplar, provokatörler, işçi olmayan kesim"** gibi ideolojik saldırılarına meydan vermektedir.

Konfederasyonların söylem ile pratiği arasındaki bu uçuruma rağmen devrimcilerin, ilericilerin, işçilerin, emekçilerin mücadelesinin bir sonucu olarak önemli bir kazanım elde edilmiştir. Taksim Meydanı 31 yıl aradan sonra gerçek misafirlerini konuk etmiştir. Devletin; işçi ve emekçilere yönelik bir iradesi olarak Taksim yaşağı, verilen mücadelesine, ödene bedellerin ardından **"makul"** bir sayıda da olsa delinmiştir.

77'de katledilen işçilerin anısı tam anlamıyla olmasa bile bir kez yaşatılmıştır. Taksim'de 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirmek işçi sınıfı hareketine önemli bir moral aşılacaktır. Bu başarıyı ve coşkuyu sınıfın kazanımlarına dönüştürmek önemli bir yerdedir.

Mayıs ayı aynı zamanda Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın Diyarbakır zindanlarında katledişinin 36. yılıdır. İbrahim Kaypakkaya her şeyden önce bize 37 yıldır direnişin ve umudun adı olan geleneği armağan etmiştir. Kaypakkaya yoldaş; ülkemiz devriminin can yakıcı sorunlarına yönelik geliştirdiği tezler, devrimin temel güçleri, devrimin yolu, yöneleceği hedefler konusunda ortaya koyduğu görüşleri ile nadide bir yerde durmaktadır.

Ülkemizde Kürt ulusal sorunu ve Kemalizm konusunda 50 yıllık suskunluğu parçalayan, karanlıkları aydınlatan önder yoldaşımız, 71 devrimci çıkışında özel bir yerde durmaktadır. Önder yoldaşımız, teorik birikimi, politik yetkinliği ve örgütsel ustalığı ile biz ardıllarına zengin bir miras bırakmıştır. İbrahim Kaypakkaya, komünistlerin yaşam tarzına dair ebedileşin bir örnek olarak da incelenmelidir.

Yoldaş Kaypakkaya, özellikle de güncel politik gelişmelere yönelik takındığı tutum ile bize yol göstermektedir. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nden köy işgallerine, üniversite boykotlarından cezalandırma eylemlerine, gerilla savaşına canlı bir politik yaşama sahiptir.

Ülkemizde geniş kesimleri ilgilendiren onlarca yeni gelişme olurken, tavrımız, önder yoldaşın izinden gitmek olmalıdır. Bugün politik gelişmelere daha hızlı refleks göstermek, kitlelerin sorunları üzerinden yoğun bir ajitasyon propaganda faaliyet yürütmek ve tüm bunları bir örgütlenmeye dönüştürmek önemli bir ihtiyaç olarak önümüzde durmaktadır. İbrahim Yoldaşın bu özellikleri üzerinde büyük bir titizlikle durmayı hak etmektedir.

Bugünden geçmişe bakıldığında İbrahim'in dönemi içinde gerçekleştirdiği kopuşun ve sıçramanın kuşkusuz bir mihenk olduğu kabul edilecektir. Zira ortaya koyduğu temel teorik tezler sosyal pratiğin gelişimi ve döngüsü, sınıf mücadelesinin geçirdiği evre açısından doğruluğunu kanıtlamıştır.

Egemenlerin karşısına, ezilenlerin “yol haritası” ile dikilelim!

Türk egemen sınıflarının “demokratikleşme”, “açılım” vb. söylemlerden neyi kast ettikleri, içinden geçilen süreçte artık iyice açıklık kazandı. Bu durum, daha başından beri bunun bir aldatmacadan ibaret olduğunu söyleyen bizler açısından hiç de şaşırtıcı değil.

At izi-iti birbirine karışmış olarak sürdürülen Ergenekon operasyonlarına ve bu operasyonlar sırasında açılan ölüm kuyularına, gömülü silahlara bakarak, Ergenekon'un gerçekten darbecileri hedefleyen, kontrgerillayı dağıtma amaçlı ele alınan bir operasyon olduğunu sananlar da, yine aynı günlerde hayli hayal kırıklığı yaşadılar. 12. dalga olarak sunulan operasyonda, çok sayıda profesörün, öğretim görevlisi vb. akademisyenin gözaltına alınması ve tutuklanması, toplumu seriatçı-laik olarak ikiye bölme çabalarını da kıztırdı.

Bir ucunda dini gericiğin diğer ucunda ise ırkçı gericiğin durduğu bu sözde çatışmanın yeniden alevlendirildiği günlerde yaşanan bir başka gelişme karşısında alınan tutumlar ise, hepsinin aynı yerde durduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

SALDIRILAR KÜRT ULUSUNUN İRADESİNE YÖNELİKTİR!

Her biri on yıllardır hayata geçirilen ırkçı-şoven politikaların en harareti savunucusu olan, görev yaptıkları üniversitelerde ve yaşamlarının her alanında bu politikaları hayata geçirmekten geri durmayan, binlerce öğrenciyi hayatı zindan eden akademisyenleri, özgürlüklerden, demokrasiden dem vurarak canhıraş savunular, Ergenekon operasyonlarına paralel günlerde yaşanan, DTP operasyonları karşısında, suskunluğa büründü. Ancak bu onların ilk suskunluğu değildi. Son olmayacağı da kesin.

Sistemin kendisini konjonktürel ihtiyaca ve esas olarak da emperyalistlerin bölgesel çıkarlarına göre yeniden yapılandırma çabasından başka bir anlam ifade etmeyen Ergenekon operasyonlarının son dalgasının, kimi çevrelerde yarattığı gürültü arasında gerçekleştirilen DTP operasyonu, aslında bu ve önümüzdeki sürecin egemen sınıflar açısın-

dan nasıl ele alındığına/alınacağına dair yeterli ipuçlarını da sunmaktadır.

DTP özgülünde, topyekun Kürtlere dönük başlatılan saldırıların, Kürt Ulusal Hareketi'ni teslim almaya dönük son girişimlerin adımlarından biri olarak hayata geçirildiği görülmektedir.

Kürt ulusal sorununun çözümünde, egemen sınıfların masasında tek alternatif olarak duran teslim alma seçeneği, alınan seçim yenilgisiyle birlikte, daha azgın ve pervasız saldırılarla hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Kürtlere dönük bu kapsamlı saldırılar elbette Türk egemen sınıflarının, izinsiz nefes bile alamadıkları emperyalistlerin, başta da ABD emperyalizminin bölgeye dönük hedefleri doğrultusunda ele alınmaktadır. Bölgenin emperyalist çıkarlarına uygun biçimde yeniden şekillendirilmesinde, bölge halklarına biçilen misyon, iradesi elinden alınmış halk topluluklarıdır. Kürt Ulusal Hareketi'nin bölgede hatırı sayılır bir silahlı güç olması gerçekliği, emperyalistler ve uşakları tarafından çizilen, iradesi elinden alınarak ıslah edilmiş halk profiline uymamaktadır.

Kürt ulusunun legal-illegal tüm örgütlenmeleri, en temel haklarına, demokratik ve yasal zemindeki her türden mücadelelerine, bu mücadelelerini yürüttükleri kurumlarına dönük bu kapsamlı saldırılarla tasfiye edilme-ye çalışılmakta, bu tasfiye gerçekleştirilemediği takdirde de, iradesi emperyalistlere ve onların uşaklarına teslim edilmiş Kürtler yaratılmak istenmektedir.

Kürt ulusu üzerinde, bu vb. amaçlarla estirilen saldırı terörü artık sadece gözaltı ve tutuklamanın da ötesine geçmiş, iyice gözü dönmüş bir hal almıştır.

Bu gözü dönmüşlük hali içinde gerçekleştirilen saldırıların hedefine ise yine Kürt çocukları oturtulmuştur. Tutuklamalarla, onlarca yıllık cezalarla yetinmeyenler, bir kez daha küçük bedenler üzerinde tepinerek, bu bedenleri soldurmakta sakınca görmemiştir.

DTP'ye dönük birçok ilde eşzamanlı başlatılan saldırı dalgasıyla aynı gün, Genelkurmay Başkanı Başbuğ da İstanbul'da Harp

Akademileri Komutanlığı'nda bir açıklama yapıyordu. Başbuğ'un açıklamasının gündemin baş sıralarında yer almasının nedeni ise, yaptığı konuşmayla birlikte “Kürt açılımı” yaptığı iddiasıydı. Bu iddia Başbuğ'un “Türk halkı” yerine “Türkiye halkı” ifadesini kullanmasına dayandırılıyordu.

Oysa Başbuğ, Kürt sorununda girilen açmazın ürünü olarak ve de resmi ideolojinin kurucusu Mustafa Kemal'e dayandırarak kullandığı bu söylemin hemen ardından yine bildik üsluba sarılıyor ve kamuoyunu aldatmaya dönük söylemini, Kürtlere dönük imhainkar-asimilasyon politikalarının onlarca yıllık varlığını inkar ederek sürdürüyor, devamında ise, “**terörle mücadelenin aynı kararlılıkla sürdürüleceğini**” ekliyordu. Zaten aynı gün başlatılan DTP'ye dönük saldırılar da, bu “açılım” manevrasının gerçekte ne anlama geldiğini teyit ediyordu.

PAZARLIKLAR DAHA KAPSAMLI SALDIRILARI İÇERİYOR

Emperyalistlerle son süreçte yapılan pazarlıklar dahilinde gerçekleştirilen saldırılar, elbette sadece Kürt ulusuna dönük saldırılarla sınırlı kalmayacak. Daha da artacağı kesin olan saldırılar, başta işçi ve emekçi yığınlarına dönük kriz bahaneli sosyal yıkım saldırıları olmak üzere, bir bütün olarak tüm ezilen kesimleri hedefleyecek biçimde, daha da genişletilecektir.

Emperyalizmin yeminli uşağı Türk egemen sınıfları efendilerinin biçtiği misyon çerçevesindeki rollerini layıkıyla yerine getirebilmek için, toplumsal muhalefeti daha baskıcı yöntemlerle, her türden zor ve şiddetli kullanarak susturmanın-sindirmenin planı içinde olduklarını gizlemiyorlar.

Çünkü, emperyalistlerle yapılan pazarlıklar dahilinde verdikleri sözleri yerine getirebilmelerinin önündeki engelleri kaldırmak zorunda olduklarını onlar da çok iyi biliyorlar.

Bu pazarlıklardan biri de, işgal bölgelerine savaştıkları askeri güç gönderilmesini içeriyor. Obama'nın, yaptığı ziyaret sırasında bu talebini açıkça iletmediğini biliyoruz.

DTP'ye yönelik saldırıların ardı arkası kesilmezken, başta Kürt halkı olmak üzere devrimci, demokratik güçler DTP'ye destek için ayağa kalktı.

Emperyalist yağma ve talanın önünü açmaya dönük bir diğer girişimin ise, Ermenistan meselesinde yapıldığı da yine Ermenistan ile sözde yakınlaşma hamlelerinde görülüyor.

Rusya'nın kuşatılarak, Kafkaslar'daki enerji rezervlerinin, ABD öncülüğündeki batı emperyalizminin denetimine girmesini sağlamaya dönük Ermenistan girişimi, Ermeni soykırımına takılır gibi olsa da, efendilerinin isteklerini yapmama gibi şanslarının olmaması gerçekliği vardı.

Ermenistan'la yakınlaşma hamlelerine karşı çıkan kimi düzen çevrelerinin tepkileri, 24 Nisan vesilesiyle Obama'nın “soykırım” sözcüğünü kullanmayacağı telkinleriyle aşılma-ya çalışıldı. O gün geldiğinde Obama beklenen konuşmayı yaptı ve aslında soykırımın, Ermeni toplumunda ise hiçbir anlamı yoktur. Varsa, bunun tek göstergesi Ermenistan ile (ABD projesi dahilinde) girilen yoldan kesin bir dönüş olacaktır. Böyle bir şansları olamayacağına göre (Azerbaycan'ı da hesaba katarak) birkaç ayak direme, göstermelik çıkışlar yapıp yola **aynen** devam edilecektir. Hatta belki bu “sert” çıkışın faturasının bu kez moderatör olmasa da çevirmene yıkılması da kuvvetle ihtimaldir.

ABD emperyalizminin çizdiği “yol harita-

si” çerçevesinde yaşanan bu gelişmelerin, emekçilere dönük kısmı, elbette oldukça ağır bedeller ödettirme amaçlı ele alınacaktır. Bu amacın öncelikli hedefinin, toplumsal muhalefetin en ileri unsurları, devrimciler ve komünistler olacağı, tüm hazırlıkların bu öncelikli hedef doğrultusunda ele alındığı/alınacağı bilinmektedir. “Terörle Mücadele” adı altında bugün Kürt ulusuna yönelen saldırılar, çok değil, kısa bir zaman diliminde tüm bu kesimleri kapsayacaktır.

Obama'dan kısa süre sonra, ABD Genelkurmay Başkanı'nın Türkiye'yi ziyaret etmesi de saldırıların kapsamının ne boyutlarda olabileceğine dair ipuçları sunmaktadır. Bu ziyaret her ne kadar Afganistan'a asker gönderme meselesine indirgenmeye çalışılsa da, aynı zamanda toplumsal muhalefete dönük topyekun saldırıların alt yapısına dönüktür.

Kriz bahaneli saldırılarla, krizin faturası ödettirilmek istenen işçi ve emekçileri, işsizliğe, açlığa, yoksulluğa mahkum etmeyi, Kürt ulusunun iradesini elinden almayı, toplumsal muhalefetin en ileri unsurları olan devrimci güçleri etkisizleştirmeyi hedefleyen bu saldırılara karşı, saldırıların hedefindeki tüm güçler ve kesimlerle birlikte topyekun bir karşı ko-yuş örgütlemekle mümkün olacaktır.

Önümüzdeki süreçte dair en acil görev, bu nitelikte bir karşı koyuşu örgütlemek ve egemen sınıfların karşısına, dönemsel taktikleri içeren, ezilenlerin “yol haritası” ile dikilemek olmalıdır.

Sınıfsal Yaklaşım

DEVİRCİ İRADE SAYESİNDE PARÇA PARÇA TAKSİM!

1 Mayıs'ın “emek ve dayanışma” bayramı (ve tatil) olarak kabul edilmesi, elbette yıllardır sürdürülen mücadelelerin sonucudur. Bunun altı önemle çizilmeli, üzerinde özellikle durulmalıdır. Egemen sınıfların “**getirdiği**” hiçbir düzenlemenin gökten inmediği iyi bilinmelidir. Diğer yandan, devletin bu manevrayı 2009'da yapmasının **nedenleri** de iyi okunmak zorundadır. Aksi takdirde, süreçle ilişkin yapılan değerlendirmelerin sağlanmasında sorunlar yaşanacaktır.

Verilen tavizin ya da başka bir ifadeyle, atılan taktik adımın Taksim alanını da kapsamaması, tamamen kaldırılacak **ağırlıkla** ilgilidir. Nitekim seçimle başlayan “sarı-sırtı” ve Kürt cephesinde uğranılan yenilginin kriz ortamında çıkaracağı **katlamalı** faturayı, Taksim'i **rampa** haline getirecek bir toplumsal muhalefetle çatışma içerisinde ödemek akıllıca görülmemiştir. Ne var ki hesaplar genellikle “evde” yapılmakta, oysa hayatı her zaman “**sokak**” belirlemektedir.

Egemen sınıfların yardımına baş-

temsalcileri Türk-İş ve Hak-İş koşmuş, Kadıköy'e kapağı atan EMEP ilk etapta safını belirlemiştir. Taksim konusunda son yıllarda devrimci **inisiyatifin** gölgesine sığınan DİSK, KESK ile çeşitli reformist parti ve gruplar ise yine **devrimci irade** sayesinde 1 Mayıs alanına çıkabilmiştir. Bu “makul” çıkış da yine hiç şüphe yok ki küçümsenmeyecek bir eylem olarak anılmak durumundadır. Ama bu eylemde de **on yılların** bedelleri vardır. Daha önemlisi, bizzat 2009 1 Mayıs'ı esnasında devrimci güçlerin geliştirdiği mücadele ve direniş, **belirleyici** bir öneme sahiptir.

Öyle ki polis, DİSK-KESK mitinginin sonrasında, birçok noktada devrimcilerle sokak sokak çatışma sürerken; polis, devrimciler ile reformist grup ve partiler arasında **ayırım** koymaya özen göstermesi olağandır. Buna rağmen ayırım konusunda polise yardımcı olmaya çalışanların durumu **zavallı** bir görünüme sahiptir. Yasak savmalar ve sığınmacılık olayları, 1 Mayıs'ın en hazin görüntüsünü oluşturmaktadır.

2009 1 Mayıs, önemli bir politik ve ekonomik kriz koşullarında, sınıf mücadelesinde gerilimin/tansiyonunun yükseldiği bir ortamda sahne almıştır. Komprador patronağa devletin “bayram” manevrasının esas sebebi budur. Geçen seneki yüklenmenin ardından bu yıl aynı **basıncı** kaldırma şansları olmadığının bilen egemenler, bayram ve tatil taktiğine sarılmışlardır. Alan yasağında şimdilik direnmişler, onu da pratikte kısmen çözecek (DİSK ve KESK ile anlaşarak) “**makul**” biçimde idare etme yolunu seçmişlerdir.

İlgili sendika temsilcilerinin yanı sıra devrimcilerden soyutlanmış, akıllı uslu bir kafileyi alana çıkararak ve günü kurtarmak planı işletmiştir. Bunun bedeli Taksim'de işçi ve emekçi kitlelerin **etkili/güçlü** bir miting yapmamasıdır.

2009 1 Mayıs, içinde bulunulan koşulların gereği, militan, birleşik, kitlesel, etkin özellikleriyle rol oynama şansına sahipti. Bunun için 2008'de yakalanan belli halkalar üzerinden yürünmesi önem arz ediyordu. Militan mücadele ve direniş bakımından geçen yıla göre gücünden önemli bir şey yitirmeyen **devrimci platform**; kitlesel hareket ulaşma ve sendikalarla birlikte hareket noktasındaki sorunları aşamadığı için yine **sınırlı** bir etkinlik kurabilmiştir. Bu etkinliğin uzun vadede görülecek **mevzii** kazanımlar

ile kendisine ait belli sayıda grupların alana girmesinden ibaret olduğundan bahsedilmelidir.

Daha bir yıl önce, “*ayakların baş olduğu yerde kıyamet kopar*” diye bayrama, “*bir günlük maliyeti bütçeye katrilyonluk zarar verir*” diye tatile çok “kararlı” biçimde karşı çıkan Tayyip Erdoğan, bugün her ikisine de evet diyorsa, durum gerçekten **ciddidir**. Ciddiyetin işaretleri çok önceden verilmişti, artık sonuçları ortaya dökülmektedir. DTP'ye yönelik ülke çapındaki operasyon, “**çözüm**”den söz edildiği, ateşkesin gündemleştirildiği bir zamanda manidardır. Ekonomik kriz, Tayyip'in bütün ıslık çalma inadına karşın giderek artan biçimde etkisini hissettirmektedir (2008'in son çeyreğinde, yüzde **6.2** ile ekonomide en fazla küçülen ikinci ülke).

Özellikle son iki yıldır sıkı bir ittifak kurulan AKP-TSK ilişkisinde **çatıklar** oluşmaya başlamıştır. ABD emperyalizminin AKP'nin son seçimlerdeki gerilemesine paralel, Obama'nın ziyaretiyle birlikte yeniden ispat ve hareket geçme konusunda, biçilen görevler doğrultusunda “**fırsat**” verme sürecinden söz edilmelidir. Başbuğ'un son basın toplantısında ilk kez Ergenekon dava-operasyonuna ilişkin **açıktan** ve **esaslı** biçimde eleştiri yöneltmesi önemlidir. Davanın esasını oluşturan “**darbe**” konusu ve sansasyona temel teşkil eden ka-

yıp/gömülü mühimmat-silah hususunda inkârcı ve suçlayıcı tutum takınması, sürecin başka türlü akacağını göstermektedir (29.04). Bu konuda AKP'nin kendi bakan ve milletvekillerinden başka, yandaş olan Anayasa Mahkemesi başkanı bile “*tarih, sınırlanılmayan iktidarın hak ve özgürlükler için çok ciddi tehlike teşkil ettiğinin şahididir*” (22.04) şeklinde cümleler sarf etmektedir.

Egemen sınıf klikleri arasında çelişkilerin **ana** nedeni de sınıf mücadelesidir. Krizler, sınıf mücadelesinin görünümüdür ve yine aynı zamanda onu ateşleyen rol oynar. Birbirine bağlantılı bütün bu durumları son süreçte hızla gelişen olaylar zincirinde gözlemleyebilmekteyiz. Yalnızca pay kapma değil, ortak çıkarlarını daha iyi koruma derdi de taşınmaktadır. Çünkü kimi kez, sistem ciddi uyarılar verilebilmektedir. Bazen bir tarafın algılayamadığı uyarıyı karşı taraf daha iyi algılayabilir. Bunun “**sınıf bilinci**”yle doğrudan ilgisi vardır!

Dikkat edilsin, tankı, topu, uçacağı, milyonluk ordusu ve yüzbinlik polis gücüyle korku içinde titreyen, panik içerisinde bocalayan, endişe içerisinde nasıl hareket edeceğini şaşırarak devletin kendisidir. Bostancı'dan Bilkent'e, Lice'den Hakkâri'ye ve nihayet Dolapdere'den Tarlabası'na, Feriköy'den Pangaltı'ya, Taksim'e çıkan bütün sokaklarda iflas bayrağı çeken, acze dü-

şen ve yenilen devlettir. Bu **yenilgi psikolojisi** buluşucudur. Yine dikkat edilsin, egemen sınıf temsilcilerinin yüzünden düşen bin parçadır...

2009 1 Mayıs, işçi ve emekçi kitlelerin sınıf mücadelesinde yeni bir zirve, güçlü bir potansiyel yaratmalarını için Taksim'den soyutlanmak istenmiş ancak bambaşka boyutlar ile tıpkı geçen yıla benzer özellikler ile belli **kazanımlar** elde edilerek sonuçlanmıştır. Malum legal hakların üzerine, devrimcilerden koparılmış olmasına karşın belli bir grubun alana çıkmasına da neden olan, devrimcilerin geçen seneki gibi birçok yerden alanı zorlaması ve hatta bazı noktalardan yarması neticesinde sergilenen **militan duruş** ve **direngen mücadele**, önümüzdeki sürece damga vurmalıdır.

Özellikle bizimki gibi ülkelerde icazetçi yaklaşımların kırıntı düzeyinde dahi herhangi bir hak elde ettiği görülmemiştir. Reformizmin yaşananlardan ders çıkarması gerekmektedir. Sürecin başında, tüm grup ve partilerin neler savunduğu, neler yaptığı iyi bilinmektedir. Sorun en azından bundan sonrası için kurulacak **ittifaklar** bakımından önem taşımaktadır. Çünkü çok kritik **mücadele** ve **direniş** günleri bizi beklemektedir. Büyük güç birlikleri ve ittifaklarına ihtiyaç olduğu açıktır.

Asil Çelik işçileri direnişi sokağa taşıdı

Krizi bahane eden Asil Çelik patronu 2008 Kasım'ında ücretsiz izin uygulamalarını devreye sokmuş ve daha sonra işçilerle alay edercesine sözleşme döneminde sıfır zam dayatmıştı. Bu onursuz ve kölece dayatmalara rağmen DISK Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yetkili olduğu Asil Çelik işyerinde 30 Ocak tarihinden bu yana 520 işçi direnişe geçmişti.

Birleşik Metal-İş Sendikası ve üyesi Asil Çelik işçileri işyerlerinde son günlerde taşeron işçi çalıştırılmasına tepki göstermek ve grevlerini kamuoyuna duyurmak için grevlerinin 74. günü olan 14 Nisan günü Orhangazi ilçe meydanından Kent Meydanı'na bir yürüyüş düzenlendi.

Orhangazi ilçe meydanında "**Asil Çelik kamulaştırıl-sın**" ve "**Grevdeki Asil Çelik işçileri**" pankartlarını açan işçiler Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Genel Sekreter Selçuk Göktaş ve Genel Örgütlenme sekreteri Özkın Ater, Bursa Şube yöneticileri ile birlikte "**Asil Çelik işçisi köle değildir**", "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**", "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**" vb. sloganlarla, alkışlarla Bursa yoluna kadar yürüdü. Orhangazi halkının da destek verdiği eylem boyunca Asil Çelik grevindeki gelişmeleri anlatan ve greve destek çağrısı yapan ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Araçlarla Gemlik girişinde bulunan Özdilek önüne kadar gelen işçiler, buradan kortej oluşturarak Gemlik İskelesi'ne kadar yürüdüler. Halkın alkışlarla desteklediği işçiler meydana çekilen halayların ardından tekrar arabalara binerek Bursa'ya hareket ettiler. Buttım karşısında petrol ofisinde arabalardan inen işçileri, 4 aya yakındır grevde olan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Asemat işçileri, SCM, Prysmion ve işten atılan Gramer işçileri ve birçok devrimci ve demokratik kurum temsilcileri karşıladılar. Buradan Kent Meydanı'na kadar uzun bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Kent Meydanı'nda Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu bir konuşma yaparak 30 Ocak'tan bu yana süren sıfır zam dayatması ve sosyal haklara yönelik olarak da 3 ila 9 oranlarında artış teklif ettiğini, bunu kabul etmenin mümkün olmadığını belirtti ve "1400 derecede çalışan Asil Çelik işçisinin fabrikayı ilk yüz sanayi kuruluşu içine taşıdığı buna rağmen, krizi bahane ederek bedelini işçilere ödemesine izin vermeyeceklerini" söyledi. (Bursa)

ATV-Sabah işçilerine polis engeli!

72 gündür grevde olan ATV-Sabah işçileri 25 Nisan Cumartesi günü Taksim Tramvay durağında bir basın açıklaması gerçekleştirdi. İstiklal Caddesi boyunca çıkarılmış oldukları Grev Gazetesi'ni dağıtarak yürüyen işçiler, polis engeli ile karşılaştı. Engellemenin gerekçesi olarak çeşitli sendika ve demokratik kitle örgütlerinin düzenlediği 1 Mayıs'a çağrı yürüyüşü gösterildi. Eyleme Meha işçileri de destek verdi. Burada bir açıklama yapan işçiler adına basın metnini Uğur Güç okudu. Güç, mücadelelerinin yalnızca maddi talepler içermediğini hatırlattı ve "**Özgür basın örgütlü basındır**" diyerek sözlerini noktaladı. (İstanbul)

mücadelelerinin yalnızca maddi talepler içermediğini hatırlattı ve "**Özgür basın örgütlü basındır**" diyerek sözlerini noktaladı. (İstanbul)

DDSB'den Meha işçilerine ziyaret

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, Gazi Mahallesi'nde bulunan Meha Tekstil'den atılan ve direnişe geçen işçileri ziyaret etti.

23 Nisan günü saat 13.00'te Meha Tekstil Fabrikası'nın karşısında kurdukları çadırda direnişlerini sürdüren işçileri ziyaret eden DDSB, "**Birlik, mücadele, zafer**", "**Meha işçisi yalnız değildir**" sloganlarını haykırarak çadıra kadar yürüdü. Meha işçileri alkışlarla ve sloganlarla DDSB'lileri karşıladı.

DDSB'liler Meha işçileri ile direniş üzerine bir süre sohbet etti. Sohbetin ardından DDSB adına söz alan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi, Meha tekstil işçilerinin direniş ve kararlılığını önemsediklerini son dönemlerde artan işten çıkarmalara ve sendikasılaş-tırmaya karşı Sinter'de, Desa'da olduğu gibi Meha Tekstil'de de direnişin geliştiğini bunun çok önemli olduğunu söyledi. Servi, işçilerin, ezilenlerin çıkarlarının ortak olduğunu, güçlerini birleştirdikleri takdirde önlerinde hiçbir gücün duramayacağını dile getirdi. Meha Tekstil iş-

çileri adına konuşan bir işçi de direnişin geldiği aşamaya ilişkin bilgilendirme yaptıktan sonra sınıf dayanışmasının öneme dikkat çekerek LC Waikiki önünde gerçekleştirdikleri eylemlere devam edeceklerini söyledi.

"Yaşasın sınıf dayanışması", "**Birlik, mücadele, zafer**" sloganlarının hep bir ağızdan haykırıldığı ziyaret, sıcak bir ortamda yapılan sohbetle sona erdi.

Direnişlerinin 50. gününü geride bırakan Meha Tekstil işçileri Şubat ayı maaşlarının, 3 aylık mesailerinin ve 6 aylık vergi iadeleri ile kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmesini istiyor. Meha'nın fason üretim yaptığı LC Waikiki firmasının şubelerinde gerçekleştirdikleri ey-

lemlerle şirket üzerinde belli bir basınç yarattıklarını, bunun sonucunda firmasının görüşme talep ettiğini dile getiren işçiler alacaklarının 550 milyar olduğunu ancak firmanın 150 milyar ile direnişi bitirmek istediğini ifade etti.

Meha Tekstil'de direnen işçilerin yüzde 80'e yakını kadın işçilerden oluşuyor. Direnişteki bir kadın işçinin Mecidiyeköy'den Taksim'e yapılan yürüyüş sırasında polisle yapılan tartışma sırasında

BTS, havalimanlarının özelleştirilmesine "dur" dedi

BTS Tokat, Sinop ve Samsun havalimanlarının özelleştirilmesini Tokat'ta yaptığı bir basın açıklamasıyla protesto etti. Emekçiler 10 Nisan günü Eğitim-Sen Tokat Şubesinden Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. "**Özelleştirmelere hayır**", "Tokatlı, havalimanına sahip çık", "**Yolcuya açık talana kapalı**" sloganlarıyla tepkilerini dile getiren emekçiler adına basın açıklamasını BTS İstanbul 2 No'lu Şube

BTS üyeleri havalimanlarının hizmete açık, özelleştirmeye kapalı olduğunu söyledi.

Sekreteri Devrim Akmaz okudu. 1988 yılından bu yana Ulaştırma Bakanlığı DLH Genel Müdürlüğü yatırım programlarında yer alan, "**Stol Havaalanları İnşaatı**" Toplu Projesi kapsamında, ülkenin çeşitli yerlerinde stol tipte havalimanları kurulduğunu söyleyen Akmaz, kurulan hava limanlarının kendini idame edebilecek yeterli ekonomik fon oluşturamadıklarını kaydederek bu havalimanlarının parça parça özelleştirilmesinin gündemde olduğunu söyledi. Açıklamanın devamında havacılığın ciddi bir iş olduğunu, kâr amaçlı faaliyetlerin güvenlik açısından risk oluşturduğunu belirten Akmaz "Havalimanlarımız yolculara hizmete her zaman açık ama özelleştirme ve talana daima kapalıdır" diyerek açıklamasını bitirdi. (Ankara)

E-Kart işçileri, sendikal haklarını kullanmaktan kaynaklı işten atılmalarının ardından başlattıkları grevlerini, 10 ayı aşkın süredir devam ettiriyor. Gerek içerideki sendikali işçilerin gerekse çevre fabrikalarda çalışan işçilerin desteğinin giderek artması ise, grevdeki 19 işçinin moralini büyütüyor.

E-Kart işçilerinin grevine, çeşitli kurum ve sendikalar dönem dönem destek ziyaretleri gerçekleştireyor. Bu ziyaretlerden biri de, 25 Nisan tarihinde, grevin 314. gününde, DDSB'nin yanısıra, **Belediye-İş** ve **Deri-İş** tarafından gerçekleştirilen ziyaretti.

Her iki sendikaların yönetim düzeyinde katıldığı ziyarette, DDSB imzalı "**Krizin faturası patronlara**", "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Atılan işçiler geri alınsın**" dövizleri taşındı. Ziyarettte, grevdeki işçiler ve Basın-İş İs-

E-Kart grevi dimdik ayakta!

tanbul Şube Başkanı **Levent Dinçer**'le sohbet edilerek, deneyim alışverişinde bulunuldu ve uzun soluklu bir mücadele olmadan hiçbir hak kazanımının olamayacağı vurgulandı.

Dinçer, yapılan sohbet sırasında greve ilişkin son gelişmeleri de aktardı. İçerdeki işçilerin desteğine ve bu desteğin her geçen gün büyüdüğüne dikkat çeken Dinçer, çevre fabrikalardan işçilerin de greve yoğun ilgi ve destek gösterdiğini belirtti. E-Kart patronuyla önümüzdeki günlerde yapılması planlanan görüşmeden sonuç alınmadığı takdirde, üretimden gelen gücün kullanılacağını ve çeşitli eylemler örgütleneceğini de söyleyen Dinçer, grevin 10 aydır "dimdik ayakta" olduğunu altını çizdi. Ziyaret, grevdeki işçilere getirilen erkaz verilmesinin ardından sona erdi. (Kartal)

Meha işçileri kararlı!

Meha Tekstil işçileri, direnişlerinin 49. gününde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 22 Nisan Çarşamba günü Mecidiyeköy LC Waikiki mağazası önünde biraraya gelen işçiler "**Direne direne kazanacağız**", "**Yaşasın Waikiki-Meha direnişimiz**", "**Tence-re boş, tava boş, Waikiki için hava hoş**" sloganlarını attı. "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç-birimiz", "Onurumuz için direniyoruz" vb. dövizlerinin açıldığı eylemde İstiklal Caddesi'ne yüründü.

Yol boyunca LC Waikiki mağazaları önünde durularak ürünler protesto edildi. İşçiler Desa mağazası önünde Desa ürünlerini de protesto ettiklerini açıklayarak "**Emine Aslan yalnız değildir**" sloganını attılar. Ardından okunan basın metninde işçiler haklarını kazanıncaya kadar direnişe devam edeceklerini belirttiler. (İstanbul)

sarfettiği "**Çekil önümden ben hak-kımı arıyorum**" sözleri direnişin kadın işçileri nasıl değiştirdiğine güzel bir örnekti. (İstanbul)

Büro emekçileri iş bıraktı

Hak gasplarına, sürgünlere, düşük ücret politikalarına karşı iş bırakan BES üyeleri Ankara Adliye Sarayı'na yürüdü. Yüksel Caddesi ve Ulus'taki BES 2 Nolu Şube önünde toplanan ve iki koldan Adliye Sarayı'na doğru yürüyüşe geçen emekçiler "**Eşit işe, eşit ücret**", "Yarışma değil dayanışma", "**Krizin yükü patronlara**" sloganlarıyla taleplerini dile getirdiler. Basın açıklamasını okuyan 2 Nolu Şube Başkanı **Duran Ünal**, kamu hizmetlerinin piyasalaştırılmasına, halkın sırtına bindirilen dolaylı vergilere, yoksulluk sınırı altındaki ücretlere, giderek artan iş yoğunluğu ve "eşit işe eşit ücret" ilkesini yok sayan ücret adalesizliğine karşı yarım gün iş bıraktıklarını söyledi.

BES Bursa Şubesi üyeleri de yarım gün iş bırakma eylemi yaptı. 14 Nisan günü **Fomara**'da bulunan Vergi Dairesi Başkanlığı önünde toplanan BES'li emekçiler burada bir basın açıklaması yaptı. BES Bursa Şube Başkanı **Süleyman Ayyılmaz** yaptığı açıklamada AKP hükümetinin, IMF ve Dünya Bankası'nın ekonomi politikalarını uyguladığını ifade ederek "Pırlantadan halen vergi alınmayan ülkemizde artırılan tek şey yoksul vatandaşların sırtına yüklenen dolaylı vergiler oldu" dedi. Büro emekçileri eylemde alkışlar ve sloganlarla hükümeti protesto etti ve yarım günlük iş bırakma eyleminin ardından saat 13.00'te tekrar iş-başı yaptılar. (Ankara/Bursa)

Emekçinin gündemi

2009 1 Mayıs'ı kararlılık ve birlikteliğe işaret etmektedir

Bir 1 Mayıs'ta daha emekçiler alanları doldurdu. Kutlamaların odağında kuşkusuz ki Taksim özgülünde İstanbul'da gerçekleşen 1 Mayıs bulunuyordu. Tüm engelleme girişimlerine karşın başta devrimciler olmak üzere emekçilerin kararlı duruşu 1 Mayıs'ta devleti bir adım daha geri adım atmak zorunda bıraktı. Yoğun çatışmalar altında devletin Taksim yasağı fiili olarak boşa çıkarıldı. Öncesinde devlet ve devrimci, demokratik kurumlar arasında Taksim özgülünde yaşanan irade savaşı DISK, KESK gibi kurumların yalpalamalarına rağmen emekçiler tarafından kazanıldı. Valilik DISK ve KESK'ten oluşan bir kitleye Taksim'e giriş izni vererek devrimcileri dışta tutmayı hedefliyordu. Devrimcilerin asil kitleyi yoğun polis terörü altında dört bir alanda çatışırken, birçok dev-

rimci de polis ablukasını yararak Taksim Meydanı'na çıkmayı başardı. İstanbul özgülünde Valiliğin son günlerde yoğunlaşan tehditleri karşısında DISK ve KESK'in tavrı birçok açıdan güven vermiyordu. Nitekim pratikte gerçekleşen durum da bu kaygıları haklı çıkardı. Dört bir yanda devrimciler ve çeşitli demokratik kitle örgütleri polis terörünü kırmaya çalışırken bu konfederasyonlar önceden alınan ortak kararlara karşın Valiliğin dayatmasına boyun eğdiler. Toplanma yerindeki göstermelik bir bekleyişten sonra ortak alınan kararları boşa çıkararak Taksim'e yöneltiler. Bu tutumları tabii ki "sürpriz" değil. Ancak bir kez daha kanıtlandı ki devrimci ve demokratik kurumlar ve geniş emekçi kitleler kendi kararlılıkları dışında başka bir güce sahip değildir. DISK'le

KESK'in Taksim'e çıkabilmesine olanak sağlayan da bu kararlılıktır.

İstanbul'da Kadıköy'de gerçekleştirilen kutlamalara ayrıca değinmek gerekiyor. Türk-İş, EMEP ve İP'in örgütlediği Kadıköy'deki miting, katılımın azlığı ve coşkusuzluğuyla dikkati çekti. Taksim özgülünde işçi ve emekçilerin politik kazanımlarına sırtını dönerek ayrı bir alana yönelen bu kurumların yeni geniş kitlelerden tecrit olmakla sonuçlandı. Türk-İş yönetimi ve İP'in niteliği her açıdan açık olmasına karşılık, söylemde emekçilerden kopmama "kaygısı" taşıyan EMEP'in durumu hiç de hesapladıkları gibi olmadı. Bu alanda da en diri gücü kuşkusuz deri işçileri oluşturdu. Taksim'de çalışan sınıf kardeşleri için yaptıkları oturma eylemi ise bunun kanıtı oldu.

2009 1 Mayıs'ı sonrası yeni mücadelelerin ivme kazanacağı bir süreçte girdik. Bu mücadeleleri sınıf hareketindeki canlanmalar ve Kürt ulusal sorunundaki gelişmeler olarak tanımlayabiliriz. Egemenler nezdinde özünde ay-

nı hedefe yönelen bu iki kanaldaki mücadelenin birlikteliği bu süreçte çok daha önem kazanmış ve hatta zorunlu bir hal almıştır.

Ekonomik kriz işçi sınıfı ve emekçileri her açıdan bedeli ağır bir tahribata karşı karşıya bırakmıştır. Bu tahribatı en başta ekonomik temelde fakat siyasi ve örgütsel temelde de tanımlamak mümkündür. Bugün işçi sınıfı ve emekçi halkın kendi sınıfsal talepleri temelinde varolan örgütsel gücü çok alt düzeylerde. Diğer yandan birçok fabrika ve işyerinde direnişler, işgaller ve örgütlenme çabaları gelişmektedir. Bu çabalar henüz parçalı bir nitelik göstermesine karşın işçi sınıfında gelişen eğilimi göstermesi bakımından anlamlıdır.

Kriz döneminin salt bir ekonomik kriz olmayacağını, hem egemenler hem de emek güçleri açısından siyasi ve örgütsel bir krizi de besleyeceğini belirtmek gerekir. Kuşkusuz ki bu kriz yeni gelişim imkânlarını da yaratacaktır. Sınıfa yönelik saldırılara ve en bariz olarak sıfır zam ya da eksi puanlardaki ü-

ret dayatmalarına karşı sendikal örgüt-lülüklerin durumu doğal bir ayrışım yaratacaktır. Gericici ve sarı sendikalardan kopuş eğilimleri yanında bu sendikalarda tabandan gelen zorlamalarla çeşitli hareketlenmeler oluşması da muhtemeldir. Haklı talep ve mücadeleleri sonuna kadar savunma konusundaki ısrarlarıyla devrimci, demokratik örgüt-lülüklerin işçi sınıfı ve emekçilerle bütünleşme zemini bu koşullarda daha da artmıştır.

2009 1 Mayıs'ı sonrası vurgulayacağımız en temel noktalardan birisi Kürt sorununun çözümünün emekçi sınıfların mücadelesiyle ayrılmaz bir bütün oluşturduğu gerçeğidir. Kürt Ulusal Hareketi tarihi deneyimlerinden de bilmektedir ki; Kürt sorununun çözümü başta devrimciler olmak üzere Türkiye'deki emek ve demokrasi güçleriyle birliktelikten geçmektedir. Aynı şey tersinden emek ve demokrasi güçleri için de geçerlidir. Kürt ulusal-demokratik mücadelesini dışlayan bir mücadelenin ülke çapında ciddi gelişmeler kaydetmesi olası değildir.

Hem sınıfsal hareket hem de ulusal hareket nezdinde belirtmeye çalıştığımız gerçeklik egemen sınıflar tarafından da rahatlıkla görülmektedir. Bugün özellikle Ulusal Hareket özgülünde yoğunlaşan saldırıların başta devrimciler olmak üzere ilerici tüm örgüt-lülüklere yöneleceği bilinmelidir. Ekonomik ve siyasi kriz koşullarında egemenlerin doğal bir refleks olarak statükoyu korumaya çalışacağı ve bunun için de tüm muhalif güçlere saldırılara girişeceği açıktır. Bugüne kadar gerçekleşen operasyonlar bunu rahatlıkla göstermektedir. Tüm emek ve demokrasi güçlerine yönelen bu saldırıların göğsünebilmesi için yine bu güçlerin dayanışması ve birlikteliği gelecek açısından tayin edici bir öneme sahiptir. 2009 1 Mayıs'ı sonrası mücadelenin gelişimi için üzerinde duracağımız en temel halka bu olmalıdır. Emek cephesinde sari ve gericici sendikalardan koparak gelişecek devrimci hareket, Kürt emekçi kitleleriyle bütünleştiğinde ortaya çıkacak olan güç ve enerji bu ülkenin gerçek mücadele gücünü oluşturacaktır.

Grev uyarısı deri patronlarına geri adım attırdı

Kriz ortamını fırsat bilen deri patronları, işçi üzerinde sağladıkları psikolojik üstünlük- le, büyük mücadelelerle kazanılmış hakları masada geri almaya çalıştılar. Ancak uzun yıllara dayalı bir mücadele geleneğine sahip olan deri işçilerinin ve de Deri-İş Sendikası'nın, mücadelede kararlı olduklarını ve kazanılmış haklarını vermeyeceklerini ilan etmeleri üzerine, deri patronları geri adım atmak zorunda kaldı.

Deri işçilerinin, Deri-İş Sendikası öncülüğündeki mücadeleciler duruşu, TİS görüşmelerine de yansımış, birçok iş kolunda olduğu gibi, deri işkolunda da devam eden TİS görüşmeleri, işçiler lehine yapılan anlaşmayla sonuçlanmıştı.

PATRONLAR SIFIR ZAM "TEKLİFİYLE" GELDİ

Deri-İş Sendikası ile Türkiye Deri İşverenleri Sendikası arasında, 01.03.2009-28.02.2011 tarihlerini kapsayan görüşmeler **18 Mart 2009'**da başladı.

Deri patronları yapılan ilk görüşmelerde, işçilerin sahip olduğu sosyal haklardan taviz vermeleri talebiyle geldi. Ancak bu taleplerini kabul ettiremeyen deri patronları, bu defa da, ilk yıl "sıfır zam" ikinci yıl içinse, enflasyon zammı uygulanması yönünde dayatmada bulundular. Yapılan görüşmelerden bir sonuç alınamayınca, **2 Nisan 2009** günü yapılan 4.

TİS toplantısı sonucunda, uyumsuzluk tutanağı tutuldu ve arabulucu işlemlerinin başlama- sı için Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne müracaat edildi.

DERİ-İŞ'TEN GREV UYARISI

Deri patronlarının sıfır zam dayatmasıyla ortaya çıkan bu dayatmacı anlayışı, aynı günlerde, Deri-İş Genel Merkezi tarafından, beş yüze yakın deri işçisiyle birlikte, Tuzla Organize Deri Sanayi'de yapılan bir basın açıklaması ile protesto edilmişti. Yapılan protesto eyleminde, sendika işçilere greve hazır olmaları gerektiğini açıklamış ve böylelikle grev kararlılığı deri patronlarına duyurularak, patronlar uyarılmıştı.

Sonraki günlerde devam eden arabulucu işlemleri sürecinde, taraflar Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türk'el'in de katılımıyla, 20 Nisan günü yeniden bir araya geldi. Deri patronları, bu görüşme sırasında, deri işçilerinin yaptığı grev uyarısını dikkate almak zorunda kaldıklarının göstergesi olarak, sıfır zam dayatmasından geri adım attı. Bu görüşmede varılan karşılıklı anlaşma sonucunda, 23.2 TL'nin altındaki ücretler 23.2 TL'ye çıkartılmış ve seyyanen 3.00 TL zam ve 2. yıl ücretlere enflasyon artışı yüzde 1 zam yapılması kararlaştırıldı.

10.5 ZAM+SOSYAL HAKLAR

Deri patronları ile Deri-İş Sendikası ara-

sında yapılan TİS anlaşması kapsamında, deri işçilerinin ücretlerine sosyal haklarıyla birlikte, ortalama olarak, % 10.5 zam yapıldı.

Buna göre, işçiler 4 tam maaş ikramiye, 2.5 ton kömür yakacak yardımı, iki yılda bir deri mont, yılda iki çift ayakkabı alacaklar. Ayrıca, 657 sayılı devlet memurlarına uygulanan aile yardımı kapsamında verilen, izin dönüştürme harçlığı, bayram harçlıkları, erzak yardımı, yılbaşı harçlığı, yıpranma primi, evlenme, doğum, ölüm yardımları, çocuk parası, tahsil ve askerlik yardımı gibi sosyal yardımlara da, 1. yıl enflasyon oranında, 2. yıl ise enflasyon artışı 1 puan zam yapılmasına karar verildi. Böylece toplam ücretlere yapılan zam oranı ise ortalama olarak yüzde 10.5 olarak gerçekleşti. Sözleşme ilk etapta 21 işyerini kapsayacak şekilde imzalanırken, imzalanan bu anlaşma, yetki belgesi bekleyen 4 işyeri ve grup dışındaki 3 bağımsız işyerine de emsal oluşturacak.

DESA YARGITAY'DA DA KAYBETTİ

Deri işkolundaki TİS görüşmelerinin kazanımla sonuçlandığı günlerde, 29 Nisan'da 1. yılını dolduran Desa direnişinde de olumlu gelişmeler yaşandı. Yargıtay, 13 işçinin işe iade davasını onayladı.

Desa'nın Düzce ve Sefaköy fabrikalarında Deri-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçe-

siyle atılan işçilerin, bir yılını dolduran mücadelesi kazanımlarla devam ediyor. Atılan işçilerin işe geri iade davaları açılmış ve bunun sonucunda 25 işçinin sendikal nedenle işten atıldığına karar verilmişti. Ancak patron karara itiraz etmiş ve davayı bir üst mahkemeye taşıyarak temyize götürmüştü. En son 4 işçinin daha sendikal nedenle işten atıldığına karar verildi. Böylece sonuçlanan işe geri iade davalarında 29 işçinin Desa'dan sendikal nedenle atıldığına karar verildi.

En son davaları Yargıtay'a götüren patron buradan da umduğunu bulamadı. Yargıtay işçilerin davasında ilk sonucu açıkladı. Yargıtay, ilk olarak 6 Nisan 2009 tarihinde 3 işçinin, daha sonrasında 10 işçinin davasını görüşerek toplam 13 işçi için bir alt mahkemenin verdiği kararı onayladı. Böylece Desa'nın sendika karşıtı bir patron olduğu, işçileri sendikal oldukları gerekçesiyle kapı dışarı ettiği yargı önünde de kesinleşti. Desa'nın Deri İş Sendikası'nı karalayıcı, kamuoyunu yanıltıcı tüm girişimlerine rağmen haksızlığı yargı önünde de belgelendi.

Desa'da mücadele devam ederken

yurtdışında Desa'nın çalıştığı markaların bir araya gelerek toplantı yapması gündemde. Desa'nın dahil olmayacağı sadece Desa'nın alıcıları olan büyük markaların toplanacağı bu toplantının artık kamuoyu ve yargı önünde söyleyecek sözü kalmayan Desa üzerinde somut olarak yaptırım uygulanması için verilecek bir karara daha fazla yaklaştığı düşünülüyor.

Direnişte yaşanan bir diğer gelişme ise Desa Direnişi Emine Arslan'a ve işkencede katledilen Engin Çeber için İstanbul Tabip Odası tarafından verilecek olan "**Sevinç Özgüner Demokrasi, Barış ve İnsan Hakları Ödülü**" oldu. Ödül 23 Mayıs'ta verilecek. (Kartal)

Kriz tarımı teğet geçmedi

Her geçen gün kendini giderek daha çok hissettiren kriz, egemenleri teğet geçmiş olabilir ama emekçiler nezdinde tablo hiç de öyle görünmüyor. Giderek artan işçi kıyımları ve buna paralel olarak artan yoksulluk, gerçekleri somut bir şekilde gözler önüne koyarken egemenler geniş halk kitlelerinin dikkatini çeşitli gündemlerle farklı yönlerde çekerek krizin etkilerini azaltmanın planlarını yapıyor.

Ancak bir yandan da yaşananları ortaya seren açıklamalar yapılıyor. Örneğin IMF Başkanı Dominique Strauss-Kahn yaptı-

ğı açıklamalarda gelişen ekonomik krizin dünya çapında şiddetli çalkantılara neden olacağını ve buna müdahale edilmesi gerektiğini belirtmektedir. Yaptığı açıklamada Kahn, krizin egemenler açısından bir tehdit unsuru olduğunu ortaya koyarken artan işsizlik ve yoksulluğun emekçiler ile egemenler arasındaki çizgileri giderek keskinleştirdiğinin sinyallerini vermekte.

Yapılan araştırmalar göstermektedir ki, son aylarda artan işsizlikle beraber köylere dönüşler artmıştır. Yani emekçiler son çare olarak tarıma yönelmektedir.

PEKİ, TARIMIN DURUMU NE?

Ancak insanlar binbir umutla döndükleri köylerde bekledikleri bir manzara ile karşılaşmamakta. Çünkü üretim, girdi masraflarının yüksekliğinden kaynaklı sektöre uğramış, köylü yaptığı üretimin karşılığında kazanç yerine icra vb. saldırılara maruz kalmaktadır. Yapılan üretim bırakalım kârı, girdi masraflarını dahi karşılamamaktadır. İlaç, gübre, tohum, mazot vb. üretim giderlerine yapılan zamlar doğrudan üretimi de etkilemektedir.

2009 Tarımsal Destekleme Bütçesi'ne umut bağlayan köylü, bütçede artış beklerken 2008 yılında 5.5 milyar TL olarak açıklanan bütçeden 2009 yılında % 10 kesinti yapılarak 4.95 milyar TL'ye düşürülmüştür. Ürününün ve para-

sının gasp edilmesi köylüleri uçurumun eşiğine getirmiştir. Umudun kırılması hayvancılık da krizden nasibini almıştır. Süt fiyatları hiç görülmemiş bir şekilde düşmüştür. Bu durum narenciye ve tahıl üretiminde de ayndır.

Köylerdeki yoksulluktan uzaklaşıp şehirlere gelen geniş kesimler için yeniden köy-

lere dönüşler yaşanırken emekçiler için de-ğişen sadece yoksulluğu köylerinde yaşayacak olmalarıdır.

Sinter grevi sürüyor

Sinter işçilerinin 22 Aralık'ta başlayan grevi de devam ediyor. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkezi'nin gazetemize verdiği bilgiye göre, grevdeki işçiler, dönüşümlü olarak sürdürdükleri grev nöbetine ara vermeden devam ediyorlar. Sendika ayrıca, patron aleyhine açılan davaların da sürdüğünü, greve ilişkin gelişmelerin, Mayıs-Temmuz ayları içinde peşpeşe yapılacak olan duruşmalarla birlikte daha da netleşeceğini aktardı. (Kartal)

Çalışan kesimlere dönük, ekonomik kriz bahaneli hak gasplarının en yoğun yaşandığı sektörlerden biri olan tersanelerde, son birkaç ay içinde on binin üzerinde işçi işten atıldı. Ancak, kamuoyunun gündemine sık

Tersane işçileri hak gasplarını direnişle cevaplıyor

sık yaşanan "iş cinayetleri ile" de gelen tersanelerde yaşanan hak gaspları sadece işten atılmaları sınırlı değil. Çalışan işçilerin ücretlerinin düşürülmesi ve/veya aylarca ücret ödenmemesi gibi uygulamalar da, tersane işçilerinin haklarını gasp etmede uygulanan yöntemlerin başında gelmeyi sürdürüyor.

Tersane işçilerinin ücretlerinin gasp edilmesine dönük son pratik ise, Tuzla Tersanelerinde faaliyet gösteren, Çelik Tekne'de çalışan 16 işçinin, aylar boyunca ücret alamaması ile birlikte yaşandı. Ancak işçiler bu hak gaspını direnişle yanıtlamakta gecikmedi.

Çelik Tekne adlı tersaneye bağlı taşeron firma **Ceren Gemi**'de çalışan işçiler, 5 aylık ücretlerinin ödenmemesi üzerine, 10 Nisan'da direnişe geçtiler. Tersanelerde örgütlü Limter-İş Sendikası öncülüğünde başlayan direniş sabahı, sendika yöneticileri ile birlikte tersane önüne gelen tersane işçileri sloganlar atarak, tersane patronunu uyardılar.

İşçilerin direnişini sahiclenen Limter-İş Sendikası Tersane önünde bir basın açıklaması yaparak,

kriz bahaneli bu saldırılara karşı sessiz kalma-yacaklarını, işçilerin hakları verilene kadar direneceklerini dile getirdi.

Sonraki günlerde tersane önündeki direnişlerini sürdüren işçilerin haklarını almakta kararlı olduklarını gösteren bu duruşları, tersane patronunun, direnişin 4. gününde geri adım atmasını getirdi. Tersane işçileri 17 Nisan'a kadar sürdürdükleri direnişi, tersa-

ne patronunun birikmiş ücretlerini ödemesi üzerine sonlandırdılar.

Diğer taraftan, sendikal olduğu için **Dearsan Tersanesi**'nden atılan Limter-İş Sendikası üyesi ve yöneticisi **Levent Akhan**'ın 8 ay kadar önce başlattığı direnişi sürerken, Akhan'ın tersane patronu aleyhine açtığı davada, Akhan lehine şahitlik yapan Nihat İptiş adlı işçi de işten atıldı. (Kartal)

1400 işçiye karşılık, maaşlarda % 35 indirim

Krizden etkilendiği ve siparişleri durduğu için 1400 işçiyi işten çıkarabileceğini duyuran Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları (Erdemir) ve İskenderun Demir Çelik Fabrikaları (İsde- mir) işten çıkarmakla tehdit ettiği işçilere karşılık 12 bin 587 çalışanın ücretlerini 16 ay süreyle % 35 oranında düşürdü.

Kararı protesto eden 1000 işçi Erdemir'deki sendika şubesinin önüne gelerek "Krizin faturası patronlara", "İnsanca ücret, insanca yaşam" sloganlarıyla tepkilerini haykırdılar. İşçilere destek veren bölge halkı ve esnafı da dükkânlarına "**Erdemir işçisinin haklı mücadelesini destekliyoruz**" pankartlarını astı.

Erdemir'in 1400 işçiyi işten çıkar-

abileceğini duyurmasının ardından fabrikada örgütlü olan Türk Metal Sendikası, Oyak ve patron sendikası Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) yöneticileri İstanbul'da yaptıkları toplantıda 1400 işçinin işinden olması yerine 12 bin 587 işçinin ücretlerinde % 35 kısıtlamaya gidilmesi üzerinden anlaşılabilir. Uygulamanın 2010 yılına kadar geçerli olacağını ve herkese uygulanacağını söyleyen Türk-Metal yaptığı açıklamada "Türk sanayisinin en önemli kuruluşlarından biri olan Erdemir ve İskenderun Demir Çelik İşletmeleri, bu daralmanın etkisi altındadır. Sendika olarak ekonomi ve sanayi dalında uzmanlaşmış bilim adamlarıyla yapmış olduğumuz görüşmeler, da-

ralma tespitini doğrulamıştır" diyerek Erdemir patronunu haklı buldu. Ücretlerin düşürülmesini kabul edecek işçileri "kurtardığını" savunan sendikaların aldığı kararı işçiler kınadı.

2008 yılının son aylarında 1 milyar 190 milyon lira zarara uğradığını açıklayan Erdemir, ekonomik krizle birlikte doğalgaz zamları ve uluslararası piyasalarda demir çelik fiyatlarının düşmesiyle zarar bilançosunun derinleştiğini ve satışlarının yarıya düştüğünü açıkladı. Bölgenin kalbi olan Erdemir'deki durgunluk esnafı da endişelendiriyor. İşçilerin ücretlerindeki düşüşün kendilerini de etkileyeceğini söyleyen bölge esnafı "gerekirse işçilerle birlikte grev yaparız" diyor. (Ankara)

Kocaeli Belediyesi işçileri "açlıkla terbiye edilmek" istemiyorlar

Belediye-İş Sendikası üyesi **Kocaeli Belediyesi** işçileri, belediye başkanı **İbrahim Karaosmanoğlu**'nun, belediye işçilerini, işçinin değil, sermayenin sözcülüğünü yapan Hizmet-İş'e üye yapmaya dönük baskılarını eylemle yanıtladılar.

Kocaeli Belediyesi çalışanlarını Hizmet-İş'e üye yapmaya dönük baskılar yeni değil. Uzunca zamandır bizzat belediye başkanı

tarafından hayata geçirilen işten atma tehdidi vb. baskılar sonucu, 2400 işçinin Hizmet-İş'e geçmesi sağlandı.

Belediye-İş üyesi olarak kalmaktaki ısrarlarını koruyan işçiler ise, baskılara karşı gelmeyi sürdürdüler. 19 Nisan'da Belediye-İş Sendikası önünde toplanarak, "**Sendikama dokunma, taşeron sendika istemiyoruz**" pankartı açan işçiler, Kocaeli Bü-

yükselir Belediyesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. 400'ün üzerinde işçinin katıldığı yürüyüşte Belediye-İş Sendikası tarafından bir basın açıklaması yapılarak, işçiler üzerindeki baskıların "açlıkla terbiye etme" anlayışının ürünü olduğu söylenerek, baskı ve saldırılara karşı sonuna kadar mücadele edileceği ve saldırıların geri püskürtüleceği vurgulandı.

(Kartal)

Dikkat! Genç tutsaklar koruma altında!

Önce tutuklu-hükümlü ayrımı yapan devlet, şimdi de genç-yaşlı devrimcileri birbirinden tecrit ederek saldırısını bir üst boyuta taşıdı.

Meşru ve demokratik haklarını kullanan gençlere işkence yapan, tutuklayan, katleden devlet, söz konusu hapishaneler ve devrimci tutsaklara yönelik saldırı olunca birden gençleri hatırlayıverdi. Bir süre önce hapishanelerdeki hükümlü ve tutukluları ayırma girişimi ile gündeme gelen saldırı, geçtiğimiz hafta "**Gençleri Koruma Yasası**" safsatası ile yaş sınırlamasına göre

tutsakları ayırma girişimi ile **Tekirdağ I Nolu F tipi Hapishanesi**'nde benzer şekilde gündemleşti. Gazetemize konu ile ilgili bilgi veren tutsaklar 18-21; 21-35 ve 35 yaş üstü şeklinde tutsakların birbirinden ayrılması girişimlerinin başladığını belirterek kamuoyunu duyarlı olmaya çağırdılar.

Tekirdağ I Nolu F Tipi Hapishanesi'nden DHKPC, Direniş Hareketi, MKP,

MLKP, TIKB, TKEP/L, TKP/ML tutsakları adına yapılan açıklamada "içinde bulunduğumuz ekonomik ve siyasi kriz nedeni ile büyük bir "sosyal patlama" tehlikesinden korkan devlet son dönemde başta Kürt halkı olmak üzere toplumun bütün ezilen ve sömürülen kesimlerine karşı tam bir saldırı furiası başlatmış durumdadır. Ortadoğu ve Kafkaslar'da emperyalizmin bir saldırı üssü olmaya hazırlanan TC devleti içerdeki toplumsal muhalefeti tamamen bastırmaya, gelişen devrimci mücadeleyi baskı ve zorla engellemeye çalışmaktadır. Korkuları arttıkça, saldırılar da yoğunlaşmakta, kendi işlerinde çelişki ve çatışmaları keskinleşen egemen sınıflar çareyi devrimci ve demokratik güçlere saldırmakta bulmaktadır" denildi ve şöyle devam edildi; "Daha kısa bir süre önce Metris Hapishanesi'nde Engin Çeber'i işkenceyle katledenler şimdi yeni

saldırılarıyla tutsaklar üzerindeki baskıyı tırmandırıyor. 19 Aralık katliamı sonrası açılan F tipi hapishanelerde de devrimci tutsakların devrime ve halka olan bağlılıklarını yok edemeyenler, şimdi yeni uygulamalarla tecrit sistemini kökleştirmeye çalışıyor. Yeni Ceza İnfaz Yasasıyla F tipi zindanlarda yapılan baskı ve işkencelere yasal kılıf uydurmaya çalışan devlet, şimdi de icat edilen kimi yasalarla devrimci tutsaklar üzerindeki baskı uygulamalarını katmerlendirme telaşına düşmüş durumdadır.

Bulduğumuz Tekirdağ I Nolu F Tipi Hapishanesi'nde kısa bir süre önce hükümlü tutuklu tutsakları zorla birbirinden ayıran devlet, şimdi de "gençleri koruma yasası" gereğince devrimci tutsakları yaşlarına göre sınıflandırıp birbirinden tecrit etmeye çalışmaktadır. 'Genç' devrimci tutsakları 'yetişkin' ve 'yaşlı' olarak sınıflandırdıkları

devrimci tutsaklardan ayırmak suretiyle hapishanelerdeki tecrit sistemini bir üst boyuta taşımaktadır. Açıkta ki, F tipi hapishaneler kapatılmadığı sürece devlet bu tür saldırılarını sürdürecektir. Ancak burada bir kez daha hatırlatmak isteriz ki, devlet bu saldırılarını hiçbirinde bugüne kadar bir sonuç alamamıştır. Tüm saldırıları devrimci tutsakların kararlılığına çarpıp tuzla buz olmaktadır. Egemenlerin devrimci tutsakları teslim alma, susturma ve toplumdan yalıtılarak siyasi kimliklerinden koparma uğraşları geri tepecek, her uygulamaları devrimci irade karşısında boşa çıkacaktır. Bizleri devrim mücadelesinden ve emekçi halkımızdan koparmaya, bizim aramızdaki devrimci dayanışma duygularını yok etmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Mücadelemizi daha da geliştirerek bu saldırıları cevaplayacağız!" **(H. Merkezi)**

Tutuklu Aileleri ve Yakınları Birliği (TUYAB) Ocak, Şubat ve Mart ayları içinde hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri, işkence ve tecrite ilişkin hazırladığı raporu açıklamak üzere İHD İstanbul Şubesinde bir araya geldi.

Toplantıda konuşan TUYAB Dönem Sözcüsü **Ayten Özdoğan**, F tipi hapishanelerde son yıllarda her vesileyle verilen mektup, görüş yasakları ve hücre cezaları ile koyulaştırılan tecridin 9 yıldır artarak devam ettiğini belirterek, sistemin siyasi tutsakları hedef aldığını ve insanların birbirinden yalıtılarak daracık odalara, mekanlara hapsedildiğini söyledi.

F tipi hapishanelerde kullanılan sularının düzenli akmadığını, sıcak suyun haftada bir saat verildiğini ifade eden Özdoğan, yemeklerin az verildiğini, elektrik paralarının tutsaklardan kesildiğini, kış aylarında kaloriferlerin yakılmadığını ve tutsakların bundan kaynaklı enfeksiyon kapıtığını söyledi. Ayrıca hapishanelerde çok sayıda ağır hasta tutsak olduğunu aktaran Özdoğan, durumları çok ağır olan ve Adli Tıp raporlarında da hapishane şartlarında yaşamını devam ettirmesinin mümkün olmadığına vurgu yapılan birçok tutsağın tahliye edilme-yerek ölüme terk edildiğini söyledi.

Tecrit ve baskılara son!

TUYAB, Ocak, Şubat, Mart aylarına ilişkin hazırladığı raporu, İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlediği basın toplantısında açıkladı.

Tutsakların her tür karşı çıkışının disiplin cezaları ve işkencelerle karşılık bulduğunu dile getiren Özdoğan, çok fazla kişiye 6 ay ve 1 yıllık açık ve kapalı görüş yasakları, mektup yasakları, telefon yasakları, hücre cezaları verildiğini, ayrıca kitap ve dergilerin tutuklulara ulaşmasının engellendiğini söyledi.

Telefon görüşmelerinde ve ziyaretlerde

Kürtçe konuşulmasının yasaklandığını belirten Özdoğan "Tutsaklar hücreden ziyaret, avukat görüşleri, revir ve benzeri nedenlerle çıkarılırken defalarca onur kırıcı aramaya tabi tutulmaktadır. En sık karşılaşılan onursuz arama biçimi ayakkabı aramasıdır. Ring aracıyla mahkemelere götürülüp getirilen tutuklular zaten büyük bir işkence olan o araçlar-

İHD'den hasta tutsaklara mektup

İHD'nin hapishanelerdeki hasta tutsakların sağlık sorunlarına dikkat çekmek için başlattığı mektup kampanyasının 13.'sünde İstanbul, Ankara, İzmir ve Batman'dan Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bulunan **Aygül Kapçak** ve Bolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan **M. Ali Çelebi**'ye mektup gönderdi.

İstanbul

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD'iler, bir basın açıklaması yaptı. İHD Şube Yöneticisi **Sevim Kalman**, Adalet Bakanı ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na raporlar sunduklarını kaydederek, "Cezaevleri ülkenin aynası derler. İşte bizim aynada gördüğümüz manzara bu. Ve size yazdığımız bu dayanışma mektubu ile tekrardan derhal serbest bırakılmanızı talep ediyoruz" dedi.

Ankara

İHD Genel Merkez yöneticileri ve üyeleri, Kızılay Postanesi önünde bir araya gelerek hapishanelerde yaşanan sorunlara karşı duyarlılık yaratmak ama-

ciyla açıklama yaptı. İHD Genel Sekreteri **Sevim Salihoglu**, "Cezaevlerinde yaşananlarla ilgilenmeyen Adalet Bakanımız, onca soruna rağmen hala cezaevlerinde sorun olmadığını söylemekte ve cezaevlerinde bowling salonlarından bahsetmektedir" dedi.

İzmir

Konak Postanesi önünde bir araya gelen İHD İzmir Şubesi üyeleri, "Hasta tutuklular serbest bırakılsın" pankartı açtı. Yapılan açıklamada hasta tutsakların serbest bırakılması istendi.

(H. Merkezi)

Adalet arayışı sürüyor, katiller hala serbest

Engin Çeber'in Metris Hapishanesi'nde işkenceyle katledilmesi sonrasında açılan davanın 3. duruşması **15 Nisan 2009** tarihinde Bakırköy 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Çeber'in katledildiğine tanık olan iki adli tutuklunun ifade vermesi beklenen duruşmada, tanık tutuklular hala hapishanede olmalarından dolayı güvenliklerinin olmadığını ancak tahliye olduktan sonra ifade verebile-

ceklerini söylediler.

Tutuklu bulunan 6 kişinin katıldığı duruşmada Çeber'in gözaltı ve hapishanede bulunduğu günleri gösteren video kayıtları izlendi. Video kayıtlarında hücreye atılan Çeber ve arkadaşları Cihan Gün'ün hücrede tutulduğu halde ellerinin kelepçeli olduğu, hücreye giren resmi ve sivil polislerin Özgür Karakaya'yı da elleri kelepçeli olduğu halde döverek hücreye koydukları görüldü.

29 Eylül 2008 tarihine ait karakol video kayıtlarında parmak izi işlemleri sırasındaki görüntülerde ise Engin Çeber, Özgür Karakaya, Aysu Baykal ve Cihan Gün'ün ellerinin kelepçeli bir şekilde polis merkezinde yerde uzandıkları, sivil ve resmi polislerin Çeber ve arkadaşlarını zorla kaldırmaya çalıştığı görülürken, görüntülerin devamı kay-

dedilmemiş gerekçesiyle kesik kesik izlendi.

Metris Hapishanesi'nden duruşmaya tanık olarak katılan 2 adli tutuklu, Çeber ile aynı koşu kaidıklarını ancak hala tutuklu oldukları için "Tutukluymuz, endişeliyiz, tanıklık yapmak istemiyoruz. Tutukluluk halimiz sona erince tanıklık yaparız" dediler. Mahkeme heyeti, Engin Çeber'in avukatlarının, işkencecilerden **Mehmet Pek**'in tutuklanmasını talebini reddederken, tutuklu katillerin tutukluluk halinin devamına karar verdi. Duruşma 8 Haziran'a ertelenirken Çeber'in ablasının duruşma salonunda tutuksuz katillerden biri tarafından taciz edilmesi mahkemede gerginlik yarattı. Mahkeme çıkışında açıklama yapan Şerife Çeber tacizi kınarken avukat **Taylan Tanay** da duruşma salonunda bu cesaretin nereden kaynaklandığını sordu. **(İstanbul)**

Kaybedilenlerimizi geri istiyoruz

İstanbul

Cumartesi Anneleri, Galatasaray Meydanı'nda **212. oturma eylemlerini** yaparak kayıplarının akıbetlerini sordu. 18 Nisan 2009 tarihinde aynı yerde aynı saatte bulunan Cumartesi Annelerinin oturma eylemine DTP'ye yönelik yürütülen kapsamlı saldırıların protesto eden yüzlerce insan da destek verdi. Akıbetleri ve failleri belli yakınlarının fotoğraflarını taşıyan analar ve babalar bu kez geçtiğimiz haftalarda kimsesizler mezarlığında ulaştıkları **Hasan Ergül**'ün kayıp öyküsünü anlattı.

5 Haziran 1995'te, 3 yaşındaki oğlu İslam'ı Silopi Devlet Hastanesi'ne götürten Hasan Ergül, geri dönerken Silopi'nin Cizre'ye olan çıkışında bir petrol istasyonunda durdu. Bu sırada biri beyaz diğeri siyah Renault-Toros marka araçlardan inen telsizli siviller uzun bir boğuşmadan sonra Hasan Ergül'ü kaçırdı. Ergül'dan bir daha haber alınmadı. Ailesi savcılığa başvurdu, savcılık yeterli bir soruşturma yürütmeden dosyayı bütün kayıp olaylarında olduğu gibi işlem-

kaldırdı. **Kaybetme prosedürü bu kez Ergül için işledi.** JITEM itirafçısı Abdulkadir Aygan'ın yıllar sonra yaptığı açıklamalar dahi savcıların harekete geçmesini sağlamadı. Ergül'ün ağabeyi Ato Ergül, Aygan'ın itirafı doğrultusunda Elazığ Cevizdere köyüne giderek burada kendi imkânlarıyla araştırma yaptı. Köylülerin anlatımlarına göre 14 yıl önce Hazar Gölü'nden biri çuval içinde olmak üzere 2 erkek cesedi çıkmıştı. Ve cesetler Kimsesizler Mezarlığı'na gömülmüştü. İHD avukatlarının savcılıktaki dosyaları incelemesiyle Hasan Ergül'ün ölü bedeni kimsesizler mezarlığında bulundu.

Ergül'ün kaybedilme öyküsünü anlatan sanatçı **İlkay Akkaya** yaptığı açıklamada Hasan Ergül ve kayıp olaylarının kapsamlı soruşturulması gerektiğini ifade etti.

25 Nisan Cumartesi günü de **213. kez** Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen aileler 23 Nisan vesilesi ile gözaltına alınarak kaybedilen çocukları andı. Gözaltında kaybedilenlerin resimlerinin açıldığı eylemde basın metnini Prof. Doktor **Nükhet**

Sirman okudu.

Batman

İHD Batman Şubesi, İnsan Hakları Anıtı önünde basın açıklaması yaptı. İHD Şube Sekreteri **Salih Astan** burada yaptığı açıklamada gözaltında kayıp ve faili meçhul cinayetlerin bir daha yaşanmaması ve yaşananların açığa çıkarılması için kayıp yakınlarının İHD'ye başvurmasını istedi.

Diyarbakır

İHD Diyarbakır Şubesi, 11. oturma eylemini gerçekleştirdi. Yağmur altında yapılan oturma eyleminde kayıpların fotoğrafları ve üzerinde "Kayıplar bulunsun failer sorgulansın" yazılı pankart açıldı. Burada bir konuşma yapan İHD Diyarbakır Şube Sekreteri **Burhan Zoroğlu**, "Kaybettirilen insanların kemiklerinin dahi bulunması için eylemlerimize devam ediyoruz" dedi. Ardından 19 Nisan 1992 tarihinde öldürülen Abdulkadir Kurt'un kızı Mızgın Kurt ise daha doğmadan babasının öldürüldüğünü be-

lirterek 16 yıldır babasının özlemi ile yaşadığını belirtti.

Ankara

İHD Ankara Şubesi, Yüksel Caddesi İnsan Hakları anıtı önünde basın açıklaması yaptı. "Kayıplar bulunsun, failer yargılsın" pankartının taşıdığı eylem bu hafta 1994 yılında katledilen Kenan Bilgin'e adandı.

İzmir

İHD İzmir Şubesi üyeleri Konak Eski Sümerbank önünde "Kayıplar bulunsun failer yargılsın" pankartı ile bir araya geldi. Eylemde, kitle adına açıklama yapan **Evrime Kubilay**, tüm canlıların olduğu gibi ölülerin de hakkı olduğunu belirterek, "Ölülerin kefene, toprağa ve kırmızı karanfillere ihtiyacı var. Ama ülkemizde bazı insanların mezarları olmadı, bulunamadı. Onların anneleri, babaları, kardeşleri yıldönümlerinde ziyaret edebilecekleri bir toprak parçası etrafında toplanacakları bir mezar taşı bile olmadı" dedi. **(H. Merkezi)**

"Ölülerin kefene, toprağa ve kırmızı karanfillere ihtiyacı var. Ama ülkemizde bazı insanların mezarları olmadı, bulunamadı."

Yerel seçim sonrası ülkede manzara...

29 Mart yerel seçimlerinin üzerinden bir ay gibi bir süre geçti. Uzun ve keskin geçen yerel seçim süreci bir "referandum" havasında gerçekleşirken, sonrası tartışmaları ise rüzgar gibi gelip geçti. Son iki ay özellikle seçimlere yönelik bir atmosferin hakim olduğu ülkede ne krizin etkileri ne de yoksulluk, işsizlik gibi gündemler üzerinde duruldu. Tüm burjuva partiler, demokrasi havarisi kesilmiş, en iyi hizmeti vermede yarışır bir hava yaratmaya çalışıyorlardı ki, seçimler geldi ve sonuçlandı. Seçim sonuçlarından çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkının payına işsizlik, yoksulluk, baskı, devlet terörü ve yıkımın çıktığı ise çok kısa zamanda anlaşıldı.

İşsizlik rakamları tüm çarpıtmalara karşın ürkütücü boyutlara ulaşmışken (yaklaşık 10 milyon kişi işsiz durumdadır), bir de seçimlerin hemen ardından, halkın, seçim öncesi yapılan vaatleri unutmamasına yetecek kadar bile zaman tanımaksızın yaşanan yıkımlar ezilenlerin boynuna bir halka daha ekledi. Sultangazi, Arnavutköy, Ataşehir, Kocatepe vd. mahallelerde gerçekleştirilen yıkımlara direnenleri ise yine devletin copu beklemekteydi.

Seçim sonuçlarını en çarpıcı şekilde yaşayan kesimlerden biri de Kürtlerdi. Seçimlerin hincını alırcasına saldırıya geçen egemen sınıfların temsilcileri ve kurumları, "DTP'yi PKK'nin baskısından kurtarmak" amacıyla operasyonları yapmışlar. (Bu da insana, 19 Aralık Katliam operasyonuna "hayati kurtarma operasyonu" denmesini hatırlatıyor, nedense!) Aslında bir ironi gibi görünse de önemli bir

amacı ifade ediyor bu isimlendirme. Zira PKK, devletin gözünde "silahlı", yani "silahlı mücadele" demek. PKK üzerinde uzunca bir süredir böl-parçala siyaseti uygulamaya ve bunun propagandasını yapmaya çalışan devlet ve güdümlü güçleri, özellikle ABD meşeuil emperyalist "çözüm" yolları tartışılırken ve de Kürt Konferansı gibi "PKK'ye silah bırakma çağrısı" yapacakları bir konferans örgütlenirken PKK'yi yani silahlı mücadeleyi zayıflatarak bu yola girmeye çalışması da kendi imha ve inkar politikaları açısından doğal karşılanmalı.

Onca eğitilmiş stratejisti, özel, psikolojik savaş uzmanı vs. ile kafa yorsa ve planlar kurup çözümlerle bulunsalar da sömürücü, imha ve inkarcı egemenler bugüne kadar silahla ya da silahsız bu tür baskı metotları ile Kürt halkının mücadelesini engelleyemediğini/engellemeyeceğini görmekten aciz durumdadır. Amaçlarını özellikle genelkurmay başkanlarının dilinden sıklıkla "umudun kırılması" olarak lanse eden egemenler, umudu kıramadıkça silaha ve teröre sarılmaktan başka çıkar yol bulamamaktadır. İşte seçimler öncesi bölgenin oylarını/potansiyelini mevcut sisteme akıtmak üzere tüm düzen partileriyle yek vücut çalışan ve Kürt ulusunun hakları temelinde "açılım üstüne açılım" yapan AKP hükümetinin ve temsil ettiği sınıfların gerçekliği budur. Bu gerçekliğe verilecek yanıt, aynı zamanda onun şahsında imha ve inkar politikalarına verilecek yanıt olacaktır.

Belki de daha birkaç hafta önce yerel seçimlerde o partiye oy vermişler ve belediye başkanlarını seçmişlerdi. Ama mazbatayı eline alan belediye başkanları hemen yıkımlara giriştiler.

İŞSİZSİN SEN, İŞSİZ KALI

Burjuvazinin çalışan işçilerin başının üzerinde her daim Demokles'in kılıcı gibi sallandırdığı kanayan yarası işsizlik, krizle birlikte rekor düzeylere ulaştı.

Öyle ki son yapılan araştırmalara göre işsizlik oranları Türkiye tarihinin en yüksek rakamlarında seyrediyor. Aşgari ücretin açlık oranının altında belirlenmesine rağmen, milyonlarca insan işsizliğin pençesinde.

Kayıt dışı istihdamın çok yüksek düzeylerde seyrettiği ülkemizde işsizlik, işçi ve emekçiler cephesinden her dönem yakıcı bir sorun olarak yaşanmaktadır.

Dünyada işsizlik oranının en yüksek olduğu üçüncü ülke olan Türkiye'de işçi ve emekçileri daha da zorlu günler bekliyor. Krizin Avrupa'da en fazla etkilediği ülke olan İspanya ile yarışan ülkemizde seçimlerin ardından yeniden başlayan IMF görüşmeleri tablonun daha da kötüleşeceğine işaret ediyor. **Türkiye işsizlik oranında dünyada üçüncü sırada bulunurken Avrupa'da ise ikinci sırada yer alıyor.** Dünyada işsizliğin en fazla yaşandığı yer ise yüzde 21.9'luk işsizlik oranı ile Güney Afrika.

İMF'DEN FELAKET SENARYOLARI

IMF tarafından hazırlanan "Dünya Ekonomik Görünüm" raporunda yer alan veriler, işçi ve emekçilerin tavan yapan işsizlik sorunuyla daha fazla boğuşacağını gösteriyor.

Rapora göre Türkiye ekonomisi 2009 yılında yüzde 5.1 oranında küçülecek, tüketici enflasyonu yıllık ortalama bazda yüzde 6.9 oranında gerçekleşecek. Reel sektörde ve üretimde önemli oranda bir gerilemenin yaşanacağına dikkat çekilen raporda bu geriye gidişin tüm dünyada yaşanacağı belirtiliyor.

IMF Başkanı **Dominique Strauss-Kahn**'ın II. Paylaşım Savaşı'ndan sonra dünya ölçeğinde yaşanan en derin durgunluk olarak tanımladığı kriz, işsizler ordusunun büyümeye devam edeceğine işaret ediyor.

IMF, felaket senaryoları çizerken bunun faturasını ise işçi ve emekçilere çıkarıyor. IMF ile yapılan görüşmelerde özellikle sağlık alanında "reformların" gerçekleştirilmesi, yeni "tasarruf" tedbirlerinin hazırlanması gibi "önlemler" öne çıkarılıyor. Sözü edilen reform ve önlemler paketinin ise emekçilerin yıllardır verdiği mücadele ile kazandığı hakların gasp edilmesi, sosyal güvenlik sisteminin yok edilmesi, sağlık alanında özelleştirmelere hız verilmesi, işsizlik fonunun patronların kullanımına açılması gibi politikalar içerdiği ise saklanmaya çalışılıyor.

IMF'nin bu görüşmeler sırasında öne çıkardığı en önemli konuların başında ise Merkezi Yönetim Bütçesindeki borçlanma yetkisinin dört katına çıkarılması geliyor. Bu, Türkiye'nin uluslararası sermayeye bağımlılığının daha da artırılması anlamına geliyor.

İŞSİZLİK REKOR KIRDI!

Krizle birlikte resmi rakamlara göre 500 bine yakın işçinin işten çıkarıldığı ülkemizde işsizlik rekor kırdı.

TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu)'nun kamuoyuna açıkladığı verilere göre; Türkiye genelinde işsiz sayısı Ocak ayında 2008'in aynı dönemine göre 1 milyon 59 bin kişi artarak 3 milyon 650 bin kişiye ulaştı.

Açıklamaya göre; işsizlik oranı 3.9 puanlık bir artışla yüzde **15.5** seviyesinde gerçekleşti.

İşsizlik en fazla genç nüfusu etkiliyor. Genç nüfus içerisinde işsizlik oranı diğer kesimlere göre oldukça yüksek. Ocak 2009'da genç nüfus içinde işsizlik oranı yüzde 27.9'a yükseldi. Bu oran 2008 yılının aynı döneminde yüzde 21.2'di. Bölgesel düzeyde işsizlik

nın işsizliğe dair açıklımları da son derece "yaratıcı".

Bakan, "**Geçici iş yaratma projesi**" ile toplum yararına geçici işlerin bulunacağını bu işin valiler aracılığı ile gerçekleştirileceği "müjdesini" verdi.

Bakanın ikinci "büyük buluşu" da "**Yaygın Mesleki Eğitim Projesi**". Buna göre 100 bin kişiye mesleki eğitim konusunda formasyon dersleri verilecek. Projenin "tek ekşiği" işi olmayanların bundan nasıl yaralanacağını belirtmemesi!

Bakanın son keşfi ise "**İŞKUR ödeneği**". Bu projeye göre işten atılan işçilerin işe alınması halinde primleri İŞKUR tarafından ödenecek. İşten atılanların kimin tarafından işe alınacağı ve nerede istihdam edileceği de tıpkı bir önceki projede olduğu gibi "küçük bir detay" olarak bira-

Adana'da iş-ten atılan emekçiler, gözyaşı dök-tüler...

büyük kentlerde önemli ölçüde arttı. Şehirlerde işsizlik 4.2 puanlık bir artışla yüzde 17.2'ye çıktı. Kırsal bölgelerde ise 3.4'lük bir artışla yüzde 11.8 olarak gerçekleşti. Krizle birlikte kayıt dışı istihdam oranında da önemli bir artış yaşandı. Ocak 2009 döneminde 2008 yılının aynı dönemine göre 0.1 oranında bir artışla kayıt dışı istihdam yüzde 40.8'e çıktı.

TÜİK'in bu açıklamalarının gerçeğin küçük bir kesitini oluşturduğu geniş bir kesim tarafından kabul edilmektedir.

TÜİK, işsizlik oranını hesaplarken iş bulma ümidi kalmayanları, iş aramayıp çalışmaya hazır olanları, düzensiz çalışan ve her an işsiz kalma tehlikesi olan mevsimlik işçileri ve eksik istihdam edilmiş nüfusu eklemektedir.

Ülkemizde mevsimlik işçi olarak çalışan 500 bine yakın insanın olduğu, iş aramayıp çalışmaya hazır 1 milyon 670 bin kişinin olduğu biliniyor.

Tüm bu kalemlerle hesaplandığında gerçek işsizlik oranı TÜİK'in açıkladığı rakamların çok üstündedir.

Yaşanan bu tabloya ilişkin devletin yaklaşımı krize dair yapılan açıklamaları çarpıtmaktadır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, tarihinin en yüksek düzeyine çıkan işsizlik oranları için "**mevsimlik etkisi**" değerlendirmesi yapmaktadır. Bakana göre bu mevsimlerde işsizlik oranının artmasını olağan karşılamalı! Başbakanın izinden yol aldığı bu açıklamaları ile tescillenene baka-

klmış.

Özetele bakanlığın işsizliğin azaltılmasına ilişkin elle tutulur hiçbir çalışması bulunmamaktadır.

Milyonlarca insan açlık ve sefaletle boğuşurken hükümet mesaisini, eldeki kaynakların nasıl peşkeş çekileceğine dair IMF ile yapılan tartışmalarla harcamaktadır. İşsizler ordusunun saflarına her gün binlerce insan katılmaktadır. Sayıları milyonları bulan bu kesime yönelik ucuz ajitasyonun ötesinde devlet sorunu çözmek için hiçbir adım atmamaktadır!

GENELKURMAY DÜŞÜNDÜ; 345 GÖZALTI VE 194 TUTUKLAMA

Son dönemlerdeki devlet terörü de DTP şahsında Kürt kurumlarına dönük tam bir sindirme kampanyasına dönüşmüş durumda. Öyle ki **14 Nisan** günü **15 ilde** eşzamanlı olarak DTP'nin il ve ilçe örgütlenmeleri basılarak yönetici, üye ve çalışanları gözaltına alındı. Devam eden operasyonlarda şu ana kadar **345** kişi gözaltına alındı, **194** kişi ise tutuklandı. DTP üzerinden yürütülen saldırılar, ev baskınları ve protesto eylemlerine dönük saldırılarla genişletiliyor. '90'lı yıllardan bu yana ilk defa böylesi bir kapsamda yaşanan saldırı, üzerinde önemle durulmayı hak etmektedir.

29 Mart yerel seçimleri öncesinde AKP'nin bölgede başta Amed ve Dersim olmak üzere almak istediği illerde uğradığı he-

zimet, devletin uzun vadeli planlarının yeniden biçimlenmesinde azımsanmayacak bir etki yarattı. 29 Mart'ta Türkiye Kürdistanı'nda sandıktan 99 belediyeyi kazanarak birinci parti olarak çıkan DTP, yerel seçim sürecinde örgütlenme faaliyetini meclisler oluşturarak inşa etti. Kürt ulusunun taleplerini politik bir duruşla sahiplenmesinin, aktif siyaset yürütmesinin önemli oranda başarılı olduğu bu süreç, doğallığına devletin bölge il-lerinde kitlelerin indirilmesi, teslim alınması çalışmaları önemli bir darbe indirdi.

Devletin buna yanıtı gecikmedi. Seçim sonuçları açıklanır açıklanmaz Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek'in "**Ermenistan'ı da aldılar, sınıra dayandılar. Partiler üstü stratejik bir yaklaşım gerek**" sözlerine Genelkurmay Başkanlığı da "**Seçim sonuçları üzerinde düşünüyoruz**" açıklamaları ile destek verdi. Aralarında büyük çelişkiler olduğu söylenen bu iki kurum daha önce olduğu gibi yine söz konusu Kürt Ulusal Sorunu olduğunda asimilasyon, inkâr ve imhada ortaklaşmada sıkıntı yaşamadı. Nitekim Ağrı'da DTP'nin ciddi bir farkla kazandığı seçimler, hile ile AKP'ye verildi. Buna tepki göstererek sokağa dökülen Kürt halkı sokakları direniş alanına çevirdi. Devletin kitleye yönelik gözaltı, tutuklama ve işkence terörü Genelkurmay'ın ne düşündüğüne dair önemli ipuçları sundu. Yerel seçimler öncesi Kürt sorununun "demokratik çözümü" bağlamında "çok güzel şeyler olacak" diyen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün bu açıklamaları Ulusal Hareket'in tasfiyesinin hızlandırılacağı bir sürecin gelişeceği beklentisinden ileri geliyordu. Ancak sandıktan çıkan irade hevesleri kursakta bıraktığından saldırılar pervasızlaştı.

Elbette ki tüm bu saldırılar tek başına DTP'nin yerel seçimlerde kazandığı başarılarla açıklanamaz. Saldırıların TC'nin içerde ve dışarda sürdürdüğü imha ve inkar siyasetinin bir parçasıdır. ABD, TC, Irak yönetimi ve Kürdistan Federal Hükümeti'nin Irak Kürdistanı'ndaki gerilla güçlerine karşı aralarında sürdürdükleri diplomatik ilişkiler, bu alana dönük İran ordusu ve TC'nin ortak operasyonları bu kapsamda ele alınmalıdır. Kısacası saldırılar geniş kapsamlıdır. T. Kürdistanı'ndaki iç gelişmelere göre bu saldırılar daha da boyut kazanmaktadır.

Yapılan saldırılar karşısında ABD ve AB'li emperyalistlerin tutumuna bakarsak; o zaman bunların bu saldırıların neresinde olduklarını daha iyi görebiliriz. Türk egemen sınıfları ve onların burjuva partilerinin bir kısmı Ergenekon avukatlığına soyunurken, gözaltılara karşı yargılama süreçlerine dair kıyametleri koparıırken, DTP'ye dönük kapsamlı saldırılar karşısında tam üç maymunu oynamaktadırlar. Çünkü başta Kürt halkı olmak üzere, tüm ilerici güçlerin haklı ve meşru mücadelesi karşısında aynı noktada birleşiyorlar. Ezilenlere, devrimciler ve komünistlere karşı düşmanlık onların ortak

paydasıdır.

Tüm bu saldırı furyası içinde Türk Genelkurmay Başkanı Başbuğ'un şu açıklamaları, inkarcı siyasetin özlü ifadesidir. "Kimse Türkiye'den, ne Türkiye'nin ulus-devlet ve üniter-devlet yapısını zayıflatılabilecek ne de Anayasanın değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez maddelerinin değiştirilmesi yönünde isteklerde bulunabilir. TSK Atatürk'ün bize emanet ettiği ulus devlet üniter devlet yapısının korunmasında tarafar. Ve taraf olmaya devam edecektir." Devamla "Kürt ve Zaza şehitler..." Atatürk: "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir".

Burada bu zatla, halk ve millet kavramlarının içeriği üzerinde bir tartışmayı pek anlamlı bulmuyoruz. Çünkü, ırkçılıkla kafasını bozmuş bol apoletli generallerin bunu bilip bilmemesinin bir önemi yoktur. Burada esas olarak üzerinde durulması gereken bu içi boş söylemlerden hareketle "yeni keşifler" etrafında fırtına koparmaya çalışan burjuva medyasının ikiye bölünmüş kalemşöhrerlerinin tutumudur. Burjuva medyası ve iki yüzlü siyasetçileri bu inkarcı söylemlere dahi, "reformcu" "yenilikçi" anlamları yüklemeye çalışıyor. Çünkü onlar da çok iyi biliyor ki kitleleri hayali beklentiler içine sokmak, sürece yayılmış öldürücü bir hastalık gibidir. Ancak ve diri olan yaşamı geleceğe taşıyan her şeyi öldürür. Yıllardan beri yapılmaya çalışılan budur. İmha siyaseti ve hayali beklenti yaratma politikaları her zaman at başı gider.

Ama gerçek olan sistemin Kürt varlığına karşı her dönem duyduğu tahammülsüzlüktür. Tutuklanan yüzlerce DTP'linin, Hakkâri'de gösteri yapan çocuklara karşı polislin uyguladığı vahşet, Kürt topraklarında sürdürülen askeri operasyonların başka bir anlamı olabilir mi?

Sonuç olarak egemen sınıfların parlamentodaki siyasi sözcüleri, medyası Ergenekon'la yatıp Ergenekon'la kalkıyor. Ve herkesin de bu oyunda bir taraf olarak sürece katılmasını istiyorlar. Bu oyunu bozmak için, ezilenlerin gerçek gündemleri etrafında sürece müdahale etmek güncel bir görevdir. Bugün halkın gerçek gündemi işsizlik, yoksulluktur, Kürt halkına dönük yürütülen imha ve inkar siyasetine karşı alınması gereken tutumdur. Unutmamak gerekir ki, ezilenler bu gerçek gündemler etrafında birleşip mücadele ederse egemenlerin aldatmaya dönük tüm oyunları bozulur.

Zira bu saldırılar sadece DTP'ye yapılmamıştır, Kürt ulusunun, emekçilerin ulusal taleplerine yapılmıştır. Bu yasadışı, anti-demokratik saldırılara karşı durmak görevi tüm ilerici, demokrat ve devrimci güçlerin omuzlarındadır. DTP'ye, Kürt ulusunun iradesine yönelik gerçekleştirilen bu saldırıya karşı dayanışmayı yükseltmek ve tepki örgütlemek büyük önem taşımaktadır. Egemenlerin demokrasi mücadelesinde bedellerle kazanılan bu mevziye karşı bu girişimi-

ne karşı durmak yeni saldırıların önünü kesmek ve ileri adımlar atmak açısından da önemlidir.

SEÇİMLER BİTTİ: YIKIMLARA DEVAM

“Durmak yok hizmete devam” sloganı ile çalışma yapan AKP’li belediyelerden, Kemal Kılıçdaroğlu ile şeffaf, temiz belediyeler vurgusunu öne çıkaran CHP’ye kadar tüm düzen partileri seçim sürecini yoğun bir propaganda ile geçirdiler.

Düzen partileri, emekçilerle daha yakın bir ilişkisi bulunan yerel yönetimleri almak için bin dereden su getirdi. Aynı zamanda büyük bir rant kapısı olan, emekçilerin yaşamsal birçok ihtiyacını karşılamakla mükellef olan belediyeler, düzen partileri için büyük bir karpışma sahnesi oldu. Her parti bir diğerini yolsuzluk yapmakla suçladı ve halka hizmet götürmemekle eleştirdi.

Emekçilerin bilincini bulandıran ve büyük oranda başarılı olan bu propagandanın sonucunda seçimleri kazanan partilerin gerçek

Biri 23 Nisan günü başına dipçikle öldüresiye vurulan 14 yaşındaki Kürt çocuğu diğeri, yerel seçimlerin hemen ardından evi başına yıkılan ve evini savunmak üzere direndiği için polislin saldırısına uğrayan bir emekçi... Baskıcı, sömürücü devletin terörü genç, yaşlı, çocuk demeden tüm ezilenlerin başında...

yüzleri kısa süre içinde ortaya çıktı. Düzen partileri, seçim bitmez emekçilere karşı saldırıya geçti. Sermayenin çıkarlarını korumak için kurulan, buna hizmet eden düzen partilerinin aksi bir icraatının olması da beklenemezdi. Aralarındaki farklar söylem düzeyindeki değişikliklerden ibarettir. Seçimlerden sonra yaşananlar da bunu gösteriyor.

Her seçim döneminde verilen izinlerle bin bir güçlükte yapılan gecekondu ertesi gün aynı belediyeler tarafından kaçak yapıldığı iddiası ile yıkılmaktadır.

Düzen partileri belediyeleri kazanmak için emekçilerin barınma sorununu bir slogan olarak kullanırken bunun cefasını yine emekçiler çekmektedir. Seçimlerin üzerinden çok zaman geçirmeksizin yıkımlar yeniden başladı.

Tıpkı Sultanbeyli Battalgazi’de olduğu gibi. 16 Nisan sabahı, saat 05.00’te 3 bin polis, 40 panzer ve 300 çevik kuvvet minibüsü ve kepçeler eşliğinde mahallelere gelen yıkım ekipleri, 50 civarında evi yıkarken, mahalle halkının yanıtı burada da direniş oldu.

Yıkıma direnen mahalle halkına saldıran polisler, direnen halk arasında çatışmalar yaşandı. 60 kişi yaralanırken, 40 kişi de dövüle-

rek gözaltına alındı.

Direnin büyümesi nedeniyle yıkıma ara vermek zorunda kalınırken, evleri yıkılanlar bir yandan yıkıntılar arasındaki eşyalarını toplarken, diğer yandan da “onlar yıksa da, biz tekrar yapacağız, sonuna kadar direneceğiz” dedi.

Mahalle halkı, direndikleri için kendilerini “terörist” diyenleri ise, “asıl terörist, evlerimizi başımıza yıkanlar, çocuk-çocuğumuz sokakta bırakanlardır” diye yanıtladı.

Sultanbeyli’deki yıkım sırasında yaşanan bir gelişme ise, egemenlerin sesi medyanın safını açıkça ortaya koymakla kalmayıp, aymazlığını da bir kez daha teşhir etti.

Yıkım sırasında birkaç aylık çocuğuna bıçak dayayan babayı öne çıkaran sahibinin sesi medya, insanların evlerinin başına yıkılmasını ve bunun getirdiği çaresizliği görmezden gelerek, misyonunu oynadı ve halka yönelik zulme ortaklık etmeyi sürdürdü.

Seçim sonrası yıkımların bir diğer adresi de Arnavutköy oldu.

Arnavutköy İmrahor’da İSKİ Havzası üzerine ev yapıldığı “tespi” eden belediye gecekondu yıkımına başladı. Seçim öncesi bölgenin İSKİ havzası olduğunu “unutan” belediye, seçimlerden hemen sonra bölgenin

su havzası olduğunun “farkına” vardı. Yıkım ekipleri birçok evi yerle bir ederken mahalle halkı yıkımlara karşı direndi. Çatışma sırasında evlerine sahip çıkan halkın üzerine plastik mermi ile ateş edildi. Yaşanan çatışmalar sırasında 5 kişi dövülerek gözaltına alındı.

Benzer bir tablonun yaşandığı Sultangazi’de ise yıkım ekipleri ve polis mahalle halkının direnişi karşısında zor anlar yaşadı. Mahalleli gaz bombalarına ve polislin saldırısına rağmen evlerini yıktırmadı. Direniş sonucunda belediye ekipleri ve polis yıkıma hedeflediği 61 evden yalnızca üçünü yıkıma başaramadı.

Seçimlerden sonraki günlerde yıkım terörünün yaşandığı başka bir mahalle de, Ümraniye/ Kocatepe Mahallesi’ydi. Kocatepe halkı, 14 Nisan’da günün ilk ışıklarıyla birlikte, yıkıma yüz yüze kaldı.

Yıkım haberini bir gün önceden haber alan mahalleli, ara sokaklarda toplanarak, sokakların girişine barikat kurmuştu. Halk sabah 06.00’da mahalleye giren yüzlerce çevik kuvvet polislini direnişle karşıladı. Mahalle halkı ile polis arasında çıkan çatışma sırasında biber gazı kullanan polis, mahalle hal-

kından çok sayıda kişiyi de demir çubuklarla yaraladı.

Çok sayıda evin yıkıldığı saldırı sırasında 32 kişi de gözaltına alınırken, çatışmalar gece yarısına kadar sürdü.

Ümraniye bölgesindeki bir diğer yıkım saldırısı ise, 21 Nisan’da, Ataşehir’de gerçekleşti.

Burada da, sabahın erken saatlerinde, çevik kuvvet polisleri eşliğinde başlatılan yıkım saldırısının hedefinde, seçimler öncesi yapılmış izin verilen katlar ve tapusuz olduğu iddia edilen gecekondu vardı.

Çevik kuvvet ablukasında başlatılan yıkım saldırısı, halkın karşı koyuşu ile karşılaştı. Evleri yıkılmak istenen halk, polislerle taş, kiremit ve ev eşyaları atarak direndi. Polisler kalınları ile kendilerini korumaya çalışırken, yıkıma direnenlerden bazıları gözaltına alındı.

HER YERDE PROTESTO

Kırsalda yoğun askeri yığınakla yapılan operasyonların tüm hızıyla sürerken Kürt ulusunun demokratik alandaki örgütlülüğü de parçalanmak istenmektedir. Operasyonlara karşı ülke genelinde önemli bir tepki örgütlendi. Birçok ilde, ilçe de Kürt ulusu DTP’ye sahip çıkarak saldırıları yansız bırakmayacağı gösterdi.

İstanbul

□ DTP’ye yönelik yapılan baskın, gözaltı ve tutuklama terörüne karşı İstanbul’da biraraya gelen Antikapitalist, EHP, ESP, EMEP, ÖDP, Limter-İş, TÖB, Partizan, DTP milletvekilleri, aydın sanatçı ve demokratik kitle örgütleri temsilcisi, aydın ve sanatçının da aralarında bulunduğu yüzlerce kişi Galatasaray Lisesi önünde 18 Nisan günü toplanarak saldırılarına protesto etti. “Onurlu bir yaşam için ölmeye hazırız” pankartını açarak “Kürt halkı uyanmış özgürlüğünü alacak”, “DTP halktır halk burada”, “Biji birayya gelen”, “Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP’liyiz” vb. sloganları atan kitle demokratik kitle örgütleri tutuklamaların bir an önce son bulmasını istedi.

Kitle adına açıklama yapan **Tuncay Yılmaz**, “Seçim öncesinde demokrasi naraları atanlar, Kürt illerinde halka Kürtçe seslenenler, Kürtçe yayın yapıp televizyon kanalları açanlar, seçimlerde aldıkları yenilginin ardından Kürt sorununda imha ve inkar siyasetini yeniden gündeme getirmişlerdir” dedi. Yıl-

maz’ın açıklamasının ardından bir konuşma yapan DTP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel**, Kürt sorununda adil, demokratik barışın kendini yalancı bir biçimde dayattığı bu süreçte DTP’ye yapılan operasyonun, tüm ilerici, devrimci, muhalif kesimlere gözdağı vermesi amaçladığını söyledi. Ardından kitle “Faşizme karşı omuz omuza”, “DTP halktır halk burada” sloganlarıyla DTP İl binasına doğru yürüyüşe geçti. Azgınca yürütülen saldırılara karşı büyük bir öfke taşıyan kalabalık il binası önünde oturma eylemi yaparak saldırıların Kürt halkının iradesini kıramayacağı söylendi. “İrademe dokunma” yazılı önlüklere giyerek oturan kitle yoğun polis yığınağına rağmen uzun süre oturduktan sonra dağıldı.

□ DTP Kartal İlçe Örgütü tarafından organize edilen eyleme İşçi-köylü okurlarının yanı sıra BDSP, ESP, Alinteri ve çok sayıda siyasi parti ve ilerici kurum da destek verdi. İlçe Örgütü önünde toplanarak, Kartal Meydanı’na yürümek isteyen kitle, bölgeyi abluka altına alan polislin engellemesiyle karşılaştı. İlçe yöneticileri ile polis arasında yapılan görüşmeler sonucunda, eylemin başlangıç noktası, meydana yakınındaki çay bahçelerinin başladığı yere alınırken, gruplar halinde belirlenen yere yürüyen kitle, polislin taciziyle karşılaştı.

İlçe binası yakınındaki alt geçitte gelindiğinde, eyleme katılan gençlerden birinin zafer işaretini yapmasını bahane eden polis, gence kasıyla vurdu. Kitlenin müdahalesi sonucu geri çekilmek zorunda kalan polis güçleri, yığınak-

larını eylemin başlama noktasına taşıyarak, tacizini, tehditler eşliğinde burada da sürdürdü. “Baskılar bizi yıldıramaz” pankartının açıldığı eylem, polislin baskılarına karşın, Kartal Meydanı’nda sona eren bir yürüyüşle başladı.

Meydana geldiğinde, saldırılara protesto amaçlı, 10 dakikalık bir oturma eylemi yapıldı. Oturma eyleminin ardından ise, bir basın açıklaması yapılarak, DTP’ye dönük saldırılar kapsamında gerçekleştirilen, gözaltı ve tutuklamalar protesto edildi.

□ DTP Sarıgazi (Sancaktepe) İlçe Örgütü’nün çağrısı üzerine 19 Nisan tarihinde saat 13.00’de Demokrasi Caddesi girişinde

pılan basın açıklamasına Partizan, EMEP, SDP ve ÖDP de destek verdi. DTP Bursa İl Başkanı **Hüseyin Diken** şunları söyledi: “DTP’nin başarısını hazmedemeyen güçler, Partimize yönelik, baskı ve gözaltı furyası başlatarak eş genel başkan yardımcılarımızı parti meclis üyeleri ve çalışanlarını hiçbir gerekçe göstermeden gözaltına almışlardır.”

Ankara

Ankara devrimci ve demokrat kamuoyu, DTP Genel Merkezi önünde gerçekleştirilen oturma eylemiyle saldırılarına kınandı.

Saat 10.00 itibaren Balgat’ta bulunan merkez önüne gelen sendika, siyasi parti ve kitle örgütleri, aydın ve sanatçılar “Baskılar bizi yıldıramaz”, “Gözaltıları serbest bırakılsın” şeklindeki dövizlerle tepkilerini ifade etti. DTP Grup Başkanvekili Fatma Kurtulan, destek veren kurumlara teşekkür etti. Burada söz alan çeşitli kurum tem-

gerçekleştirilen basın açıklamasında, gözaltı ve tutuklama terörünün kınandı. Eyleme Partizan da destek verdi. Jandarmanın yoğun önlem aldığı gözlenirken, eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. Açıklamada, saldırıların, seçim zafere hazmedemeyenler tarafından yapıldığı ve her geçen gün şiddetlenerek devam ettiği üzerinde duruldu.

Açıklamanın ardından, kitle 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdi. Oturma eylemi boyunca alkışlarla baskılar protesto edildi. Eylem, zılgıtlar ve alkışlarla son buldu.

(Sarıgazi Partizan)

□ Tutuklama furyası 17 Nisan Cuma günü Yenibosna’da İK okurlarının da katıldığı meşaleli yürüyüş ile protesto edildi. Şehit Yunus Çaçı Parkı’nda toplanan kitle “DTP irademdir, irademe dokunma”, “Yaşasın devrimci dayanışma” vb. sloganlar atarak Çakmak Durağı’na doğru yürüyüşe geçti. Oldukça coşkulu geçen eylem kitlenin önünü keserek engellemeye çalışan polis “Baskılar bizi yıldıramaz” sloganları ile protesto edildi. Burada konuşma yapan Bahçelievler DTP İlçe Başkanı Yardımcısı **Mustafa Eroğlu** yapılan saldırının arkasında tahammülsüzlüğün olduğunu belirtti.

Bursa

15 Nisan günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde DTP Bursa İl örgütü tarafından ya-

Yapılan açıklamada uzatılan barış elinin havada bırakıldığının altı çizildi. “**Hepimiz Kürt’üz hepimiz DTP’liyiz**”, “**Yaşasın devrimci dayanışma**” sloganları atıldı. Açıklamanın ardından DTP ziyaret edildi. Açıklamaya Partizan, ESP, EMEP, DHF, Halk Cephesi ve DTP katıldı.

Dersim

DTP’ye yönelik operasyon, Dersim’de bin kişi tarafından protesto edildi. DTP Tunceli İl Örgütü tarafından örgütlenen ve EMEP, Eğitim-Sen, ESP, SES, Partizan, DHF, DISK/Genel İş, HÖC, HKM ve İHD’nin destek verdiği basın açıklaması için Tunceli Belediye önünde bin kişi toplandı. “Diz çöktüremezsiniz” pankartı açan kitle, sloganlar eşliğinde AKP il binasına kadar yürüdü. Burada açıklama yapan DTP Tunceli İl Başkanı **Murat Polat**, DTP’ye yönelik yapılan operasyonun perde arkasında seçimde ortaya çıkan başarı olduğunu belirterek, devletin üst kademesinde kararlaştırılan operasyonun Obama’nın Ankara ziyaretiyle onaylandığını söyledi. Polat, “Bu operasyon DTP ve onun örgütlenmesine karşı Kürt sorununa çözümsüz yaklaşım ve yıllardır devam eden inkar ve imha anlayışının bir sonucudur” dedi. Açıklamanın ardından kitle, 5 dakikalık oturma eylemi yaptı.

(Dersim Partizan)

Devrimci tutsaklardan açıklama

Konu ile ilgili bir açıklamada Tekirdağ I Nolu F Tipi Hapishanesi’nden DHKPC, Direniş Hareketi, MKP, MLKP, TKKB, TKEP/L, TKP/ML tutsaklarından geldi. Saldırıları kınayan tutsaklar Kürt Ulusal Hareketi’ne yönelik bu saldırılar ne ilke ne de sondu. Demokratik hak ve taleplere yönelik mücadelelere tahammülsüzlük bu devletin faşist niteliğinin özüdür. Bu saldırılar, baskılar mücadelenin haklılığına gölge düşürmeyeceği gibi, mücadelenin iradesini kıramayacaktır. Tarih buna tanıklık etmiştir, yine de edecektir. Biz devrimci tutsaklar Kürt ulusal mücadelesi nezdinde DTP’ye yönelik bu saldırıları haksız, gayri-meşru ve faşist bir uygulama olarak görüyor, şiddetle kınıyoruz. Kürt Ulusal Mücadelesi’nin yanında olduğumuzu ifade ediyoruz” dediler.

Amed

DTP Diyarbakır il binası önünde biraraya gelen kitle burada halaylar çekip, sloganlar atarak bir süre bekledikten sonra yürüyüşe geçti. DTP Grup Başkanvekili Selahattin Demirtaş, Milletvekilleri Aysel Tuğluk, Gülten Kışanak, Ayla Akad Ata ve Sabahat Tuncel, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, DEP Milletvekili Hatip Dicle ve belediye başkanları kolkola girerek kitlenin önünde yürüdü. Yürüyüşe geçen 10 bin kişiyi aşkın kitle “Ey Ragıp” marşını söylerken de sık sık “Baskılar bizi yıldıramaz”, “AKP şaşırma, bizi dağa taşıрма” sloganlarını attı.

Yürüyüşün ardından Koşoyolu Parkı yanında son bulan yürüyüşte konuşan DTP İl

(Amed YDG)

Yeni Demokrat Gençlik 2. Genç Kadın Buluşması

YDG, bu sene 2.sini düzenlediği Genç Kadın Buluşması'nı, **19 Nisan Pazar** günü Ankara'da gerçekleştirdi. Buluşmaya birçok bölgeden gelen **YDG'lilerin** yanısıra **Partizan** ve **Halkevi** temsilcileri de katıldı. Devrim ve demokrasi şehitleri adına saygı duruşuyla başlayan buluşma, ilk gündem olan alan sunumları ile devam etti. Yapılan sunumlardaki eleştirel yorumlar, kadın sorunu üzerine yapılacak çalışmalar açısından deneyim olarak değerlendirildi.

Alan sunumlarının ardından önümüzdeki dönemdeki politika ve düzenlenebilecek merkezi pratikler ile ilgili hazırlanan önergeler okundu. Üniversiteli ve liseli genç kadın, genç Kürt kadınının sorunları ve **YDG'nin** buna yönelik çalışmaları üzerine hazırlanmış bu önergeler, yapılan tartışmalar sonrası oylamaya sunuldu. Emperyalist kriz ve Bologna Süreci gibi gündemlerde kadın sorununu da ön plana çıkarma, TC'nin Kürt ulusu üzerindeki şiddet ve asimilasyon politikalarına hız vermesi karşısında dayanışma ve bu saldırılardan en çok payını alan Kürt kadınının sorunlarına duyarsız kalınmaması üzerine hazırlanan önergeler kabul edildi. Bunların yanısıra öğrenci kadının yaşadığı en yakıcı sorunlardan olan barınma,

cinsel sömürü (taciz, tecavüz vs.) ve yoz kültür dayatması ile ilgili de önergeler üzerine de tartışmalar yaşandı. Önergelerin birçoğu tartışmalarda eklenenlerle zengin-

leştirilerek oybirliği ile kabul edilirken yoğun tartışmalara neden olan birkaç önerge ise değiştirilmesi ve genişletilmesi amaçlı Merkezi Kadın Komisyonu'nun inisiyatifine bırakıldı.

Önergelerin oylanmasının sonrasında konuk, araştırmacı-yazar **Sibel Özbudun** kısa bir konuşma yaptı. Emperyalist krizin

en çok emekçi kadınları etkilediğini vurgulayan Özbudun, Devlet Bakanı Mehmet Şimşek'in yaptığı açıklamaya karşılık "Kadının çalışmasının, krizin nedeni olarak görülme-

Birçok bölgeden genç kadınların bir araya gelmesini sağlayan buluşmada çeşitli sunumlar yapıldı.

si, kadına, çalışma dünyasının dışında misyon çizen gerici zihniyetin ürünüdür. Krizin sorumlularının kim olduğunu hepimiz biliyoruz" diye konuştu. "Bu ülkede kadınlar, başbakan dahi olmuştur, daha ne istiyorsunuz; diyorlar bize. Evet, eski başbakan Tansu Çiller kadındır. Ama onun kadın olması kadının gerçekten eşit olduğunu göstermez.

Kaldı ki kadın olması egemen zihniyetten bağımsız olduğunu da göstermez. Hatta döneminde yaptıkları hala hafızalarımızda" diyen Özbudun; içerisinde bulunduğu dönemin önemli olduğunu, bu yüzden de mücadeleyi büyütmenin gerekliliğini vurgulayarak sözlerine son verdi.

Pozitif ayrımcılık ve örgütlü kadın üzerine hazırlanan sunumların yapıldığı öğleden sonraki oturumda, sunumların ardından konu ile ilgili tartışmalar yapıldı. Pozitif ayrımcılığın ne olduğu, nasıl uygulanması gerektiği ve **YDG'nin** pozitif ayrımcılığa bakışı üzerinde duruldu. Örgütlü kadının yaşadığı inisiyatifini açığa çıkarma sorunu ve örgütlülük içerisinde bu sorunun aşılması için yapılabilecekler konusunda değinildi.

Buluşmanın son bölümünde **YDG'nin** 3. Konferansı'nda buluşmayı örgütlemek için oluşturulan Merkezi Kadın Komisyonu'nun faaliyet raporu okundu. Eleştiri-özeleştiri tarzında yapılan bir tartışmanın ardından **YDG'nin** kadın çalışmalarını sürekleştirmek için yeni bir kadın komisyonu örgütlenmesinin ardından buluşma sona erdi. **(Bir YDG'li)**

Kadınlara özgürlük götürmeye devam(!)

2001 yılından bu yana ABD işgali altındaki Afganistanlı kadınlar, belki de en başta Taliban rejiminden gerçekten kurtulacaklarına ve özgürlüklerine kavuşacaklarına inanmışlardı. Binlerce Afganlının ölümüne ve süresiz hapis cezalarına ve işkencelere karşın belki de hala o şekilde düşünenler vardı. Zira ABD'nin en keskin argümanlarından biri de kadınların yaşamına dairdi. İşgal sonrası kurulan kukla Afgan rejimi son çıkarttığı yasa ile kadınların (vardıysa da böyle bir umutları) bu yöndeki tüm umutlarına bir son verdi.

Kukla hükümetin çıkarttığı evlilik yasaının en çarpıcı kısmını bir erkeğin eşinin onayı olmadan onunla cinsel ilişki kurabileceği maddesi oluşturuyor. Evlilik içi tecavüzü meşrulaştıran madde şöyle: "Kadın kocasının cinsel ilişkiyi istemesi durumunda itaat etmeli ve erkek de eşinin onayı olmadan dört aydan fazla cinsel ilişkiden uzak durmamalıdır." Yasa aynı zamanda kadınların hangi şartlarda ve ne zaman kendi başlarına evden çıkabileceğini de belirliyor.

Bu yasaya karşı başkent Kabil'de çoğu genç 300 kadar kadın, protesto eylemi yaparken taşlandı. Karşı gösteri yapan erkekler "Hıristiyanların kölelerine ölüm" sloganları attılar. Eylem yapan kadınların çevresini saran ve içinde kadınların da bulunduğu 1000 kişilik grup yasayı savunan sloganlar atarken diğer yandan gösterici kadınlara taşlarla saldırdı.

(H. Merkezi)

le paylaşılması çok ciddi sorun. Bu ülkede namus cinayetleri işleniyor. Bu proje bu şekliyle yaygınlaştığında kadınlar bu bilgi devletle paylaşıldığı için sağlık hizmeti almaya gelmeyecekler. Bu da hiç istenmeyen bir durum" diyor. **(İstanbul)**

Gebe izleme uygulamasına son verilsin!

SES Şişli Şubesi üyeleri, 21-28 Ebelik Haftası nedeniyle yaptıkları açıklamada, ev gezilerinde hasta mahremiyetini ve can güvenliğini tehdit eden gebe izleme adı altında başlatılan göstermelik uygulamaya son verilmesini istedi.

70. Yıl Cumhuriyet Okmeydanı Ana Çocuk Sağlığı Merkezi önünde yapılan basın açıklamasında "**Can güvenliğimiz sağlansın**" vb. dövizler taşınarak, sık sık "**Sağlık haktır satılmaz**", "Sağlıkta ticaret ölüm demektir", "**Güvenli ortamda güvenceli**

çalışma" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını okuyan SES Şişli Şube Başkanı **Rabia Tuncel**, yıllardır sağlık kurumlarına kadrolu personel alınmadığını, bütçeden kaynak aktarılmadığını ve sağlık hizmetinin hak olmaktan çıkarılıp ticarete dönüştürüldüğünü belirtti.

Genel Sağlık Sigortası Yasası ile prim ödeyemeyenlerin sağlık hizmeti almasının engellendiğini dile getiren Tuncel, Aile Hekimliği Yasası'yla da sağlık ocakları, ana-çocuk sağlığı ve aile planlaması merkezlerinin kapatılmaya çalışıldığını ifade etti. Semt polikliniklerinde muayene olmak için bekleyip, parası olmadığı için hizmet alamayarak geri dönen hastalara sorumlu olarak sağlık çalışanlarının gösterildiğini ifade eden Tuncel, hastalarla karşı karşıya getirildiklerini söyledi. Tuncel, sağlık hakkı, insani koşullarda çalışma hakkı, meslek ve gelecek güvencesi, döner sermaye ödemelerinin adil dağıtılmasını talep ederek, ev gezilerinde hasta mahremiyetini ve can güvenliğini teh-

dit eden gebe izleme adı altında başlatılan göstermelik uygulamaya son verilmesini istedi.

"GEBE BEBEK LOHUSA İZLEME PROJESİ" NEDİR?

Kısa adı GEBLİZ olan "**Gebe Bebek Lohusa İzleme Projesi**" kapsamında kadınlar gebelikte en az 4, lohusalıkta 3 kez evinde takip edilecek. Doğan bebek ise bir yaşına kadar 8 kez izlenecek. Söylenen amaç, Türkiye'de binde 17'lerde olan bebek ölümlerini azaltmaktır.

Ancak sağlık meslek örgütlerinin açıklamasına göre amaç iyi olsa bile GEBLİZ projesi ile gebelerin bilgilerinin onayları alınmadan devlete paylaşılması hasta haklarına ve yasalara aykırı. Universal Kadıköy Hospital Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı **Opr. Cemal Demir**, proje gereği kamu ve özel sağlık kuruluşlarına başvuran tüm gebe kadınların GEBLİZ projesi kapsamında internet ortamında bir modüle kaydedildiğini, amaç olarak doğru olsa bile ciddi sorunlar çıkabileceği uyarısında bulunuyor ve "Hasta-

nın gizlilik hakkı var, hekim olarak yok ediyorsunuz. Diyelim ki, hasta 18 yaşını bitirmiş evli değil, gebe olarak gelmiş, 6 haftalık gebeliği var. Siz de Sağlık Müdürlüğü'ne gebeliği 6 haftalık diye bildirdiniz. Bu kişi 2 hafta sonra kendi isteği ile kürtaj oldu. 3 ay sonra da sağlık ocağından bir ebe ve doktor gebelik takibi yapmak için kadının kapısını çaldı. Ailesi bilsin ya da bilmesin. Kadın nasıl bir pozisyona düşer biliyor musunuz? Güneydoğu'daki gibi töre cinayetleri bile olabilir" dedi.

İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri **Dr. Hüseyin Demirdizen** ise hastaya ait bilgilerin bulacağı hastalıklar ya da hastanın yaşamını tehdit eden bir durum söz konusu değilse, (intihtar gibi) bilgilerinin onayı olmadan kimseye paylaşılmayacağını hatırlatıyor ve "Bu hem Türk Ceza Kanunu, hem hasta hakları hem de mesleki etik değerler açısından suçtur. Yakın zamanda yaşadığımız olayları dikkate alırsanız, bu ülkede kızlarımızı tecavüz sonucunda kendi istekleri dışında hamile kalabiliyorlar. Kendi isteği ile hamile kalsa bile sosyal olarak kabul edilmeyen gebeliklerinin diğer sağlık personeli ve ailey-

Namus adına aile içi şiddet konulu paneller gerçekleştirildi

Avusturya Yeni Demokratik Kadın aile içi şiddet konulu paneller serisinin ilkini **17 Nisan'da Innsbruck** şehrinde gerçekleştirdi. Panel Yeni Demokratik Kadın ve sendika adına birer kadının yaptıkları sunumlarla başladı. Yoğun tartışmaların odaklandığı nokta şiddetin kökeni ve nedenleri oldu. Yaklaşık 60 kişinin katılım sağladığı

etkinlik, bir ilk olması bakımında olumlu idi. Özellikle gençlerin tartışmalara ilgi göstermesi bir diğer olumlu yandı.

Aynı panel serisinin ikincisi **18 Nisan'da Viyana'da** gerçekleşti. 50 kişinin katılım sağladığı panelde Yeni Demokratik Kadın adına bir kadın arkadaş ve Yeşiller Milletvekili **Alev Kuru** bir su-

num yaptı ve ardından tartışmalara geçildi. Katılımcıların tartışmalara ilgi göstermesi ve önerilerini sunması olumluydu.

Gerçekleştirilen bu iki panel, namus adına aile içi şiddete karşı kampanyanın ilk adımıydı. Bu bakımdan olumlu gitmesi önemlidir.

(Avusturya Yeni Demokratik Kadın Komitesi)

Evde ve işte eşitsizlik sürüyor!

Kadınların hem iş ve hem de ev yaşamında baskı ve eşitsizliğe maruz kalmaya devam ettiği bir kez de KEİG'in (**Kadın Emegi ve İstihdam Girişimi**) raporuyla kanıtlandı. KEİG'in raporuna göre sadece mevcut kriz nedeniyle değil ekonominin cinsiyetçi yapısı nedeniyle de kadınlara yönelik ayrı bir yaklaşımın gerekli olduğu savunuluyor.

27 kadın örgütüyle birlikte yazılan raporda temel sorunlar şu şekilde sıralanıyor:

Kırsal alanda kadınların yükü artıyor: Kadınların en çok istihdam edildiği alanlardan biri olan tarımda, istihdam edilen kadınların yüzde 45'i çalışıyor.

Kentlerde kadın istihdamı düşük: Kentlerde 15 yaş üstündeki 5 kadından sadece 1'i istihdam edilmektedir.

Kayıt dışı istihdam yüksek: Aralık 2008 yılı verilerine göre, toplam kadın istihdamının yüzde 58'i kayıt dışı koşullarda çalışıyor. Erkeklerde bu oran yüzde 38'dir.

Ücretler arasında uçurum mev-

cut: Türkiye'deki kentlerde kadın erkek ücret ortalamaları arasında **yüzde 22** düzeyinde fark bulunmaktadır.

Kadınlar sosyal güvenlik dışı: Ev kadınları ve sigortasız çalıştırılan kadınlar sosyal güvenlik açısından eşlerine, babalarına bağımlı kalmaktadır. Bugünkü sistemde isteğe bağlı sigortalılık koşullarının prim ücretinin yüksek olmasından dolayı kadınlar, bu hizmetlerden neredeyse yararlanamayacak durumda bulunuyor.

Kadının adı sendikalarda da çok sınırlı: Türkiye'de sendikalaşma oranı yüzde 9 civarında. Sendikalı çalışanların sayısı ise 892 bin. Kadın işçiler sendikaların sadece yüzde 10'unu oluşturuyor ve sendikaların yönetim kurullarında yer almıyor.

* Kalkınma Planlarına cinsiyet eşitliği bakış açısı dâhil edilmeli.

* Eşitlik için toplumsal cinsiyete dayalı bütçeler yapılmalı.

* İşe alınma meslek içi eğitim ve işte yükselme ayrımcılığına son verilmeli.

* Cinsel taciz önlenmeli.

* Çalışma koşulları iyileştirilmeli.

* Pozitif ayrımcılık uygulanmalı.

* Sendikalarda kadınlar karar alma süreçlerinde yer almalı.

* İş ve özel yaşamı uzlaştırıcı politikalar acilen uygulanmaya konulmalı.

(H. Merkezi)

Kadınlar yine DESA önündeydi

Desa Direnişiyi Dayanışma İstanbul Kadın Platformu, her Cumartesi olduğu gibi **18 Nisan** günü de sendikalı olduğu gerekçesiyle işten atılan DESA işçisi Emine Aslan'ın eylemine 289. gününde destek verdi. Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerinde bulunan DESA mağazası önünde eylem yapan platform üyeleri, "**Biji yekitiya jinan**", "**Direnen işçiler sendikayla fabri-**

kaya dönecek" dövizlerini taşıdı.

Platform adına açıklama yapan **Özge Özgüner**, kadınlar olarak erkek egemenliğinin, kapitalizme karşı, sendika ve iş yasaı hakları için sömürülme ve ezilmeye karşı susmayacaklarını söyledi. Özgüner, "Biz DESA patronunun cinsiyetçi uygulamalarına karşı çıkıyor, çalışma koşullarının düzeltilmesini ve eşde-

ğer ücret talebimizi yineliyoruz ve taleplerimiz yerine getirilene kadar DESA ürünlerini boykot etmeye devam ediyoruz" dedi. Açıklamanın ardından kadınlar mağaza önüne deri cüz-

dan ve deri mont bırakarak DESA'yı protesto etti. **(İstanbul)**

Benim için türküler söyle Armenak!

"Benim için türküler söyle Armenak! Karanlıklar ezginle erisin Dağ sesinle uyansın Seninle yürüsün hayat..."*

Aşağıdaki anlatım, Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden Tutsak Partizanların hazırladığı Nehir isimli dergide, 13 Mayıs 1980 tarihinde Elazığ Karakoçan'da bir çatışmada ölümsüzleşen Orhan Bakır anısına yayımlanan yazıdan kısaltılarak alınmıştır.

Burada anlatılanlar, Armenak'ın 1975 ve 1979 yılları arasında, sadece belli zaman dilimlerinde, tanık olanlarla örneklandırılmıştır, dolayısıyla da sınırlıdır.

İlk tanıştığı ilişkilerde, konuşmaktan çok dinlemeyi severdi Armenak yoldaş. Dinlemek, onun için hem karşısındaki kişiyi tanımak, hem de onun yaşamından bir şeyler öğrenmektir. Yeni insan, yeni tanımaya başladığı devrimci düşünceye açtır. Bir çırpıda her şeyi öğrenmek ister. **Oysa Armenak, bir kabın alacağından fazla konulduğunda taşacağı ve bir işe yaramayacağı bilinciyle, kısa sürede her şeyi boca etmezdi.** Ayda bir görüşmek zorunda kaldığı (bu dönemde hem İstanbul bölgesinde faaliyet yürütürken hem de Ege Bölgesi sorumluluğunu yürütmekte, Ege'nin çeşitli il ve ilçelerinde sempatzın ve ileri sempatzın grupları eğitmekte, bir yandan da askeri eylemler örgütlemektedir.) sempatzın gruplarının yeni bilgi edinme amaçlı yönelttiği soru yağmurlarına, onların anlayabileceği seviyede anlamlarla yanıt olurdur. Onlara hazır-duyumsal bilgi sunmak yerine, kafalarında yeni soru işaretleri bırakarak, öğrenme-araştırma heyecanlarını geliştirdi. Bir anda değiştirme çabasına girmez, değişimin yolunu açardı. Her insanın aynı seviyede değişmeyeceğini bilir, değişimin dışarıdan müdahale ya da hazır bilgi ile değil, kişinin kendi iç gelişimiyle daha kalıcı olacağına inanırdı. **Doğruları yanlışları, yasaklar ya da yapılması gerekenleri, bir talimat bir ödev gibi anlatmaz.** Örneğin; yeni örgütlemeye başladığı bir grup genç devrimciye, hiçbir zaman, "devrimciler şunu yapar bunu yapmaz" gibi bir anlatıma girmemiştir. O dönem gençliğin eğilimi olan kâğıt ya da okey oynamak, içki içmek gibi zaafırları asla direkt eleştirmemiştir. Hatta kasabaya geldiğinde onları kahvede oyun oynarken bulmuş, sempatzınların çekincelerine karşın, yanlarına oturup oyunun bitmesini beklemiştir. Başka bir zaman, hiç bu konulara değinmeden, sistemin insanları nasıl boş uğraşlara ittiğini, yaşamını sorgulamak yerine

bu tür uğraşlarla oyaladığını, bununla da sıklıkla atamayan insanları içki vb. gibi şeylerle uyuşturduğunu anlatır. Bir devrimcinin ise boş bir zamanının olamayacağını, en boş anında da, oturup bir insanın sorununu dinlemenin devrime katkı olacağını anlatır. Bir süre sonra kendilerini sorgulamaya başlayan sempatzınlar, yaşamlarında önemli bir yer tutan bir dizi zaaf ve eksiklikleri; sistemden kaynaklı yaşamın derin boşluklarının kendilerinde ne denli yer ettiğini ayırt ederek ve bunun coşkusuyla yaşamı yeniden keşfederek kendilerini değiştirmek çabasına girecek, yeni kararlar alacaklardır.

KENDİSİNE ÖZGÜVENİ OLAN, MİLİTAN BİR RUH

Armenak, Dersim bölgesindedir. Daha önce sorumluluğunu taşıdığı ve hatta kendi emeğiyle geliştirdiği Ege Bölgesi, 1978 Konferansı sonrası, konferans kararlarının, yapıyı çizgisinden sapırdığı inancıyla kolektif iradesini tanınamış, hizipçi faaliyete başlamıştır. (Karşı oldukları konular; "Barışçıl mücadelenin esas alınması; gerilla savaşına hazırlık aşaması" vb. kararlardır.) Armenak'ın da kendileri gibi düşündüklerine inanmaktadırlar. Tartışmalarda, Armenak, kendisinin de onlar gibi düşündüğünü ima dahi etmediği gibi; "Hizipçiliği bırakın, parti saflarına katılın" da demez! O, işleyişi anlatır. Yapı içinde her dönem farklı düşünceler olabileceğini; Konferanslarda yanlış kararlar alınabileceğini; doğru bulmadıkları her kararda örgüte tavir alma, ayrılma gibi haklarının olmadığını; muhalif düşüncelerini kendi organlarında tartışarak iletileceklerini; kolektif gelişmenin de farklı düşüncelerin tartışılması olduğunu; parti içi mücadelenin önemini vb. anlatır ve süreci kavratmaya çalışır. Günlerce süren bu tartışma yerine, "ayrılığı bırakın, özleşti verip saflara katılın" dese, belki hizip orada bitecektir. Ama Armenak, bunu yapmaz, sabırla örgütsel işleyişi anlatmaya, kavratmaya çalışır. Bölgenin ve gelen yoldaşının, kendisine ne denli güvendiklerini, saygı duyduklarını bilir. Ama onların kişiye olan bağlılıkla hareket etmelerini değil, işleyişi kavrayarak dönüşmelerini ister.

Bu örnek, Armenak'ın Hizipçilere karşı yumuşak, aşırı sabırlı davrandığı şeklinde algılanabilir. Hizbi bitirip, ondan sonra eğitseydi denilebilir. İşte Armenak'ın militan kişiliğinin özgün yanı buradadır. **O, eğitmeye çalıştığı insanlarda, her koşulda kendi yolunu bulabilecek, kendine özgüveni olan, kendisini üretebilen militan bir ruh yaratmaya çalışır.** Ege Bölgesi hizbinin, siyasal eksikliklerine karşın, silahlı mücadeleyi savunma heyecanıyla yanlış yaptıklarını görmektedir. Bu nedenle, yapılan bu yanlış eğitime dönüştürmeye çalışır. Bu durumu, onun, aynı zamanda, şabloncu ya

da dar bakış açısına sahip olmadığını da göstermektedir.

KARARLILIK, ISRARCILIK, ANİ KARAR VERME!

Ege Bölgesi'nde, öne çıkan, askeri alanda başarılı olabilecek devrimcilerden Askeri Komite kurar. Onlara, bir yandan siyasal eğitim verirken, diğer yandan askeri alanın gerekleri olan, silah, istihbarat, eylemin oluşturulması, çekilme vb. pratik eğitime sokar. Oluşturduğu Askeri Komite ile yaptıkları ilk eylem, banka kamulaştırma eylemidir. **Bu eylemdeki tavır, kararlılık, ısrarcılık ve ani karar verme refleksi bakımından öğreticidir.** Bir semtin iç kısmında bir bankadan kamulaştırma eylemini başarıyla yaparlar. Ancak, banka küçük bir bankadır ve çok az bir para çıkar. (Bugünün 9.000 TL'si kadar) Bu para bekletinin çok altında olduğu için Armenak orada karar verir, 200 metre kadar ilerideki başka bir bankayı da kamulaştırırlar.

Hapishaneye girdiği (İzmir-Buca) andan itibaren, firarı düşündüğü için, fazla öne çıkmaz. Kısa süre sonra, seçeneklerden en uygununun kendisini dış hastaneye sevk ettirmek olduğuna karar verir. Eylem planına göre, Armenak, hastane çıkışında alınacaktır. Armenak, bu arada kendisini getiren iki askeri gözlemler. Biri daha deli dolu, iri ve ataktır. Çıkışta yoldaşları etrafını çevirdiği anda, silah çekeceğini düşündüğü o askerinin (elleri kelepçeli olmasına karşın) silahını kapar. Eylem planında olmamasına karşın, Armenak'ın o an geliştirdiği bir reflekstir bu.

Kaçırılışından sonra ilk yaptığı şey, gece gündüz uğraşarak, tek elle silah kullanmayı öğrenmektir. Yakalandığında, sol kolunun pazı kısmından aldığı iki ayrı mermi yarasına işkencede kalem sokularak sinirler koparılmıştır. Bu nedenle sol elini kullanamamaktadır. Gücü yoktur sol elin. Destek yapacak kadar dahi yoktur. Bu nedenle, şarjörü dizlerinin arasında alarak mermi takma, mermiyi ağzına verme gibi eğitimle, tek elle de olsa her koşulda silah kullanmayı öğrenir.

BİLİNÇLE YOĞRULMUŞ BİR DİSİPLİN!

Devrimci mücadeleye başladığı daha ilk yıllarda, militan yaşamın güçlüğüne görererek kendini-bedenini eğitime sokar. Günde 1-2 saat uyku ile yetinmeye alıştırır kendini. Gerçekte de, ileriki mücadelesinde ancak bu kadar uyuyabilecek zamanı olacaktır.

Gece baskınlarında pek çok devrimcinin ve yoldaşının katledildiği deneyimiyle, her koşulda giysileri ile yatmayı ve uyku anını eğitir. Başaracaktır da. Ayakkabılarını çıkarma zorunluluğu

dışında, giysileri ile olduğu gibi yatar. Sirtüstü uzanır ve anında uyur. Ki çoğunlukla birkaç gün uykusuzdur. O yorgunluk ve uykusuzlukla normal şartlarda bir insan, 8-10 saat sonra bile zor kaldırırlar. Armenak uykuya daldığı andan itibaren ölü gibi uyur. Ne sağa sola döner, ne elini kolunu kıpırdatır. Gece 4.00'te yatmıştır ve 5.30'da kalkıp gidecektir. Ölü gibi yatan ve asla uyanmayacak gibi hareketsiz Armenak, kurulu saat gibi, 5.30'da gözlerini açar. Uyku mahmurluğu, yorgunluk vb. göremezsiniz. Aynı koşullarda, odada kimse yoksa kapı açıksa, yani kapı sesi dahi olmasa da, en sessiz haliyle biri içeri girdiğinde, uyanıp gelene bakar.

Bu anlatım abartı gibi gelebilir ya da geçici, o koşullara göre diye algılanabilir. Doğrudur. Armenak, hapishanede de aynı disiplinle yatışı da böyledir.

Yoldaşlarını cesaretlendirmede, kaba ya da anlak duygu yükselten ajite yöntemi değil kendine özgü anlatımlar kullanır.

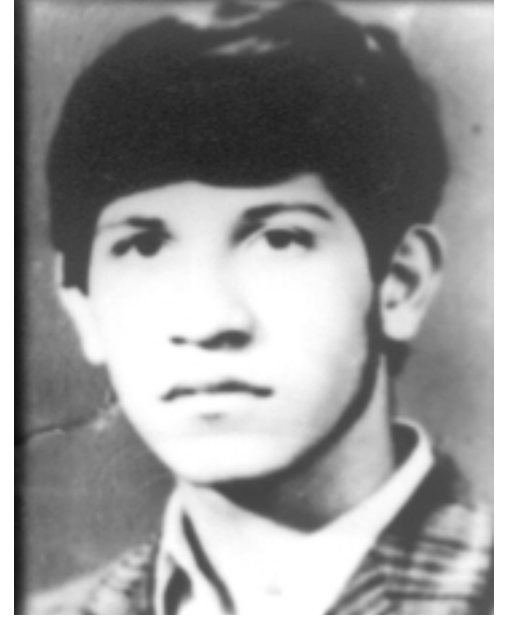
Hapishaneden kaçırılışından sonra, İzmir'in dışında bir bağ evinde kalırlar, geçici bir süre. İzmir günlerce mahalle mahalle aranmakta, operasyonlar devam etmektedir. Kaldıkları bağ evi, arazi ortasında bir gecekondu evidir. Çevresi açıktır. Birkaç kez kuşatılma olasılığı yaşanır. Böylesi bir ortamda, seyrettiği bir filmi anlatır yoldaşlarına:

Polisin uzun süre peşinde olduğu bir kaçak bir evde polisler tarafından kuşatılır. Kaçak, pek çok eylem yapmış, defalarca polisle çatışmış, kuşatmalardan kurtulmuştur. Ülkenin en önemli sorunu haline gelmiştir. Tüm ülke polisi peşindedir. Bu nedenle, bu kez elden kaçırılmamak için yüzlerce polisle kuşatılır. Kaçığın teslim olmayacağını bilmekteydiler ve evin tek çıkış kapısı vardır. Bütün namlular kapıya nişan alır. Kaçığın kapıdan çıkmasıyla birlikte, yüzlerce namlu aynı anda, aynı noktaya patlar. Yüzlerce mermiden oluşan kızıllık, kaçığın göğsünde, bir güneş gibi kızılılık oluşturur.

Armenak böyle bir filmi gerçekten izlemiş midir bilinmez. O, filmi anlatır. Ama onu dinleyen yoldaşlarında bu öykü; en zor koşullarda, en amansız kuşatmalarda dahi teslimiyete değil, ölüme hazır olmanın simgesi olarak kalıcılışıcaaktı.

Çalışmalarında tavizsiz disiplinelidir. İnsanlara yapabileceğinden fazla görev vermediği için de uygulamada başarılılar elde eder.

O dönem görev aldığı Dersim bölgesi hakkında, askeri harekâtta hazırlık konularında raporunu titizlikle hazırlar. Bölge ilişkilerinden aldığı bilgilerle Dersim, köyleri ve dağlarını sürekli araştırır. **O dönem hazırladığı raporda; hangi köylerin ne üretim yaptığı, nasıl verim aldığı; kente ve dağlara olan uzaklıkları; köylülerin devrimcilere ne**

kadar yatkın olduğu; hangi arazide kendi başına üretim yapılabileceği; hangi dağda ayı-keçi vb. hayvanların olduğu; hangi bölgelerde gerillanın iletişimsiz kaldığı anda kendi başına yaşayabileceği vb. vb. tüm ayrıntıları işler.

ONDA GÖREVİN BÜYÜĞÜ KÜÇÜĞÜ YOKTUR!

Köylülerle ilişkilerinde anlatımı zor bir saygınlık vardır. İlişkide olduğu en geri köylü bile bir şekilde Partizanlara katkı sağlar.

Kentlerde, örgütleyici ve askeri yanı ne denli güçlü ise kırsal alanda da o denli güçlüdür.

Onda, şunu yaparım bunu yapamam; şu konuda bilgim yok, bu konuda yeteneğim yok vb. gibi bir sınırlama yoktur. Bilgi öğrenilen, yetenek geliştirilendir. Görevin büyüğü küçüğü yoktur. **O, bir gün önce, Bölge Komitesinde, en ağır sorunları en üst seviyede tartışırken, ertesi gün, bir dağ köyünde bir köylüyle devrime kazanmak için çabala-yandır.** O, bir gün önce, çolak eliyle gerilla teksirinde bildiri üretirken, ertesi gün askeri bir eylemdir. Ama tüm bunları, bir karmaşa, bir panik havasında değil, oldukça sakin ve disiplinle yapar.

Çünkü onda mücadele yaşamın kendisidir. Canlı bir organizmadır. Armenak'ta yansıyan militan kişilikte, sonuç olarak duyumsanan şudur:

Devrimci olmak, militan olmak, bu uğurda yaşamını feda etmek yetmez; tüm bunlar, aynı zamanda en kusursuz ve en iyi şekilde yapılmalıdır. Bu, Lenin'in insanda yaşayan halidir.

(Bir yoldaşı)

(*Baskı ve korkudan Ermeni ve Hıristiyan inancına sahip olduğunu gizleyen bir cami imamının Armenak'ın mezarında okuduğu şiir)

Kavgada ölümsüzleşenler

Mehmet Kocadağ; Kürt milliyetine mensup yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak Muş Varto'da 1950 yılında dünyaya gelen Kocadağ (Esmer) güçlüklerle dolu bir yaşam içinde büyüdü. Bu güçlükler onu devrimci düşüncelere yakınlaştırdı. İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın 1976'daki kutlamalarında coşku ve zulum aynı anda yaşandı. 1 Mayıs sosyal faşistlerin ve revizyonistlerin etkisinde gerçekleşmesine rağmen İstanbul'da Partizanlar ve Yurtsever halk güçleri '76 1 Mayıs'ını görkemli bir şekilde kutladı. Gösterinin dağılmasından sonra MİT ve kontrgerilla Mehmet Kocadağ'ı kaçırdı ve bir gün sonra cansız bedeni boğazı kesili bir biçimde Kasımpaşa'da bulundu. Mehmet Kocadağ devrim şehitleri kervanındaki yerini Türkiye'nin ilk 1 Mayıs şehidi olarak aldı.

Haydar Çakmak; Mazgirt Dilanoğlu'nda doğdu. Dersim'de Bakıl Ağa denilen muhbirin ihbarı sonucu Pag yöresinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981'de şehit düştü. Şehit düşmesine neden olan Bakıl Ağa, Partizanlar tarafından ölüme cezalandırıldı.

Bahar Yıldız; 1963'te Dersim'in Nazimiye ilçesinde dünyaya geldi. 1 Mayıs öncesi

devletin kolluk güçlerinin takibini atlatmaya çalışırken 1 Mayıs 1982'de katledildi.

Bozan Yaylası şehitleri

Dersim Çemişgezek Bozan Yaylasında Partizanlar ile düşman arasında çıkan çatışmada gerillalardan **Ağa Şimşek** ve **Kenan Bozkurt** 9 Mayıs 1985'te şehit düştü.

Ağa Şimşek; 1962 yılında Erzincan Tercan Zager köyünde doğdu. Yılmaz, Zeki ve Kara kod adlarını kullanan Ağa Şimşek mücadeleye 1980 öncesinde başladı.

Kenan Bozkurt; 1963 yılında Dersim Hozat Derik köyünde doğdu. Küçük Şahin kod adlı Kenan Bozkurt, 1980 öncesinde mücadeleye katıldı.

Mehmet Ali Elalmış; Mardin Merkez köyünde dünyaya gelen M. Ali Elalmış 70'li yılların sonlarında Partizanlarla tanıştı. Diyarbakır bölgesinde faaliyet yürüttü. '78 yılında tutsak düştü. Yoldaşları ve partisi hakkında en ufak bir bilgi vermedi. 12 Eylül koşullarında Diyarbakır Zindanı'nda ağır işken celere maruz kaldı. 1990 Mayıs'ında verilen bir görevi tüm imkânsızlıklara rağmen gerçekleştirmeye çalışırken bir ihbar sonucu düşman tarafından katledildi. Onu ihbar eden M. Kemal Taymaz, 1991 yılında Partizanlar tarafından ölüme cezalandırıldı.

Sekerman Şehitleri

Dersim'in Mazgirt ilçesinde 12 Eylül 1980 AFC döneminden 12 Mayıs 1992 yılına kadar düşmanla bağlantısını kesmeyen işbirlikçi Muhtar Kemal, Partizanlar tarafından ceza-

landırılır. Başarıyla tamamlanan bu eylem sonrasında gerçekleştirilen operasyonda gerilla birliğinin yeri düşman tarafından tespit edilir. Yaşanan çatışmada **Gürsel Çelebi** (Erdal) yaralı bir şekilde tutsak düşerken **Gülseren Ağgöl** şehit düşer. Gürsel Çelebi işken celere sloganları ve direnişi ile karşılık verdi. Düşman, onu işken ce yaparak katletti.

Gürsel Çelebi; Dersim'in Mazgirt ilçesinin Yukarı Oyumca köyünde 1972 yılında emekçi bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Üniversite okumak için Tokat'a giden Gürsel Çelebi burada gençlik faaliyeti ile bağ kurdu. Bir süre sonra Dersim'e dönen Çelebi, burada Partizanlara katıldı.

Gülseren Ağgöl; 1972 Dersim Ovacık Karataş köyü doğumlu olan Gülseren Ağgöl (Kamile) Eylül 1990'da başladığı mücadelesini 12 Mayıs 1992'de yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşti.

Mehmet Yaşar; 1968 yılında Diyarbakır Dicle'de doğan Mehmet Yaşar, 1989 yılında gerillaya katıldı ve Dersim Nazimiye Çakaran Deresinde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de şehit düştü.

Eyüp Güllen; Eyüp Güllen (Sidar) 1972 Maraş doğumlu ydu. Partizanlarla Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde tanıştı. Kararlılığı, fedakârlığı ve sevecenliği ile yoldaşları arasında sürekliliği anılır biri oldu. '93 yazında halk ordusuna katılan Eyüp Güllen 1994 yılının 11 Mayıs'ında Dersim Mazgirt Dinar köprüsünde bir kaza sonucu mücadelesini yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşti.

Davut Kirman; 1950 doğumlu Davut Kirman Artvin Şavşatlı olup Gürcü milliyetindedir. Gençlik döneminde (80 öncesinde) Devrimci-Yol çevresinde mücadele içinde yer almıştır. '80 sonrasında ise Partizanlarla tanışır. Tayini Nevşehir Şereflikoçhisar'a çıkmış ve oraya yerleşmiştir. Bu dönemde Partizanların önderliğinde gerçekleşen Nevşehir Hapishanesi'ndeki özgürlük eyleminden sonra 15-16 firariyi aylarca tanıdığı kitle ilişkilerinde barındırılmıştır. Bir süre bağı kopan Kirman, '96'da tekrar Partizanlarla ilişkiye geçtiğinde sağlığından çok şey kaybetmişti. Kanser hastalığının onu gün be gün kemirmeye başladığı bir dönemde tut-

sak düşmüş ama teslim olmamıştı. Ulucanlar Hapishanesi'nde geçirdiği tutsaklığı sırasında sağlığı iyice bozuldu. Tahliye olmasının ardından Nisan 1998'de Partizanların can yoldaşı olarak yaşamını yitirdi.

İbrahim Bozkurt; 1937 yılında Malatya Kürecik Harunuşağı köyünde dünyaya geldi. 1960'larda Almanya'ya gitti. Duisburg'ta temizlik işlerinde çalışmaya başlayan Çermo dayı, '70'lerde Türkiye'de gelişen devrimci hareketten etkilendi. Almanya Türkiyeli Öğrenci Federasyonu (ATÖF) içinde faaliyet yürütmeye başladı. ATÖF'te hâkim olan PDA çizgisine karşı mücadeleye etti. 1973 yılında Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı.

Dursun Adabaş; 1996 yılında 1 Mayıs kutlamalarında açılan ateş sonucu şehit düşen Dursun Adabaş, henüz 19 yaşındaydı. İnşaatlarda elektrik tesisatı döşeyerek geçimini sağlayan Adabaş şehit düşmeden kısa bir süre önce tanıştığı Partizanlarla. İmam Hatip mezunuydu. Sürekli öğrenme isteği ile dolu, aynı zamanda da pratik yönü çok gelişkindi. Coşku dolu ve atik özellikleriyle dikkat çekiyordu. 1 Mayıs'a ilk kez katılıyordu Adabaş. Ve polis saldırdığında en öndeydi. Polis tarafından açılan ateş sonucu şehit düştü.

Ardından yardıma gelen Hasan Albayrak da polis kurşunlarına hedef oldu. Daha da büyüyen çatışmaların ardından Sağlıkçılar Hapishanesi'nde infaz koruma memuru olan Levent Yalçın'ın da şehit düşmesi ile birlikte '96 1 Mayıs'ının bu üç kızıl kararfil devrim mücadelesinde ölümsüzleşti.

Barack Obama neyi değiştire(meye)cek?

**Kali Akuno
(Malcolm X
Taşra Hareketi-
ABD)
tarafından
ATİK 20.
Kongresi'ne
sunulan
rapordur.**

Obama ve ABD'de "Obamania" dedikleri olgu, ülkedeki birçok sol ve ilerici güçlerin kafasını karıştırmaya yetti. Doğrusu, denebilir ki, ABD'de birçok sol ve ilerici güç Obama fenomeni tarafından kendi eksenlerinden saptırılmıştır. Birçoğu onun politikasına ve manevralarına, özellikle ekonomik kriz ve Afganistan/Pakistan savaşına, karşı çıkma noktasında kararsız kaldı. Bu kafa karışıklığı ABD solunun büyük bir kısmının onun ekonomik önlemlerinin kuyrukçuluğunu yapmasını beraberinde getiriyor. Ki, bu önlemler sadece kapitalizmin Neo-Keynesçi bir formda tekrar nefes almasını sağlayacak ve savaş karşıtı hareket içerisinde Afganistan ve Pakistan konusunda lehte ve aleyhte olan kesimler arasındaki çelişkiyi artırarak bölecektir. Şimdiye kadar, az sayıda güç net anti-empyralist, anti-kapitalist tavrı koyarak, Obamania konusunda devamlı olarak ciddi eleştirilerde bulunmaktadırlar ve sadece küçük bir kısım önemli bir direnişi oluşturmaya çalışıyor. Bu az sayıdaki güç yürünecek doğru hattı çizmeye başladı.

Birçok uluslararası güç de netsizlik göstermekte ve şaşırmış görünüyor. Birçoğu ABD bir Afrika kökenlinin seçimlerle başkanlığına gelmesinin etkileyici bir dönüşüm olduğu efsanesine inanma eğilimi göstermektedir. Şu konuda hiç şüphe yoktur ki, ABD'de ve batı dünyasının diğer yerlerinde Afrika halkının tarihsel aşışılması göz önünde bulundurulursa, siyah bir adamın ABD imparatorluğunun "başkomutanı" olarak seçilmesi **derin simgesel bir başarıdır**. Birçok açıdan, Obama'nın seçilmesi liberal, ortak sivil haklar hareketinin başarısını temsil etmektedir. Bu hareket ilkesel anlamda hiçbir zaman, ABD imparatorluğunun yapısını değiştirmeye çalışmadı, sadece onun sosyal ve ekonomik ganimetlerini daha "eşitçe" dağıtmayı hedefledi. Ancak, şu konuda herkes hem fikir olmalıdır; bu kazanımda **sadece semboliktir, devamlılık arz etmeyecektir**. ABD ilkesel anlamda sömürge projesinden asla vazgeçmedi. ABD beyazın üstünlüğünü, Avrupa Merkezizetçiliğini savunmaya devam eden kapitalist-empyralist birliğin uluslararası şampiyonudur. Ve herkes şu konuda net olmalıdır, Obama hiçbir zaman bu Amerikan ilkelere bir tane nesini değiştirme ya da şekil verme sözü vermedi. O asla yeni Afrika halkının toprak, iktisadi değişimi, onarım ve siyasi tutsaklarının özgürlüğünün talepleri, ırksal profilleşmenin sonlandırılması ya da 5 milyon üzerinde insanımızı dekriminalize etmeyi gündeme getirmeyecektir.

Obama açılış töreni konuşmasında açık ve net bir şekilde "Amerikan yaşam yolunda" taviz vermeyeceğini ve "düşmanlarının" peşini bırakmayacağını tıpkı daha önceki seferlerinde olduğu gibi aynı gayret ve netlikle söylemiştir.

Ama, Obama'yı biraz daha inceleyelim; Barack Obama çeşitli münasebetlerde a) Irkın önemli olmadığını ve b) Sadece "tek" bir Amerika olduğunu söyledi.

Bu açıklamalar ABD'nin yerleşimci-sö-

mürge projesi içindeki milli çelişkilerin yadsındığı ve çözüldüğü imajını vermektedir. ABD'de çeşitli milliyetler arasındaki sosyo-ekonomik eşitsizliklere kısa bir bakış bile bu iddiaların ne kadar yanlış olduğunu göstermektedir. Her nasılsa, Obama'nın başarısı ABD'de nitelik anlamıyla bir şeyin değiştiğini gösteriyor. Değişen nedir?

Bu niteliksel değişim ABD yerleşimci-sömürge projesi içindeki sınıfın değişen bileşiminden kaynaklanmaktadır. Küresel sermayenin gelişmesi ve onun dünya kapitalist sisteminin içerisindeki üretimi, birikimi ve dönüşümü, bu bileşimin değişimini oluşturdu. Genelde "küreselleşme" olarak adlandırılan bu dönüşüm süreci, uluslararası (transnasyonal) bir burjuvazi ve büyüyen çok uluslu ya da "cosmopolitan" (kozmpolit) bir hizmet ve işçi sınıfı yarattı. Ve **Barack Obama da uluslararası burjuvazinin siyasi ve ekonomik menfaatlerini temsil etmektedir**. Daha açık bir ifadeyle, Barack Obama Yeni Afrika uluslararası burjuvazisinin ürünüdür, bu da 1970'lerden günümüze dek Yeni Afrika burjuva sınıfının komprador ya da yeni-sömürge sektöründen ortaya çıkmıştır.

Yeni Afrika Kurtuluş Hareketi olarak mücadele ettiğimiz nokta, stratejik açıdan Barack Obama ve bu uluslararası burjuva sınıfı nasıl bir ilişki kurulması noktasıdır. Bu sınıf Yeni Afrika Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin dostu mudur yoksa düşmanı mıdır? Ben şu üç nokta üzerine tartışıyorum:

1- Genel anlamda ezilen halkların ve ulusların birleşik ve/ya ulusal kurtuluş cephe stratejisi ve klasik sınıf işbirliği teorisinin maddi temeli, özellikle de Yeni Afrika Ulusal Kurtuluş Hareketi için tarihsel uygulaması, artık geçersizdir.

2- Sol güçler stratejik anlamda bu yeni sınıf güçlerine karşı, genel ya da özel olarak nasıl bir ilişki içinde olunması gerektiği konusunda henüz bir teori geliştirmemi.

3- Bunun bir sonucu olarak, Obama fenomenini teorik ve programı açısından ele alma konusunda şu anda kötü bir donanıma sahibiz ve ulusal kurtuluş ve uluslararası işçi sınıfı hareketlerinin çıkarlarını geliştirmek için temsil ettiği tarihsel olanağını yakalama konusunda sıkıntımız var.

Özellikle yeni Afrika ulusu gibi ezilen uluslar açısından uluslararası burjuvaziyi diğer burjuva sınıflarından farklı kılan nedir? Ulusal kurtuluşun genel teorisi esas olarak iki tür burjuva sınıf olduğunu ortaya koymaktadır. Bunlar 1) Ulusal, ilerici ya da "anti-empyralist" burjuvazi ve 2) Komprador ya da "satılmış", "Tom amca" ya da yeni-sömürgeci burjuvazi.

Milli ya da anti-empyralist burjuvazi teorik anlamda ezilen ulusun organik ve iç yaşam dinamiği tarafından çizilen ilerici bir güçtür. Bu maddi anlamda o ulusun kendi öz çıkarları için üretim güçlerinin gelişimi, ileri taşınmasını zorlamak içindir. Ve empyralizmin saldırılarına ve aynı bu öz çıkarlar için özerk ulusal gelişmeye yönelik baskılara karşı direnen bir güçtür.

Komprador ya da satılmış burjuvazi teorik açıdan gerici bir güçtür. Ezilen ulusun organik, iç yaşamı tarafından yönlendirilmekte, o da diğerinin tam tersine özerkçiliği ya da ezilen ulusun kendisini tayin etme gelişiminde empyralizmle işbirliği yapmak zorundadır.

Bu iki burjuva fraksiyon ve uluslararası fraksiyon arasındaki en temel fark, ezilen ulusa olan **organik** bağlarıdır. Milli ve komprador burjuvazi ezilen ulusun sosyal ve siyasi hayat içindeki üretim ilişkilerine bağlıdır. Bu şu anlama gelmektedir, her ikisi kendi varlıkları için ezilen ulusun emekçi kitlesine bağlıdır. Ve bu nedenle, işçi sınıfına karşı çeşitli biçimlerde sorumlulukları vardır. Diğer taraftan uluslararası burjuvazi ise, her ne kadar ilk olarak yeni Afrika'daki komprador fraksiyonundan ve başka yerlerde ortaya çıkmış olsa da, onun varlık zeminini ezilen ulusa ve onun üretim ilişkilerine dayalı değildir. Uluslararası burjuvazi isminin gösterdiği gibi, milli ya da milli-devlet sınırları içinde görülen bir olgu değildir. Onun varlık zeminini dünya halklarını ve işçi sınıfını sömürmekten geçer. Ve genellikle bölgesel ortaklarına ve rakiplerine karşı sorumlulukları vardır ve onlar tarafından kontrol edilmektedirler.

Bugün insanlık tarihinde son derece önemli bir andır, öyle bir an ki hiçbir yerde hiçbir devrimci onu boş kullanmamalıdır.

Bu anı, özellikle bu kadar önemli kılan üç ana nokta var:

1- Dünya kapitalist sistemin doğal bir sonucu olarak insan medeniyetini destekleyen ekolojik sistemlerinin hızlı çöküşü, ki buna devamlı büyüme ve yayılma neden olmaktadır. Bu büyüme devamını sağlayabilmek için petro-kimya alanına büyük ihtiyaç duyuyor.

2- ABD empyral devletinin düşen/azalan hegemonyası ve çok kutuplu bir jeo-politik dünya düzenine geçiş.

3- Mali sermayenin çöküşü, neo-liberal düzenin ve ABD ulusal ekonomisinin zayıflaması, uluslararası üretimin ve yoğunlaşmanın pekişmesi/sağlanması.

Tam anlamıyla bir bağlantı kurulabilmesi için, Obama "fenomeni" tarihin bu eşsiz anına direkt bir tepki olarak yerleştirilmelidir. Onun başkanlığı egemen güçler içindeki bir kısmın yukarıdaki sorunlar noktasında çözümüdür. Bu çözüm ilkesel anlamda, sadece uluslararası burjuvaziyi hizmet etmeyi ve bu burjuvazinin sahibi olduğu olanakları güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu değerlendirmeden yola çıkarak burada ortaya çıkan iki ana soru şudur; 1) Bu sınıf ve biraraya getirdiği işbirlikçileri, çelişkileri kontrol altına almak için yeteri kadar güçlü mü ve 2) Biriktirme programı ve neo-Keynesçi imgele taşıyan siyasi proje devamını sağlayabilecek mi?

Bence her iki sorunun cevabı da "HAYIR"dır.

Birikimin uluslararası programı tamamen post-Fordist bir mali yönelimdir. Üretim sistemi bir **istihbaratçı** egemen düzen tarafından yönlendirilmektedir. Bu üretim rejiminin aşırı mekanikleşmesi ile çok hızlı bir şekilde, dünya çapında milyonlarca hatta milyarlarca işçi işten çıkartılmakta. Yeni Afrika işçi sınıfı enternasyonal proletaryanın ilk ve en çok tahribe uğrayan kesimidir.

*"Obama ve ABD'de
"Obamania" dedikleri olgu,
ülkedeki birçok sol ve ilerici güç-
lerin kafasını karıştırmaya yetti.
Doğrusu, söylenebilir ki, ABD'de
birçok sol ve ilerici güç Obama
fenomeni tarafından kendi eksen-
lerinden saptırılmıştır."*

1970'lerden itibaren, milyonlarca Yeni Afrikalı bu dönüşüm tarafından ekonomik olarak alt üst edildi ve fiziksel olarak işten çıkartıldı. Ki bu durum, mali krizle daha kötüye gitmeye başladı (toplu kredi konut krizinde tanık olunduğu gibi, bu krizle milyonlarca yeni Afrikalının ortaya çıkan öz sermayesi çalındı) ve küresel üretimi derinleştirdi.

O zaman, solun Obama ve bu kritik ana stratejik noktalara dair nasıl bir çalışması olmalıdır?

Teorik gelişmenin sağlanması temel önceliktir. Solun öğrenmesi gereken temel meselelerden bir tanesi uluslararası burjuvaziye nasıl bir karşı duruş sergilemesi gerektiğidir. Çünkü uluslararası burjuvazi, ABD'deki yerleşimci-sömürge proje içindeki ulusal kurtuluş hareketleri ve işçi sınıf hareketleri tarafından kolayca geri adım atılmayacak güçtedir. Bu hareketler zamanlarını ve enerjilerinin çoğunu Obama rejimine karşı sadece içeride bir karşı koyuş için harcamamalıdır. Onun yerine, güçlerimiz enerjilerini ABD ulusal-devlet içerisinde bağımsız politik hareketler ve kuruluşlar (Yeniden İnşa Partisi gibi) kurulmasına harcayarak, ezilen halkların ve işçilerin geniş çaplı birleşik cephe kurmaya yoğunlaşmalı ve dünya çapında bağımsız ulusal kurtuluş, uluslararası işçi sınıfı, küresel adalet ve çevre hareketleriyle stratejik bağlar ve birlikler kurulmasını ilke olarak işletmesine önem vermelidir. Uluslararası burjuvazi küresel düşüncüyü ve hareket geçiyor, bizler de kendi isteklerimizi geliştirmek için küresel düşünmeli ve hareket etmeliyiz.

Bununla beraber, Obama rejimine verilen kitlesel desteğin belli bir kısmı tekrar sol ve anti-empyralist çevreye katmak için gücümüzün bir kısmı "Obamamanyak"lara karşı verilen mücadeleye yönlendirilmelidir. Ve tam da burada bizim teorik netliğimizin olması zorunludur. Biz kendimizi kitlelerden soyutlamadan Obama hakkında, onun sınıf pozisyonu, çıkarı ve programı hakkında nasıl radikal bir eleştiri yapıyoruz? Bu güçleri Demokratik Parti'nin dışında bağımsız kendi kaderini belirleyen eylem yapma sorumluluğunu almak için harekete geçirebilir miyiz?

Biz Obama programının çelişkilerini her açıdan açığa çıkartmalı, tutarlı temel talepleri geliştirmeli ve onu ve bu kadar keskin örgütlediği güçleri sola itmeliyiz. Bu ortak talepleri desteklemeli, güçlü bir şekilde, diyalogu önemseyerek bu ilkeleri sekter olmayan bir tarzla tartışmalıyız. Ne zaman ve nerede imkan doğuyorsa açık iletişim sağlayıp ortak çalışmalıyız. (Çoğunluğu az olanı yenmek için birleşir!)

Gündeme getirilmesi gereken bu temel stratejik taleplerin bazıları ezilen halkların

ve onunla bağlantılı olarak uluslararası işçi sınıfının, kadınların ve çevre-adalet hareketlerinin tarihsel talepleridir. Bu taleplerin birleşimi sadece uluslararası burjuvazi ve onun üretim rejiminin sınırlarını teşhir etmeyecek, ama ABD empyralizmi ve kapitalizmi kendisini teşhir edecek ve onun insanlığın temel ihtiyaçlarını yerine getirmediğini ortaya çıkartacaktır. Bu kritik taleplerin bazıları şunları içeriyor:

1- Irak ve Afganistan işgalinin tamamen ve derhal sona ermesi. Filistin'in kendi kaderini tayin hakkı ve geri dönüş için tam ve koşulsuz destek.

2- Derhal 250.000'den fazla New Orleans ve Mississippi körfez sahilindeki yerlerinden edilmiş Yeni Afrikalıların tam geri dönme hakkı.

3- 2.5 milyon insanın tutuklanmasına (büyük çoğunluğu Yeni Afrikalıdır) neden olan "uyuşturucuya karşı savaş" ve zorunlu minimum cezalandırılma yasalarının iptal edilmesi.

4- Kadın haklarına ve LGBTQ topluluklarına tam destek.

5- Bir dizi olağanüstü yasanın, anti-demokratik, anti-terör yasalarının ve idare yöntemlerinin tamamen ve derhal iptal edilmesi.

6- ABD'de yaşayan milyonlarca göçmen ve yerinden edilmiş işçi için tamamen ve koşulsuz af.

7- İklimleri değiştiren sera gazı üretiminde kârı durdurmak için ABD'nin karbon üretiminin 2016'ya kadar % 80 düşürülmesi için tam ve koşulsuz taahhüt.

8- Ekolojik sistemin devam etmesi için alternatif solar, rüzgar, su ve organik enerji için kamu finansmanının yaratılması, tüm nükleer santrallerin ve ağır metal atıklarının ortadan kaldırılması.

9- ABD tarafından sömürgeleştirilen Yeni Afrikalının, Xikanolu, Puerto Rikolu, Hawaii ve başka halklar ve ulusların (Guamlılar ve Alaska yerlileri dahil) tazminatlarının ödenmesi.

İnsanlığın kurtuluşu harekete geçmeyi emrediyor, kendi çıkarlarımız için harekete geçmek zorundayız. Ne Barack Obama ne de herhangi bir burjuva kurtarıcı bizi kurtarmayacak. Biz kendimizi kurtarmak zorundayız.

* Yeni Afrikalı; Afrika kökenli bir kişi demektir, ama özellikle tarihsel açıdan Kuzey Amerika kıtasındaki Güneydoğu bölgesinde köleleştirilmiş ve sömürgeleştirilmiş olan kesimdir. Onlar bugün ABD hükümetinin sömürgeci-baskıcı sistemi altında yaşamaktadır. Doğal olarak Yeni Afrikalı o Afrikalı insanların ulusal kimliği tanımlamasıdır.

Kurtuluşu burjuva önderlikler sağlayamaz

Tayland'da haftalar boyu süren kitle gösterileri, ordunun müdahalesi sonucu iki kişinin ölümünün ardından geçici olarak durdu. Göstericiler Mart sonundan bu yana işgal ettikleri hükümet binasına geri çekildiler. Tayland hükümeti gösterilerin devam ettiği 12 Nisan'da sıkıyönetim ilan etti ve eylemlerin gerçekleştiği Bangkok'da kitle eylemlerini yasaklamaya dönük bir yasa çıkarma hazırlığında.

Yüz binlerce kişi, geçtiğimiz haftalarda, Tayland'ın sahil kentlerinden biri olan Pattaya'da, Güney Doğu Asya Ülkeleri (ASEAN) zirvesinin yapıldığı günlerde eylemlere başlamış ve zirve iptal edilmek zorunda kalmıştı. Diğer ülkelerden zirveye katılan temsilciler ise, eylemcilerin öfkesi nedeniyle, bölgeden helikopterlerle uzaklaştırılmıştı.

Eyleme geçen kitlelerin talebi ise, hükümetin ve kralın baş danışmanı Prem Tinsulanonda'nın istifası.

Eylemler sırasında kırmızı gömlekler giyen eylemcilerin, 2006 yılında bir darbeye iktidardan düşürülen **Thaksin Shinawatra**'nın taraftarları oldukları söyleniyor.

Thaksin, anti-emperyalist söylemlerle iktidara gelmiş ve yoksullara dönük mikro kredi, ödenebilir hastalık sigortası gibi reformlarla, halk arasında belli bir popülerite yakalamıştı.

Ancak bu reformlara karşın, uyguladığı, özelleştirme vb. IMF politikaları ile halkın daha çok yoksullaşmasına yol açmış, ayrıca ailesine çıkar sağlamak için yasa çıkarmıştı. Bu yasa kapsamında, Telekom hisseleri ailesine satılmış ve vergiden muaf milyonlarca dolar kazanmıştı.

Taylan'da gerçekleşen eylemlerde şu an sürgünde olan Thaksin'in belli bir etkisi olsa da, eylemler gerçekte küresel krizin bir yansıması olarak görülmektedir.

Tayland ekonomisi son bir yıldır krizden oldukça büyük ölçüde etkilenmiş bulunmaktadır. İşsizlik çığ gibi büyürken, istatistiklere göre, sadece Şubat ayında 100 binden fazla insan işsiz kalmış. Tayland'da sosyal sigorta sistemi hemen hiç yok gibi. Kitlelerin yoksulluğu her geçen gün artmakta. Krize karşı alınan sözde önlem politikaları ve IMF'den alınan krediler de, Tayland'daki ekonomik/sosyal çökün-

tüyü engelleyemedi, yani tüm önlem politikaları iflas etti.

ASEAN başkanı olarak G-20 Zirvesi'ne katılan Tayland Başbakanı **Abhisit Vejjaiva**, burada IMF'nin gelişmekte olan ülkelere verdiği krediyi artırımını talep etmiş ve Tayland'ın ancak böylelikle "normale" dönebileceğini belirtmişti.

Vejjaiva, şu an iktidarda olan gerici-kralcı "**Demokrasi için Halk İttifakı**" partisinin başkanı. Parti geçen yıl muhalefetteyken, aylar süren eylemler gerçekleştirilmiş ve bu eylemlerde eylemciler "sarı gömlek" giymişti. Eylemi organize edenler ise, Adel aşireti, monarşistler, ordu ve patronları ve Vejjaiva bunları temsil etmekteydi.

Vejjaiva Thaksin'e karşı aldığı üç yenilginin ardından, geçen yıl temsil ettiği kesimlerin organize ettiği bu eylemler sayesinde, parlamentoda çoğunluğu elde etti.

Vejjaiva açık bir monarşi yanlısı. Tayland'da, politik yasakların ve baskıların araçlarından biri de, "Majeste-

lerine hakaret" yasası olan, "Lese Majeste" yasası. Yasa kraliyet ailesine hakaret edenlere 15 yıla kadar hapis cezası öngörmekte. Her türden sosyal/siyasal eleştiri, bireysel bile olsa, monarşinin kadirilmesi talebi ise, krala hakaret sayılıyor.

Son eylemlilik sürecinde Thak-

sin'in etkisi olsa bile, Thaksin'in Taylandlı kitlelere gerçek bir alternatif olmadığı kesin.

Bu eylemler büyük ölçüde, ekonomide, sosyal yıkımı büyüten, özelleştirmeler gerçekleştirilen, ülkenin güneyindeki Müslüman ayrılıkçıları vahşi yöntemlerle bastırmaya çalışan burjuva politikacı Thaksin'le bağlantılı

güçler tarafından organize edilse de, eylemlerde yer alan kitlelerin büyük bölümü esas olarak, artan sosyal yıkımın yanı sıra, ordunun ülkedeki hakimiyetine karşı çıkmakta.

Thaksin eylemlerle birlikte Tayland politik sahnesine geri dönmeye çalışsa da, protestocuların oldukça şaibeli geçen son seçimlerin, sil baştan ve adil biçimde yapılması talepleri de var.

Tayland'daki gelişmelerin, bir bütün olarak sistemi hedefleyen, devrimci bir sınıf hareketi olmadığı ise kesin.

Bunun içindir ki, burjuva önderliklerle gelişen mevcut hareket, ülkedeki işçi sınıfının ve de yoksul köylülerin kurtuluşunu sağlamaktan çok uzaktır. Tayland gerici rejiminin, eylemleri iktidarı ele geçirmek için fırsat haline getirmeye çalışan Thaksin'in ve de tüm sömürücü sınıfların ortadan kalkması ve Taylandlı emekçi yığınların gerçek kurtuluşunun sağlanması, ancak işçi-köylü ittifakını esas alan bir devrimci komünist parti ve onun öncülüğünde verilecek olan sınıf mücadelesiyle mümkün olacaktır.

Branau'da neo-nazilere karşı yürüyüş

18 Nisan günü Avusturya'nın Braunau kentinde "**Faşizme ve ırkçılığa izin veremeyeceğiz**" sloganıyla, her yıl organize edilen ortak yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşte bu yıl, son dönemde şehirde gelişen neo-nazi örgütlenmesi ve Avusturya'da özellikle göçmenler üzerinde etkisi ağırlaşan mali kriz öne çıkarıldı. Yürüyüşte ATIGF-YDG ve ILPS bayrakları dikkat çekti.

Yürüyüşte ilerici, devrimci, demokrat ve anti-faşist güçler, bölgede neo-nazilerin örgütlediği NVP'nin (Milliyetçi Halk Partisi) yasaklanmasını talep ederek, Braunau kentinde faşistlere geçit veremeyecekleri mesajını verdiler. 300 kişinin katıldığı yürüyüşe ise Braunau halkı ilgi göstererek, göstericilerin tavrını destekledi.

(ATİK Haber Merkezi)

DEKÖP-H'nın kampanyası sürüyor

Hollanda'da baskı yasalarına karşı yürütülen kampanya kapsamında 18 Nisan günü Utrecht şehrinde stand açıldı. Açılan stand'ta imza toplanarak, yasalara ilişkin çıkarılan broşürler dağıtıldı ve **DEKÖP-Hollanda**'nın hazırladığı pankart açıldı. Şehir merkezinde açılan standda esas olarak ilginin yoğun olduğu gözlemlendi.

Yerli ve göçmenlerin konuya ilişkin sorularının cevaplanmaya çalışıldığı stand, dağıtılan broşürler ve toplanan imzaların ardından saat 16.00'da sona erdi. Etkinliğe DEKÖP-Hollanda bileşenlerinden HTIF, ADHK ve VEKSAV katılım sağladı.

(ATİK Haber Merkezi)

Peru'da grev

Peru hükümetinin Amazonlar'da petrol ve maden şirketlerine toprak vermesi, bölgedeki yerli halkın protestolarıyla karşılandı.

Puerto Maldonado kentinde, Madre de Dios Yerliler Federasyonu'nun organize ettiği bir protesto eylemi gerçekleştiren 3 bin yerli, hükümetin toprak verdiği bu şirketlerin varlığını kabul etmeyeceklerini ve bölge halkına sorulmadan alınan bu karara karşı eylemlerini sürdüreceklerini, hükümetin geri adım atmaması durumunda ise, greve gideceklerini açıkladılar.

VW işçileri direnişi sonlandırdı

10 günü açık grevi olmak üzere, toplam 25 gün sürdürülen VW önderliği direnişi **21 Nisan** günü bir miting ile sonlandırıldı. Kamuoyunda, özellikle de Hannover ve çevresinde geniş yankı uyandıran, VW'de taşeron firmaya bağlı olarak çalışan işçilerin direnişinde, kaybeden direnen işçiler değil, sarı sendikalar ve patronlar oldu.

İşçiler, VW'nin 8 Euroluk saat ücretini kabul etmediler ve Avrupa Birliği İş Mahkemesi'ne başvurarak haklarını sonuna kadar aramaya karar verdiler. Direnişin, işçiler üzerinde siyasal olarak önemli bir kazancı oldu. Direnişteki işçiler, devrimcilerin kendilerinin tek dostu ve destekçisi olduğunu öğrendiler. Bu, direnişin en önemli kazancı oldu.

Ayrıca, bir avuç işçinin direnişinin nasıl diğer işçilere cesaret verdiği kanıtlandı. **CONTİ** işçilerinin etkilenip harekete geçmesi bunun en iyi örneği oldu. Grevin ve direnişin, işçilerin en önemli silahı ve eğitimdikleri birer okul olduğu bir kez daha görüldü.

İşçiler direnişi sonlandırırken, başta **ATİF** olmak üzere kendilerine destek veren **MLPD** ve **DİDF**'e teşekkür ettiler.

(ATİK Haber Merkezi)

ATİK'ten geniş katılımlı panel

Tarih önlenemez bir şekilde devrim ve sosyalizme doğru ilerliyor..

ATİK, 11-12 Nisan tarihlerindeki 20. Kongresinin ikinci günü bir sempozyum gerçekleştirildi. Saat 20.00'de başlayan sempozyuma Araştırmacı Yazar **Ferhat Ali**, Psikolog Dr. **Dilay Büyükcavcı** ve DTP Amed Milletvekili **Selahattin Demirtaş** katıldı. ATİK Konsey üyesi **Yılmaz Genç** tarafından yönetilen sempozyum yaklaşık 3 saat sürdü.

Açılış konuşmasını yapan Yılmaz Genç, Avrupa'da göçmenlere yönelik gelişen baskılara ilişkin kısa bir sunum gerçekleştirdi.

Ardından söz alan DTP Amed Milletvekili **Selahattin Demirtaş** sözlerine kongreyi selamlayarak başladı ve yerel seçimler üzerine bir

değerlendirme yaptı. Demirtaş konuşmasında DTP olarak bir yıldır yerel seçimlere hazırlanıldıklarını belirterek seçim hazırlıklarında saflaşmaların daha da netleştiğini; bir yanda Kürt özgürlük hareketini terörist ilan eden anlayış, öbür yanda bu hareketi siyasal muhalif hareket ilan eden Kürtler ve onların dostları, devrimci hareketlerin olduğunu dile getirdi.

Ardından konuşan **Dr. Dilay Büyükcavcı**, göçmenlerdeki psikolojik sorunlar üzerine bir sunum gerçekleştirdi. Büyükcavcı ayrıca göçmenlerin sağlık hizmetlerinden yeterli derecede faydalanamadıklarını, bunda dil faktörünün önemli engel teşkil ettiğini ve hastaların tercümana ihtiyaç duyduklarını vurguladı.

Son olarak söz alan Araştırmacı-Yazar **Ferhat Ali**, son süreçte yaşanan mali-iktisadi temelleri ve olası politik yansımalarıyla kriz hakkında bilgi verdi. Ferhat Ali, mevcut krizin kapitalizmin zaafını ve aç-

mazlarını bütünüyle açığa çıkardığını dile getirdi ve "Bu kriz devrim sosyalizm gereksinimlerine işaret et-

Bahçe işçileri toplantısı

Hollanda'nın Westland bölgesindeki bahçe sektöründe çalışan binlerce işçinin sorunlarına yönelik **Türkiyeli İşçiler ve Öğrenciler Derneği**'nde (TİÖD) bir toplantı gerçekleştirildi. TİÖD ve OKİA kurumlarının ortak çağrısıyla yapılan toplantı, geçtiğimiz dönem TİÖD bünyesinde başlatılan çalışmaların aksamasının ardından, bu çalışmanın yeniden gündeme alınması ve başlatılması kararı ile yapıldı.

Toplantıya, bahçe işçilerinin yanı sıra TİÖD, Okia, Domestic Workers temsilcisi, Afrikalı Kağıtsız İşçiler Kurumu, Hollanda Yeni Komünist Partisi temsilcisi, temizlik işçileri aktivisti, konuya ilgi duyan gelen Fas kökenli gönüllü çalışanlar ve Hollanda'nın en kitle sendikası olan FNV'nin yönetim kurulu üyesi Celil Çoban, Bahçe sektörü bölümü temsilcisi Vries, Kuzey Hollanda temsilcisi Mo-

ammed Dahmani, aktivist Mostapha ve Gerard Roest katıldılar. İlk olarak, İspanya'daki bahçe işçilerinin grev ve sonrasında kazanılan haklarının öyküsünü konu alan belgesel film gösterildi. Ardından, katılımcıların Hollanda'daki bahçe işçileri konusundaki tecrübelerini aktardığı toplantı, esasen iş koşulları ve ekonomik sıkıntılara yönelik bilgi aktarımı ile devam etti.

Kuzey Amerikalı bahçe işçilerinin mücadelesini konu alan diğer bir belgesel filmin izlenmesiyle devam eden toplantıda, taşeron firmalar, işçilerin örgütlenmesi ve öz örgütlerin misyonu gibi bir dizi konu ele alındı ve tartışıldı.

3 saat süren toplantı, katılımcı kurumların komite gibi bir girişime dahil olabileceklerini belirtmelerinin ardından yapılan görüşmelerle sonlandırıldı.

(ATİK Haber Merkezi)

Evrensel Bakış

İrkçılığı yaratanlar ve uygulayanlar, ona karşı olamaz!

BM-Dünya İrkçılık Karşıtı Konferansı, geçtiğimiz günlerde Cenevre'de gerçekleştirildi. Bir haftaya yayılan Konferansa ABD, İsrail, Hollanda, Avustralya, Kanada, Almanya, İtalya gibi, dünya politikasına yön vermeye çalışan, BM üyesi emperyalist-kapitalist güçler katılmayacakları açıklandı.

Daha Konferansın başlaması sırasında yaşanan tartışmalar, İran Cumhurbaşkanı **Ahmedinejat**'ın konferansta yaptığı konuşmayla, iyice alevlendi. Ahmedinejat, İsrail'i, "çok vahşi ve baskıcı ırkçı bir rejim" olarak tanımladı ve soykırım yapmakla suçladı. BM'nin ise 60 yıldır İsrail'i var gücüyle destekleyerek, her türden vahşeti uygulamasının önünü açtığı söyledi. Ayrıca NATO'yu, özellikle de Güvenlik Konseyi'ni de

sorgulayarak, burada eşitlikten söz edilemeyeceğini vurguladı. Ahmedinejat'ın temsil ettiği rejim hiç kuşku yok ki, gerici, sömürücü, baskıcı bir rejimdir. Ancak bu gerçeklik Ahmedinejat'ın gerek İsrail'le gerekse BM ve NATO ile ilgili söylemlerinin doğruluğunu ortadan kaldırmıyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin krizinin derinleşmesiyle birlikte, emekçi yığınlara dönük saldırıları yoğunlaştırmanın aracı olarak, **ırkçılık** tüm dünyada kışkırtılmaktadır. Konferansa katılmayan ülkeler başta olmak üzere, birçok ülkede ırkçı yasalar, göçmen ve mültecileri hedef alacak biçimde, "terörle mücadele" adı altında, daha da ağırlaştırılmaktadır.

Bunun içindir ki, hegemonyalarını ırkçı politikalar üzerinden pe-

kiştirmeye çalışanlar, ırkçılık karşıtı bir tutum ve bu yönlü kararlar almazlar.

Kendi ülkelerinde de ırkçı politikaları yaratan ve en koyu haliyle hayata geçiren egemen güçler, kendilerini bu yönlü sorgulamaya bile tabii tutmaz ve tutturmazken, ırkçılığı, emperyalist çıkarlarla ters düşmeye başlamaları durumunda, bağımlı ülkelere dönük, kimi yaptırımların uygulanmasını kolaylaştırma, işgal vb. askeri saldırıları gerçekleştirmeye temelinde ele almaktalar. Emperyalistlerin örgütü BM'nin düzenlediği "ırkçılık karşıtı konferans" ise bu temeli güçlendirmekten başka bir işleve sahip olamaz.

Konferansın niteliği bu olmasına karşın, ABD emperyalizmi konferansa dönük en keskin tutumu alanların başında gelerek, ırkçı politikaların, göstermelik bile olsa, karşısında olamayacağını göstermiştir. Bu da, bir siyahinin başkan olmasının, ABD emperyalizminin, dünya halklarına dönük saldırılarından bir milim bile geri adım atmayacağını gösterdiği

kadar, başkanın renginin, ABD'nin, tarihi epeyce gerilere uzanan ırkçı politikalarında en küçük bir değişiklik yaratmayacağını da göstermektedir. Konferans aynı şekilde AB emperyalistlerinin ırkçılıkla ilişkilerinin derecesini de ortaya sermiştir.

Çünkü insanlığın en büyük düşmanlarından olan ırkçılık, emperyalist-kapitalist dünya sisteminin ve sistemin devamını sağlamanın başlıca aracı olan faşizmin en önemli besin kaynaklarıdır. Gerek AB emperyalistlerinin gerekse ABD emperyalizminin, konferansa karşı çıkarılan başında gelmeleri de bu zemini kendi elleriyle ortadan kaldırmak, kendi besin kaynaklarını kendi elleriyle tüketmek istememelerindedir!

Bu besin kaynağına, özellikle de içinden geçilen süreçte, her zamankinden fazla ihtiyaç duydukları ise kesin. Çünkü emperyalistlerin ve uzantılarının, halkları, bir yandan sosyal yıkım saldırıları diğer yandan fiili askeri saldırılarla teslim alma eğilimi düne oranla bugün daha da güç-

lenmektedir.

Ancak artan saldırılar, dünya halklarının hem sistem karşıtı mücadelesinde hem de işgal bölgelerindeki işgal karşıtı direnişlerde belirgin bir yükselişi de getirmiştir. Irak'ta ve Afganistan'da son dönemde direniş cephesinde yaşanan gelişmeler, bu yükselişin kanıtıdır. Asya halklarının, Maoist önderliklerle verdikleri sosyal kurtuluş mücadeleleri ise, hem bu ülke rejimlerde hem de bir bütün olarak emperyalist-kapitalist sistemde ciddi bir panik havası yaratmaya devam etmektedir.

Bu panığın nedeni, Nepalli Maoistlerin, burjuvazinin tüm boşa çıkarma çabalarına karşın Yeni Demokratik Devrim yürüyüşlerini sürdürmeleridir. Hindistanlı Maoistlerin genel seçimlere yaptıkları ciddi müdahaleler ve bu müdahalelerin egemen sınıflar cephesinde yarattığı yankıdır. Filipinler'de yine Maoistlerin, ABD güdümlü Arroyo rejiminin tüm vahşi saldırılarına, katliamlarına ve daha bir dizi zulmüne karşı aralıksız sürdürdüğü sosyal kurtuluş

mücadelesidir. Latin Amerika halklarını, "solcu", "sosyalist", "anti-emperyalist" maskeyle aldatarak iktidara gelen, ancak maskeleri -en son Chavez'in Obama ile sıkışarak, "anti-Amerikancı" tutumuna da veda etmesinde görüldüğü gibi- kısa sürede düşen önderliklere karşı mücadeleyi yükseltmeleridir. Bu yükselişin son yansıması ise, Peru'da Halk Savaşının, uzun aradan sonra girdiği eylemlilik sürecidir. Ve de bu mücadelelerden ilham alan işçi sınıfının, emperyalist metropollerde ve bağımlı ülkelerde gerçekleştirdikleri grevler, yüz binleri sokaka döken eylem vb. direnişlerdir.

Dünya halklarına dönük çok yönlü saldırıların alt yapısını oluşturmanın önemli araçlarından biri olan ırkçı politikalara dönmek olursak; ırkçılık ve ırkçı politikalar, bu politikanın yaratıcı ve uygulayıcıları olan emperyalistlerin güdümündeki konferanslarla değil, halkların, emperyalizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı yükselttikleri mücadelelerle ortadan kalkacaktır!

“Adı yüzyıllar boyunca yaşayacak, yapıtı da!”*

Adı ve görüşleri üzerinde belki de en fazla fırtına koparılan, düşmanları tarafından bile adından büyük bir saygıyla söz edilen Karl Marks, **5 Mayıs 1818**'de Almanya'nın Trier kentinde dünya geldi. Trier'de okulunu bitirdikten sonra Bonn Üniversitesi'ne girdi, ardından Berlin Üniversitesi'nde Hukuk öğrenimi gördü, üniversite öğrenimini Epiküros Felsefesi üzerine bir doktora tezi vererek tamamladı. Okulunu bitirdikten sonra profesör olmak umudu ile yine Bonn'a döndü ancak 1832 yi-

linda görüşleri ve ya-şamı üzerinde önem-
li bir etkisi olan Lud-
wig Feuerbach'ı kür-
süsünden uzaklaştı-
ran gerici hükümet,
onun da akademik
kariyer yapma fikrin-
den vazgeçmesine
neden oldu.

Okul yıllarında
ateşli bir Hegel'ci
olan Karl Marks, da-
ha sonra Ludwig Fe-
uerbach'ın 1841 yı-
linda tanımlı eleştire-
tirerek Materyal-
izm'e dönmeye başlaması ile onun etkisinden kaldı. Bu sırada sol Hegel'cilerle ilişkisi bulunan bir kısım radikal burjuvanın Köln'de yayımlanan **Rheinische Zeitung (Yeni Ren)** isimli gazetesinde başyazar olarak çalışmaya başladı.

Marks'ın yönetimi altında gazetenin devrimci-demokratik eğilimi giderek ağırlık kazandı ve hükümet üzerinde önemli bir baskı oluşturdu. Önce sansürlenene gazete bir yıl sonra kapatıldı.

ni bir devrimci kanal açıldı. 12 Mart 1971 Askeri Darbesi ile bu kanaldan akmaya başlayan toplumsal muhalefeti susturmaya çalışan egemenlerin bu girişimine karşı geçlik hareketinin önderleri mücadeleleri ileri taşıyarak savaşı yükseltti. Kıran kırına geçen bu mücadele sırasında

Denizler başı dik bir şekilde idam sehpa-sına yürürken ardıllarına gururla taşıyacakları bir direniş geleneği bıraktı.

tutsak düşen
T ü r k i y e
Halk Kurtu-
luş Ordu-
su'nun (THKO)

kurucuları Deniz Gezmis, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan elde hiçbir kanıt bulunmamasına ve idam cezası için hiçbir hukuksal gereke-
ç olmamasına rağmen **6 Mayıs 1972**'de idam edildiler.

Denizler başı dik bir şekilde idam sehpa-sına yürürken ardıllarına gururla taşıyacakları bir direniş geleneği bıraktı.

Darağacında üç fidan

Türkiye devrimci hareketinin sembolleşen önderlerinden **Deniz Gezmis, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan** 6 Mayıs sabahı Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nde idam edildi. Üç yiğit devrimci, dönemin öne çıkan militan önderleriydi. Üniversitelerde boykotlar, iş-galler örgütleyen, köylülerle mitingler düzenleyen, sınıfın direnişlerine destek veren devrimci gençlik hareketinin 70'lerle

birlikte giderek kitleselleşmesi ve radikalleşmesi egemenleri rahatsız etti. Mahir Çayan, Deniz Gezmis ve İbrahim Kaypakaya'nın önderliğinde '71 devrimci kıyışı ile Türkiye devrimci hareketi yeni bir süreçte evrildi. O güne kadar oportünizmin ve revizyonizmin etkisindeki toplumsal muhalefetin önüne ye-

Marks, yayın hayatına devam etmek ve radikal bir gazete çıkarmak amacıyla Paris'e gitti ve burada **Deutsch-Französische Jahrbücher** isimli dergiyi yayımladı. Ancak bu dergi sadece bir sayı yayımlanabilirdi. Dergide yayımlanan yazılarında Marks, görüşleri giderek olgunlaşan, proletarya ve yığınlara mücadele çağrısı yapan ateşli bir devrimci olarak dikkat çekmekteydi.

Bir devrimci olarak fikirlerinin belli bir olgunluğa ulaştığı 1843'ten itibaren gazetecilik çalışmalarının yanı sıra tarih, felsefe ve özellikle de ekonomi-politik konularında yoğun bir araştırma inceleme ve sorgulamaya girişti.

“**Var olan her şeyin amansız eleştirisi**” ilkesi ile çıktığı bu yolculukta önceliklerden farklı olarak tarihi sadece yorumlamadı. Aksine filozofların tarihi yorumlarının yanı sıra onu değiştirmekle sorumlu olduklarını söyleyerek bunu yaşamının temel amacı olarak belirledi.

Bir filozof olarak üretimine devam ederken sınıf savaşımının sıcak atmosferi içinde pratik mücadeleden asla kopmadı. Kendini sadece entelektüel bir çalışma ile asla sınırlamadı. Daha gazetecilik yıllarında Paris'te ve Berlin'de devrimci grupların içinde aktif olarak yer aldı. Engels'le birlikte 1847 yılında **Komünist Birlik** isimli gizli propaganda derneğine katıldı. Birliğin içinde aktif olarak çalışarak etkili oldular ve birliğin ilk kongresinde alınan karar üzerine 1848 Şubat'ında ünlü **Komünist Manifesto**'yu kaleme aldılar.

1844 ve 1848 devrimlerini, 1871 Paris Komünü'nü, Avrupa ve Birleşik devletlerde işçi sınıfının eylemlerini çok yakından takip eder. **Felsefenin Sefaleti, 1844 El yazmaları- Ekonomi Politik ve Felsefe, Fransa'da İş Savaşı, Alman İdeolojisi, Fransa'da Sınıf Savaşları, Gotha Programının Eleştirisi, Hegel'in Hukuk Felsefesinin Eleştirisi eserleri ve burada adını sayamayacağımız çok sayıda yapıtı ve bunların zirvesi Kapital'in ciltleri sınıf savaşımının dolaysız bir sonucu olarak ortaya çıkar.**

Marks bununla yetinmez. 1900'lerin başından itibaren etkisini giderek hissettiren Rus işçi sınıfını ve öne çıkan tüm direniş, grev ve ey-

lemleri irdeleyerek çok yakından takip eder.

1864 yılında Londra'da kurulan Uluslararası İşçi Birliği'nin (Enternasyonal) kuruluş bildirisinin, çağrılarının, tüzüğünün yazarıdır. Marks, hayatının son ana kadar Enternasyonal'in yaşamını buna adadı. Tüm dünyadan ve çeşitli milliyetlerden işçileri, ortak çıkarları etrafında, sömürüye karşı bir araya getiren bu birliğin kalbi ve ruhu idi.

İşçi sınıfının devrimci bir teori ile kuşanması için Enternasyonal'i bir okul olarak gördü. İşçi sınıfının mücadelesine düşman olan görüşlere karşı amansızca mücadele etti.

Enternasyonal, Marks ve Engels'in önderliğinde işçi sınıfının Avrupa, İngiltere ve Birleşik Devletlerde burjuvaziye karşı yürüttüğü savaşıma önderlik etti ve büyük bir prestij kazandı.

MARKS HEP HAKLIYDI!

ABD'de ortaya çıkan ve Avrupa ülkelerine yayılarak tüm dünyayı etkisi altına alan kriz kadar popüler olan konuların başında Marks geliyor.

Bundan 150 yıl önce kapitalizmin işleyişini irdeleyerek temel yasalarını açığa çıkaran Marks, on yıllar boyunca burjuva ekonomistler tarafından saklanmaya çalışıldı. Ne var ki gelişmeler Marks'ın çözümlerinin ve tespitlerinin doğruluğunu ispatlayarak uluslararası alanda kabul görmesini sağladı.

Burjuvazi, Marks'ın fikirlerini yok edemeyince onu çarpıtma yolunu seçti. Marksizm'in içini boşaltarak, kapitalizmin buhranına ilişkin bölümlerinden faydalanıp bu sistemin yıkılışına ve bu noktada proletaryanın rolüne dair yaptığı vurgular es geçilmeye çalışıldı. Bugün, 1929 buhranından sonra yaşanan en büyük krizle karşı karşıya bulunduğu tespitini yapan ekonomistler Marks'ı yeniden keşfetti. Evet Marks haklıydı! Aşırı kâr hırsı üzerine kurulan sistemin buhran yaşamayı kaçınılmazdı. Burjuva ekonomistler, ideologlar kapitalizmin krizini Marks'ın kuramına sınırlarak aşmaya çalışıyor. Marksizm'i tahrip ederek devrimci içeriğini yok sayıyor. Oysa Marksizm, sınıf savaşımının içinde ortaya çıkan canlı, dinamik ve kendini yenileyen bir teoridir. Lenin Marksizm'i bir adım ileri taşıyarak Leninizm'i inşa etti. Ve Rusya'da

Tarihten kısa kısa...

* **Mayıs 1962** tarihinde Ankara'da çıplak ayakla yürüyen işsizler, Başbakan İsmet İnönü'nün istifasını istedi.

* **18 Mayıs 1871** tarihinde Paris Komünü eşit işe eşit ücret verilmesini kabul etti.

* **18 Mayıs 1995**'de Gazi Mahallesi olaylarını protesto gösterisi sırasında gözaltına alınan ve kendisinden bir daha hiç haber alınmayan Hasan Ocak'ın Altınşehir Mezarlığı Kimsesizler Bölümü'ne gömüldüğü ortaya çıktı.

* IRA (İrlanda Cumhuriyet Ordusu)'nın önderlerinden **Bobby Sands** İngiliz hapishanelerinde tutsaklara yönelik insanlık dışı koşullara karşı direnişe geçti ve bedenini ölüme yatırdı. Eylemin 30. gününden itibaren Sands ve diğer IRA'lılara destek çığ gibi büyümeye başladı. Bobby Sands hapishane ve ölüm orucunda iken milletvekili seçildi. Bobby Sands **5 Mayıs 1981** yılında 27 yaşında iken Ölüm Orucunda ölümsüzleşti.

* İstanbul tramvay işçileri **10 Mayıs 1920**'de greve çıktı.

* **15 Mayıs 1966** tarihinde Vietnam Savaşı'nı protesto eden 8 bin Amerikalı 2 saat boyunca Beyaz Saray'ı kuşattı

* **2 Mayıs 1969** NATO-İş Sendikası'na bağlı 300 işçi İzmir'de Amerikan Executor gemisini işgal ederek tahliyeyi durdurdu.

dünyanın ilk işçi devletini kurdu. Başkan Mao da Lenin'den aldığı bayrağı yükselterek Maoizm'i geliştirdi. Çin'de yüz milyonlarca emekçinin kurtuluşuna önderlik etti. Marksizm iddia edilen aksine sadece bir kapitalizm eleştirisi değil aynı zamanda proletaryanın devrimci rolünü açığa çıkaran bir kuramdı. Marksizm sömürüyü yaratan sisteme karşı köklü bir eleştiriyi getirerek onu yıkma görevini önümüze koymaktadır. Burjuvazinin üstünden atlamak istediği nokta da tam budur!

***Engels'in 1883'te Marks'ın mezarı başında yaptığı konuşmadan alınmıştır.**

Kültür-Sanat

Loş ışık yayanlar aydın olamaz!

Ergenekon operasyonlarının 12. dalgası, kimi “aydın” kesiminin, ani bir refleks göstererek, kendilerini operasyonlarda alınanlara “siper” etmelerini de beraberinde getirdi.

Tarık Akan, Müjdat Gezen, Zekeriya Beyaz gibi isimler, operasyonların hemen akabinde, toplu bir açıklama yaparak, operasyonların gerçekte neyi-kimi-kimlere hedeflediği üzerinde ahkam keserek, “aydın” olma görevlerini yerine getirme iddiasıyla boy gösterdiler.

Bu kendini “aydın” olarak sunan ve sananlar arasında, söyledikleriyle en fazla gündem yaratan ise **Tarık Akan** oldu. Akan, daha bu toplu açıklamadan önce katıldığı bir televizyon programında, söz dönüp dolaşır Ergenekon operasyonlarına geldiğinde, kimi gençlerin ordu aleyhine konuştuğuna tanık olduğunu söylüyor ve ardından aynen şu sözleri sarf ediyordu:

“Türkiye Cumhuriyeti ordusu, bugün Türkiye'nin temellerini oluşturan, her şeye hâkim olan, sahip çıkan bir kurumdur. En önemli gücümüzdür. Bunun aleyhine bir laf edemezsiniz. Ben ki, 80 döneminde 12 Eylül'de bilemem ne olmuş olmasına rağmen(...) Ordumuza en köküne kadar sahip çıkmak zorundayız. Çünkü bugün Atatürk'ün atmış olduğu temellere sahip çıkacak tek kurumdur. Emperyalizm onu parçalayamadığı için ayakta yazı hala. Bunu açık ve net olarak söylüyorum.”

Aynı Tarık Akan, geçtiğimiz yıllarda “**Anne kafamda bit var**” adlı bir kitap yazarak, 12 Eylül döneminde yaşadığı gözaltını anlatmıştı. Yazdığı bu bit kadar kitaptan anladığımız kadarıyla (çünkü dişe değer başka bir aktarım yoktu), Akan'ın, gözaltı süresinde kafası bitlenmiş, ancak “ayrıcılık” muamele görmüştü.

Tarık Akan'ın şu günlerde yaptığı ordu

şakşakçılığına tekabül eden açıklamalarına baktığımızda ise, bitin Akan'ın kafasında değil, gerçekte beyinde dolaştığını görüyoruz. Ve bitin sadece Akan'ın değil, Ergenekon'la birlikte, aydın olmanın neresinde durdukları iyice açığa çıkan benzerlerinin beyinde dolaştığına da tanık oluyoruz.

Ülkenin “aydın” sanatçılarından olduğu iddia edilen ve bir süre önce sahnelediği “Mustafam, Kemalim” adlı oyunla, aslında durduğu yer malum olan Müjdat Gezen ise, yapılan toplu açıklamada, daha çok da şeriat üzerinde duruyor ve Ergenekon adı altında gerçekleştirilen şeyi, “Cumhuriyeti yıkmaya dönük bir tertip” olarak getiriyor ve dayılanarak “sıkıyasa beni de alsınlar” diye de ekliyordu.

Türkan Saylan'ın hastalığı üzerinden yapılan duygu sömürüsü eşliğinde yapılan, ancak gözaltına alınan hocaların hemen tümünün, buldukları üniversitelerde, binlerce ileri, devrimci ve yurtsever öğrenci hakkında soruşturmalar açılarak, öğrencileri okullardan attırarak, cezalar yağdıran kişiler olduğu dikkate bile alınmadan, onların bu yönüne dolaylı da olsa bir vurgu yapılmadan gerçekleştirilen tüm bu açıklamalar, bir kez daha Aydın kimdir, Aydın'ın misyonu nedir? vb., gerçek aydın olmaya ilişkin soruları akla getiriyordu.

Bu soruları sorma ihtiyacı, bırakalım aydın olmayı, kendine insanım diyenin bile, sessiz kalması, yaşananlara ortak olması anlamına gelen kimi gelişmeler karşısında daha da yakıcı bir hal alıyordu. Sessiz kalmamak için, sadece insan olmanın yeterli olacağı gelişmelere ise, bu ülkede sıkça şahit olunmakta.

Çok değil, kendilerine aydın sıfatını yakıştıran bu zevatın kendilerini, Ergenekon operasyonuna siper ettikleri günlerde, DTP özgü-
lünde Kürtlere dönük kapsamlı bir saldırı baş-

latılıyor ve çok sayıda insan gözaltına alınarak, tutuklanıyordu.

Mecliste temsil edilen bir partinin, legal faaliyet sürdüren kurum ve kişilerine dönük bu açık saldırı karşısında, bizim bu “aydın” kesimden tek bir ses bile çıkmıyordu. Yine 23 Nisan Çocuk bayramı denilen günde, onlarca Kürt çocuğunun hapislerde olması ve onlarca yıl cezalarla yargılanması da, bunların “aydın sorumluluğu” içinde nedense (gerçi nedeni belli) yer almıyordu. Yine aynı 23 Nisan günü, eylem yapan Kürt kitleye saldıran polislerin, Kürt çocukları katletmesi de bunlar tarafından kayda değer, sorumluluk alanları içinde bir gelişme olarak görülmüyordu.

Zaten onlar bugüne kadar, bu ülkenin gerçek aydınlarına, ilericilerine, devrimcilerine, yani gerçek anlamda sisteme muhalif olan kesimlerine dönük gerçekleştirilen hiçbir saldırı ve katliamdan kendilerini sorumlu hissetmemişlerdi! Onları birdenbire cengaverleştiren şey ise aslında, gerçek ülkenin gerçek aydınlarına gerekse bir bütün olarak emekçi yığınlarına dönük baskı ve zulüm politikalarının temelini oluşturan TC'ye ve onun temel dayanaklarından olan faşist orduya karşı girişilen bir hareket olduğunu düşünmeleriydi. Ancak korkmalarına hiç mi hiç gerek yoktur. Çünkü ordu bir bütün olarak bu hareketi içindedir. Yaşanan şey sadece ve sadece sistemin çatlaklarını onarma ve içinden geçilen süreçten ihtiyacına göre yeniden şekillendirmedi.

Akan'ın, “emperyalizm parçalayamadığı için ayakta yazı” dediği ordu, bizzat emperyalizm tarafından yönlendirilmekte ve şekillendirilmektedir. Yani toz kondurmadığı ordu, öteden beri emperyalizmin hizmetindedir. Yüreklarını ferah tutsunlar!

Şimdi soralım: Aydın kimdir?

Aydın her şeyden önce, mevcut baskıcı-sömürücü iktidarlara karşı, devrimci gerçeklikleri söylemekte tereddüt etmeyen ve söy-

lediklerinden geri adım atmazdır ve bu duruşun faturası neyse, bunu tereddütsüz ödemeyi göze alandır. Düşünce ve ifade özgürlüğünü sonuna kadar ve herkes için savunandır.

Aydın'ın görevi, insanlığın özgürleşmesine hizmet edecek pratik ve düşüncelerin önünü açmaya dönük teorik-pratik bir faaliyet içinde

olmaktır. Gerçek aydın tüm bu ve daha bunlara benzer bir dizi değeri yaşayan/yönetendir.

Ama aydın kesinlikle, ırkçı-şoven zulüm politikalarına kendilerini siper eden, sömürü ve talan düzeninin devamı için çırpınan, Tarık Akan vb.leri değildir. Loş ışık yayanlar “aydın” olamaz!

Kürtsün, her halükârda “teröristsin!”

AKP'nin büyük açılım adını vererek, türlü yaygalarla açtığı TRT 6, **Rojin ve Nilüfer Akbal** gibi Kürtçe müzik yapan sanatçılarla birlikte 2009 yılının başlarından beri yayınına devam ediyor.

TRT 6, Kürt kitleleri tarafından **Truva atı** görevi gören bir kanal olarak kabul edildi ve devletin beklediği etkiyi yaratmadı. Yine de “önyargıları parçalamaya” yolunda ilerleyen kanalda sabah programı yapan **Rojin**, üzerinde oluşan baskıdan dolayı kanaldan istifa ettiğini açıkladı

Kadınlara yönelik **Rojin** adıyla “Türkiye'nin değişen yüzü” TRT 6'da sunduğu sabah programına son verme nedenlerini “Bir sunucu düşünün konu ve konuktan habersiz programa girsin. Programcının yani benim, önerdiğim hiçbir konuk kabul edilmesin; yayında söylediğim çok şey kesilsin, her şeye müdahale edilsin. Programa potansiyel suç, bana da potansiyel suçlu muamelesi yapılınsın” sözleriyle açıklarak “büyük açılım”ın asimilasyon politikalarına hizmet eden bir açılım olduğuna ikna olmuş oldu **Rojin**.

Devam ettiği açıklamasında “Tabii ki bu kanal Kürt sorununda tarihi sürecin getirdiği en önemli gelişmelerden, adimlardan biriydi ve her şey birden olmayacaktı. Belli sınırlamalar olacağını tahmin etmek güç değildi, ama kantarın topuzunu kaçıp hiçe sayılmayı da kabul edemeyecektim.

Programın ve benim üzerimdeki baskılar, o kadar yoğunlaştı ki programın içini boşaltmaya, programın kendi kendini bitirmesine çalışılıyordu adeta” sözleriyle, on yıllardır uğruna çok ağır bedeller ödenerek kazanılan değerlerin içinin boşaltılması için gösterilen çabayı ve bu çaba

içerisinde yer alan Kürtlere dahi devletin ‘terörist’ olarak baktığını teyit etti. Kürtçe konuşmak, bu talebi dillendirmek molotof kokteyli atmak kadar “tehlikeli” TC için. **Rojin** biraz geç ‘farkına varmış’ olsa da girdi, gördü ve çıktı. Devletin getirdiği “açılımları” hala demokrasi ekskeninde tartışmayı sürdürümlerini aynı “saflıkla” hareket etmeleri bu asimilasyon çabalarının bir parçası olarak okunmalı ve Kürt sanatçıların TRT 6'da yayınlanan programlara katılmamaları yönünde yapılan çağrılar dikkate alınmalıdır.

Yaşasın 1 Mayıs! Biji 1 Gulan!

HATAY

Doğuş Okulları'nın önünde saat 13.00'te toplanan kitle saat 14.00 sıralarında miting alanına doğru yürüyüşe geçti.

60'ı aşkın kişiyle 1 Mayıs'ta yerini alan Partizan "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlar atarak miting alanına geldi. Tüm kitlenin alana gelmesinin ardından saygı duruşu yapıldı. Daha sonra sahne alan **Grup Nidal** ve **Grup Asi** kitleyi coşturdu. Genel anlamıyla iyi geçen 1 Mayıs halaylarla son buldu. (Hatay İK okurları)

MERSİN

Miting için saat 10.30'da Hastane Caddesi'nde toplanmaya başlayan kitle, saat 11.00'de Metropol Miting Alanı'na doğru yürüyüşe geçti. Birçok sendika, dernek, siyasi parti ve devrimci örgütün katıldığı mitingde işçi tulumu ve yöresel kıyafetleri ile kadınlar dikkat çekti.

Biz de "Örgütlü gücümüze güvenelim! Alternatifsiz değiliz! Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Partizan" imzalı pankartımızla mitinge katıldık. Eylem boyunca sık sık "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Liman işçisi yalnız değildir", "Toros işçisi yalnız değildir", "Birlik mücadele zafer" vb. sloganlar atıldı. (Mersin İK okurları)

ANTEP

Antep'te 1 Mayıs etkinliğine biz İşçi-köylü okurları olarak yeterince çalışmamakla birlikte, geçen yıllara oranla daha aktif bir katılım sağladık. Organize olma konusunda yetersiz kaldık. Antep'teki sendika şubelerinin kimi tutumları 1 Mayıs'ın anlam ve önemine gölge düşürdü. Bu durum alandaki devrimci yapılar tarafından protesto edildi. Bu eylemler kendi eksikliklerimizi görmemizi sağlayarak gelecekte daha iyi şeyler yapma konusunda bize tecrübe oldu. (Antep İK okurları)

BURSA

Bursa'da, daha önce 10 binlerce üyesi olmasına rağmen 1 Mayıs'ı gündemine dahi almayan Türk-İş, bu sene yangından mal kaçırıcısına devrimci ve demokrat kurumları hiçe sayarak resmi temelde 1 Mayıs kutlamaları için başvuru yaptı. KESK de bu tutuma dahil oldu. DİSK'e dahi söz hakkı vermeyen sarı sendikal anlayış devrimci, demokrat kurumlar ve DİSK'in baskısı ile mahkûm edildi, ancak devrimci kurumlar ve Bursa Halk Meclisine söz hakkı verildi.

Demirtaşpaşa Camii önünde toplanan kitle kortejler halinde Fomara miting alanına yürüdü. Türk-İş, KESK, DİSK, TMMOB, Halkevleri, Devrimci 1 Mayıs Platformu (Partizan, DHF, BDSP, ESP, SODAP, BATIS, Eğitim İşçileri Örgütlenme Girişimi) ve reformist siyasi partiler sıralaması ile yürüyüş başladı. Devrimci 1 Mayıs Platformu "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak" pankartı, ardından her kurum kendi pankartları ile alanda yerini aldı. Partizan kitle "Biz halkız gelecek ellerimizdedir. Emperyalist kapitalist krize

ve ırkçı saldırılara karşı mücadeleye" pankartını açtı.

Tüm kortejlerin alana girmesinin ardından 1 Mayıs şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile miting başladı. Türk-İş, KESK, DİSK ve işten atılan işçilerin birer temsilcilerinin konuşmaları ile devam etti. Ancak dayatmacı tutumundan dolayı Türk-İş temsilcisinin konuşması, Devrimci 1 Mayıs Platformu tarafından slogan, alkış ve zılgıtlarla protesto edildi.

100 bine yakın işçinin işsiz kalmasına rağmen sendikaların katılımının çok düşük olması bir olumsuzluktu. Buna rağmen miting 5 bin kişilik kitlenin katılımı ile coşkulu bir şekilde sonlandı.

AMED

1 Mayıs; DTP, EMEP, ESP, Partizan, DHF, Amed Demokrasi Platformu ile birçok sendika ve demokratik kitle örgütünün katılımıyla kutlandı.

Yürüyüş için öğle saatlerinde, Büyükşehir Belediye binası ve Ahmet Arif Parkı önünde toplanan kitle, davul zurna eşliğinde halaylar çekerken kitleye katılan Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir işçilere karanfil dağıttı. Demokrasi Platformu bileşenlerinin bulunduğu kitle, iki koldan miting alanına doğru "Biji biratiya gelan", "Yaşasın halkların kardeşliği" pankartı arkasında yürüyüşe geçti.

Dağkapı Meydanı'na gelindiğinde DTP'nin seçim otobüsünden çıkan marşlarla karşılanan kitle, yine çalınan müzikler eşliğinde halaylar çekti. Kitle DTP'ye yapılan operasyonla ilgili tepkisini "DTP halktır, halk burada" sloganını atarak gösterdi.

Gülten Kışanak yaptığı konuşmada DTP'ye yönelik operasyona ve Tuzla ve kot taşlama işçilerinin çalışma koşullarına değinen Kışanak, iş bulanın kendisini şanslı hissettiğini belirtti. Kitle konuşma sırasında sık sık AKPY'i yuhaladı.

Bizler de "Zam, Zulüm, İşkence, İsyân Et Bu Düzene! Biji Yek Gulan-Partizan" imzalı pankartımız ve flamalarımızla alanda yerimizi aldık. Burada kitleye yönelik 1 Mayıs'ın anlam ve önemine değinen kuşlamalar yaparak sloganlar attık. Ayrıca açtığımız pankart ve Partizan isminin dikkat çektiğini ve bunun üzerinden bir ilginin geliştiğini de gözlemledik. (Amed İK okurları)

MALATYA

1 Mayıs; KESK, ESP, Partizan, DHF, EMEP, DTP, ÖDP, Belediye-İş ve Konak halkı tarafından coşkulu kutlandı.

Saat 14.00'te kortejler oluşturularak yürüyüşe geçen kitle "Yaşasın halkların kardeşliği", "Yaşasın 1 Mayıs, Biji yek Gulan" sloganlarını atarak Emeksiz Üst Kavşağındaki miting alanına yürüdü. Bizler de "İşsizliğe, yoksulluğa, krize karşı örgütlü mücadeleye-Partizan" imzalı pankartla ve hazırladığımız dövizlerle yürüyüşteki yerimizi aldık. "Emperyalizme karşı yaşasın halk savaşı", "Biji yek gulan, Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın Taksim direnişimiz", "Gençlik yürüyor YDG büyüyor" sloganlarını atarak miting alanına vardık. Miting alanındaki saygı duruşu sırasında bir arkadaşımız Vartınik'te Bir Köm şiirini okudu. Tertip Komitesi adına yapılan konuşmaların ardından gönderilen mesajlar okundu. Müzik dinletisi, davul zurna eşliğinde halaylar çekilmesinin ardından miting sona erdi.

DERSİM

Partizan kitle toplama yeri olan hastane önünde biraraya geldi. Diğer devrimci ve demokrat kurumlar ise kendi belirledikleri yerlerde toplanarak yürümeye başladılar. Hareket eden kitleler Kışla Meydanı'na yürüdü. Burada yapılan konuşmaların ardından müzik ve davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla miting sonlandırıldı. Mitingde Partizan adına yapılan konuşmada "Bugün güçsüzsek eğer, bunun nedeni işçilerin köylülerin ve emekçilerin dağınık ve örgütsüz olmasından kaynaklıdır" denildi ve örgütlenme çağrısı yapıldı. Partizan kitleli canlılığı ile dikkat çekerken Kamer Genç'in söz olarak konuşması alanda alkışlarla kadir yuhalamalara da neden oldu. Mitinge katılan kurumlar şunlardı; KESK, DİSK, Türk-İş, HKM, DTP, Partizan, ESP, EMEP ve DHF. (Dersim Partizan)

İZMİR

1 Mayıs; KESK, TMMOB ve Türk-İş'in başvurusuyla Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleştirildi. Devrimci 1 Mayıs Platformu, Birlikte Başaracağız Platformu, çeşitli devrimci, demokratik örgütler, işçi sendikaları ve emek örgütlerinin katılımıyla kutlanan 1 Mayıs, önceki yıllardan daha kalabalık ve coşkulu geçti. Sabah saatlerinde Sümerbank önu ve Basmane'den ayrı kollardan harekete geçen işçi ve emekçiler, Cumhuriyet Meydanı'nda biraraya gelerek Gündoğdu Meydanı'nı doldurdu. Partizan'ın da bileşeni olduğu İzmir Devrimci 1 Mayıs Platformu miting coşkusu, kitleliliği, devrimci sloganları ve disipliniyle özel bir renk kattı.

ANKARA

Ankara halkı, 1 Mayıs'ı Sıhhiye Meydanı'nda kutladı. Öğlen saatlerinden itibaren Ankara Tren Garı önünde toplanan işçi ve emekçiler pankart ve dövizleriyle talep ve sorunlarını dile getirdi. En önde Türk-İş ve KESK'e bağlı sendikalara üye işçi ve emekçiler yer alırken onları TMMOB'a bağlı odalar, kitle örgütleri, siyasetler ve siyasi partiler izledi. Kendilerine farklı biçimlerde hazırladıkları pankartlarıyla ifade eden lise öğrencilerinin katılımı dikkat çekti. "Krizin faturası patronlara", "Zam, zulüm, işkence işte AKP" "Teğet geçmedi, ezdi geçti" şiarlarıyla mitingin içeriğini ekonomik kriz gündemi belirledi.

Taksim'i de unutmayan Ankara halkı Taksim'deki direniş "Her yer Taksim, her yer direniş", "Yaşasın Taksim direnişimiz", "Yasaklar kalksın, alanlar açsın" sloganlarıyla ses verdi. Arama noktasında Halkevleri'nin polis arama dayatmasını kabul etmemesiyle kısa süreli bir çatışma yaşandı.

Saat 13.00'te Gar önünden Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen kitle, 1 saat sonra meydanı doldurmaya başladı. Partizan, 1 Mayıs mitingine "İşsizliğe, yoksulluğa, sömürüye karşı isyân dağlarda büyüt! Halk Savaşını güçlendir!" pankartıyla katılırken ardından Yeni Demokrat Gençlik "Eşit, özgür gelecek ellerimizde yükselecek" pankartıyla yer aldı. Lise ve üniversite öğrencilerinin içerisinde yer aldığı YDG'li gençler, çeşitli dövizlerle okullardaki sorunları dile getirirken, yetkin mühendis olmaya-caklarını, kendilerine biçilen geleceğe boyun eğmeyeceklerini ifade ettiler. Partizan, coşkusu ve disipliniyle dikkat çekerken her yaştan insanların yer aldığı Partizan korteji "Krizin faturası patron ağaya", "Desa işçisi yalnız değildir", "Yaşasın 1 Mayıs-Biji yek gulan", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarını haykırdı. 1 Mayıs'a ilişkin basın metninin okunması ardından türküler, marşlar ve halaylarla devam eden miting saat 16.00 sıralarında son buldu.

Özellikle örgütlü mücadele çağrısının öne çıktığı mitingde sık sık Taksim direnişine de değinildi. 25 bini aşkın emekçinin katıldığı İzmir 1 Mayıs'ında Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşeni olarak katılan Partizan "1 Mayıs'ın kızılığıyla umudu güneşe katarak büyütüyoruz" ve "İşsizliğe, yoksulluğa, zulme isyân et, örgütlü mücadeleyi yükselt" pankartlarını açtı. Ayrıca "Biz kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adadık" pankartıyla Yeni Demokrat Gençlik de Partizan kortejinin arkasında mitingde katılırken liseli YDG'liler de "Yaşasın parasız, bilimsel, anadilde eğitim" pankartıyla 1 Mayıs'a katıldı.

Coşkulu geçen 1 Mayıs; slogan ve halaylarla son bulurken Konak Meydanı'na çıkarak Valilik'e doğru yürüyen bir grup Halkevi üyesi ise gözaltı terörüne maruz kaldı. 17 Halkevi polis şiddetiyle gözaltına alınırken gözaltına alınanların sayısını ve durumunu öğrenmeye çalışan İşçi-Köylü gazetesi İzmir çalışanı da polis şiddetine maruz kaldı.

Erzincan'da 1 Mayıs çalışmaları

Erzincan'da bu yılki 1 Mayıs çalışmaları geçen yıllara göre daha planlı ve örgütlü gerçekleştirildi. İlk olarak üniversite, lise ve köylerden arkadaşlarımızla bir toplantı aldık. Toplantıda sürecin alanımız için önemi vurgulanarak bir çalışma programı çıkarıldı. Bu program doğrultusunda gazete, bildiri ve afiş gibi materyalleri kullanarak uzun zamandır gitmediğimiz Ulalar ve Geçit beldelerine çalışmalarımızı gerçekleştirdik. İki arkadaşımız beldelerin merkezi yerlerine afiş yaparken diğer arkadaşlar bildiri ve gazete dağıtımını

parak 1 Mayıs çağrısında bulundular. Çalışmalar sırasında halkın sıcak ve ilgili yaklaşması bizi oldukça keyiflendirdi. Ulalar'daki afiş çalışması sırasında arkadaşlarımız keyfi bir şekilde gözaltına alınmış ve 200'er TL para cezası kesilmiştir. Bu yerler dışında Yalınca Köyü, Mollaköy ve Çağlayan beldelerinde de bu tarzda çalışmalar yapılmıştır. Ayrıca Erzincan merkezde işçi emekçilerin yoğun olduğu kahvehanelerde ve derhanelerde bildiri dağıtımını yaptık. Bu çalışmalar kitle faaliyetinde yeni olan arkadaşlarımızın deneyim kazanmasını ve halkımızın sorunlarını daha net bir şekilde görmemizi sağlamıştır. (Erzincan YDG)

Başsağlığı

Yoldaşımız Sinan Gülüm'ün abisi yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitirmiştir.

Başta ailesi olmak üzere tüm dostları ve sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

Tekirdağ 1 Nolu F tipi Tutsak Partizanlar

İki baba, iki çocuk...

Adana'da bir baba, taşeron olarak çalıştığı hastanede işine son verilmiş. Elinde küçük bir çocuk, bağıyor; "Açım, ben açım... İşten kovuldum, şimdi ne yapacağım?" diye bağıyor boğazı düğümlenerek. Etrafında onun gibi işten çıkartılmış arkadaşlarının gözlerinden öfke akıyor... O babanın kucağındaki çocuğa bakıyorlar ve evlerinde onları bekleyen kendi çocukları geliyor aklarına.

İstanbul Sultanbeyli'de bir baba... Evsiz bırakılmak isteniyor. Evinin yıkılmak istenmesine karşı dört aylık kızı Zehra'yı kucağına alıyor ve boğazına bıçak dayıyor. Zehra ne olduğunun farkında

değil. Zehra için canını vermeye hazır babası boğazına bıçak dayıyor. Evin etrafında polisler, yıkım ekipleri ve kepeçler... Ve bir baba, elinde bıçak dayadığı Zehra... Dört aylık daha...

Bir baba dört aylık kızının boğazına niye bıçak dayar? Bir baba kucağında çocuğuyla niye bağıyor "açım" diye? Onları bu hale getiren nedir?

Peki bu çocuklarda babaları gibi kendi çocuklarını mı kucaklarına alacak, boğazına bıçak dayayacak ya da ağlayacak? Yoksa hiçbir babanın bunları yapmak zorunda kalmadığı bir dünya için mücadele mi edecekler?

İki baba ve iki çocuk...

Dünyadan haberi yok bugün bu çocukların...

Ya yarın, yarın da olmayacak mı?

(Bir İK okuru)

İlan

Can dost (Gevahir Sabur'a)

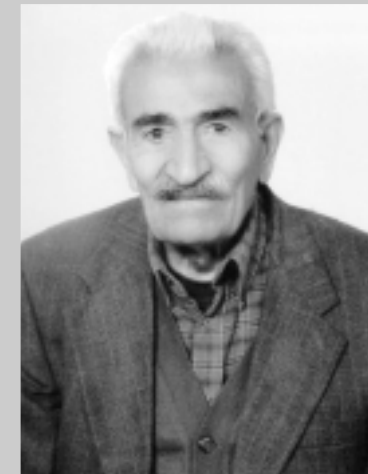
Sen ve ben doğmadan önce özgürlük tohumları Dersim'in topraklarına atılmıştı. Büyüdüğümüzde bir baktık ki Munzur'un Kardelenler ve Nergizler kol kola girerek mesken eylemişlerdi. Sen daha küçükken bile kır çiçekleri Munzur'un her tarafını

sarıp sarmalasin diye çaba harcardın. Ne emekler harcardın en zor günlerde kır çiçeklerine ve çocuklarına... Analık ettin her zora düşene... Pişirdiğin yemeği yedirdin, ördüğün çorabı giydirdin. Tohum büyüdüyü ve kır çiçekleri tüm Munzur'u sarıyor şimdi. Ancak kaçınılmaz olarak da yitiriyoruz bir bir en sevdiğimizizi, seni kaybettiğimiz gibi... On yedileri, içindeki Ali Rıza Sabur'u yitirdiğimiz gibi...

Eşinin ve tüm canlarının derin üzüntüsünü paylaşıyor değerli hatıran önünde saygıyla eğiliyorum.

Okmeydanı'ndan bir Partizan okuru

Başsağlığı

Halil ve Mehmet Ali Çakıroğlu yoldaşların babası Haydar Çakıroğlu'nu ve Ümit Çağlayan San yoldaşın babası Rıza babayı kaybetmenin üzüntüsü içindeyiz. Bu acılı günlerimizde bizi yalnız bırakmayan dostlarımıza teşekkür ediyoruz.

ÇAKIROĞLU AİLESİ

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Çilem ÖNSEL**
Baskı: SM Matbaacılık Adres: Çobançeşme Mh. Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 80
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 Cep: 0 543 453 89 84
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İlhani Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İlhani Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 Cep: 0 537 461 79 64
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İlhani Kat: 3 No: 1/8 Cep: 0 545 685 25 27
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Yoksulluğa, işsizliğe, sömürüye, baskıya karşı

1 Mayıs'ta alanlardaydık

Taksim'de 3 yıldır tüm engellemelere rağmen binlerce insanın devletin azgın saldırılarına karşı ortaya koyduğu devrimci irade ve duruş, 2009 1 Mayıs kutlamalarında da kendini gösterdi. Sabahın erken saatlerinde başlayan saldırı alanlarda direnişi alevlendirdi; İstanbul, emekçilerin ve devrimcilerin kıvılcımı yangına dönüştürdüğü kent oldu. Ara sokaklarda çıkan çatışmalarda devrimcilerin direnişi karşısında yer yer geri çekilen polisler, aldıkları talimatların da güveniyle yetkilerini katliama dönüştürmeye çalışıncasına sınırsız kullandı.

30 Nisan günü İstanbul Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü'nün sendika konfederasyonlarıyla yaptığı görüşme sonucunda "makul" bir sayıyla 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanabileceği açıklandı. Bu gelişme üzerine tüm kurumların Agos Gazetesi önünde toplanarak Taksim Meydanı'na yürünmesi kararlaştırıldı. Saat 10.00'da toplanarak yürümeyi planlayan kitle, saat 9.00'a yak-

laştığında çevik kuvvetin Şişli Camisi yönüne zorlamasıyla geriye giderken aynı zamanda kararlaştırılan noktalarda toplanmaya devam etti. Devletin Taksim konusundaki "uzlaşma arayışının" nedeni de bu gelişmeyle ortaya çıktı. Çevik kuvvet "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız", "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür" gibi sloganlar atarak flamaları ve pankartlarıyla alanda yerini almaya çalışan kitleyi önce tazyikli su sıkarak dağıtmaya ardından biber gazlarıyla sindirmeye çalıştı. Kitlenin Taksim konusundaki kararlı duruşunu hazmedemeyen polis bu defa birçok insanı copleyarak dağıtmaya çalıştı.

Yaşanan her saldırının ardından yeni den grup grup toplanarak Taksim'e yürümeye iradesini gösteren kitle, coşkulu bir şekilde mevzilerini koruyarak saldırıları geri püskürttü. Polisin özellikle Valiliğin yaptığı "makul" sayıyla 1 Mayıs'ın kutlanacağı açıklamasından hareketle 3-5 binden fazla insanı bir araya getirmeye çalıştı. Taksim'de toplanması istendi. Saatler süren bekleyiş, 1 Mayıs coşkusu, kolluk kuvvetlerinin saldırısı ve direniş bu istemin yerini sendikalara yönelen öfkeye bıraktı. Bu seneki kutlamaların Taksim'de yapılması yönündeki istemin güçlü olmasından dolayı Taksim kararını vermek zorunda kalan sendikaların son güne kadar "alternatif yaratmak" adına yürüttükleri tartışmaların da etkisiyle uzlaşmacı, sarı sendikal anlayışlara karşı uzun bir süredir biriken öfke

Metro çıkışı civarında sıkıştırmış oldu. Öfke dolu sloganlarla barikata aşmaya çalışan kitleye Agos Gazetesi önünden itibaren kurulmuş barikatlardan geçişi engellenen kitle bir süre sonra grup grup katıldı. Bu zaman zarfında ara ara yoğun tazyikli su sıkılarak kitlenin direnci kırılmaya çalışıldı. Ancak 1977 1 Mayıs katliamının öfkesini, canlılığını hala dipdiri taşıyan binlerce insanı durduramadı.

Öfke dolu sloganlarla barikata aşmaya çalışan kitleye Agos Gazetesi önünden itibaren kurulmuş barikatlardan geçişi engellenen kitle bir süre sonra grup grup katıldı. Bu zaman zarfında ara ara yoğun tazyikli su sıkılarak kitlenin direnci kırılmaya çalışıldı. Ancak 1977 1 Mayıs katliamının öfkesini, canlılığını hala dipdiri taşıyan binlerce insanı durduramadı.

Sloganlarla devam eden kutlamada Tertip Komitesi adına yapılan açıklamada kitlenin buradan dağılarak saat 14.00'te Taksim'de toplanması istendi. Saatler süren bekleyiş, 1 Mayıs coşkusu, kolluk kuvvetlerinin saldırısı ve direniş bu istemin yerini sendikalara yönelen öfkeye bıraktı. Bu seneki kutlamaların Taksim'de yapılması yönündeki istemin güçlü olmasından dolayı Taksim kararını vermek zorunda kalan sendikaların son güne kadar "alternatif yaratmak" adına yürüttükleri tartışmaların da etkisiyle uzlaşmacı, sarı sendikal anlayışlara karşı uzun bir süredir biriken öfke

bu açıklamadan sonra yüzeye çıktı. "Biz buraya dağılmak için gelmedik", "Bedeli biz ödüyoruz sizin konuşma hakkınız yok", "Ne için önderlik etmeye çalışıyorsunuz, inin aşağıya", "Taksim'e yürümek için bu saate kadar bekledik" gibi söylemlerle dile gelen öfke bu kez de yerini barikatını hala güçlendirmeye çalışan polise yöneldi. Saniyeler içerisinde taşlarla sopalara polise ve barikata yüklenen kitleye yine yoğun gaz bombaları ve tazyikli-boyalı suyla saldırıldı. Ara sokaklara dağılan kitle "Taksim yasağı kalkacak", "Cerrah'in itleri yıldırılmaz bizleri", "Devrimci irade teslim alınmaz" sloganlarını atarak barikata kurdu.

Okmeydanı, Profilo Alışveriş Merkezi, Ali Sami Yen Stadyumu ve Gayrettepe'ye giden yollar üzerinde taşlarla polise cevap veren eylemciler uzun süre çatışmaya devam etti. Tazyikli su, gaz bombasının yanı sıra plastik mermi de kullanan polis ve devrimciler arasındaki çatışmalar saat 13.00'e kadar devam etti.

Partizan, YDG ve DDBS kitlesi de Mecidiyeköy, Feriköy, Kurtuluş, İstiklal Caddesi ve Şişane gibi birçok farklı noktada polis barikatlarını zorladı. TRT civarına ulaştıklarında dağılımaya başlayan Partizan kitlesi burada sivil polisler ve onların örgütlediği sivil faşistler tarafından döner bıçakları ve demir çubuklarla saldırıyla karşı karşıya kaldı. Saldırı esnasında 4'ü ciddi olmak üzere 10 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı.

İstanbul sokaklarının devrimci iradenin teslim alınmazlığı, emekçilerin haklı ve meşru taleplerini kazanmak için Valliği-

İSTİKLAL CADDESİ

Saat 12.00'de İstiklal Caddesi'nde biraraya gelen Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri, Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Eylemde platform adına yapılan açıklamada Şişli Pangaltı'nda yaşanan polis terörüne dikkat çekildi. Taksim'e girmeye çalışan kitleye yönelik saldırıların Pangaltı'da devam ettiği ve emekçilerin direnişe geçtiği belirtildi. Taksim Meydanı'na doğru yürüten kitlenin meydana girmek üzere olduğu ve oraya doğru sloganları haykırarak yürüyüşe geçileceğinin de söylendiği açıklamada Partizan kitlesi "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankart açtı.

Burada yapılan açıklamanın ardından "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Taksim faşizme mezar olacak" sloganları hep bir ağızdan atıldı. Yürüyüş sırasında polis gaz bombası, tazyikli su ve plastik mermi kullandı. Saldırının ardından ara sokaklara geçen kitle taş atarak "Faşizme karşı omuz omuza" sloganını haykırdı. Polisin saldırısına direnen kitle, farklı sokaklardan çıkarak direnişe devam etti.

İsyan, direniş, kavga; 1 Mayıs

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, İstanbul'da bu yıl da polis vahşetine tanık oldu.

Toplanma yeri olarak ilan edilen Pangaltı'ya ablukaya alan, Şişli Camisi'nden Taksim-Tünel'e kadar tüm ara sokakları tutan, "1 Mayıs" sloganı duyduğu her yere gaz bombası atan ve vahşice saldıran polis, terör estirdi. Devlet, Taksim Meydanı'nı işçilerden "korumak" için bu yıl çok kararlıydı. Ancak nafi! Şiddet, kaos ve işgali hatırlatan görüntülere kimsenin inkar edemeyeceği başka kareler de eklendi.

Devrimcilerin, devletin tüm saldırılarına rağmen ortaya koyduğu direniş artık gelenekleşen 1 Mayıs görüntülerinin vazgeçilmez bir parçası oldu. **Bu yıl da gelenek bozulmadı. Mehmet Kocadağ'dan, Mehmet Akif Dalcı'ya; Dursun Adabaş, Yalçın Levent ve Hasan Albayrak'a 1 Mayıs yine bir direnişe tanık oldu.** Sabahın erken saatlerinde Şişli Camisi önünde toplanan kitle, DISK binasının olduğu bölgeye hareket etti. Polisin caddeyi büyük oranda boşalttığı sırada DISK kortejleri caddeye çıkarak Agos Gazetesinin önüne doğru yürüyüşe geçti.

Cadde üstündeki kitlenin bir bölümü DISK binasının arkasında kurulan barikatın önünde beklemeye başladı. Biz de Partizanlar olarak kitle ile beraber bir süre bekledikten sonra barikata yüklendik. Gaz bombaları ve panzerlerle saldıran polise karşılık vererek çatışarak geri çekildik. Ara sokaklarda devam eden çatışmalar sırasında Pangaltı'daki toplanma noktasına çıkmaya çalışan başka bir grupla karşılaştık. Çatışa çatışa Bomonti'ye kadar geldik. Burada bir sokakta büyük bir barikat kurarak polisin gelişini engelledik. Yaklaşık 1 saat boyunca barikat başında çatıştık. Polisin sıkı tutuşuyla birlikte defalarca 1 Mayıs kararlılığını göstererek barikata yüklendik. Bir süre sonra Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşeni diğer kurumlarla bir araya gelerek bir durum değerlendirmesi yaptık. Yaptığımız görüşmede bulunduğumuz alanda daha fazla kalmamaya ve Dolapdere'den Taksim'i zorlayan diğer gruplarla buluşmaya karar verdik. Platformun aldığı karara göre 11.30'a kadar Pangaltı-Agos zorlanacak ardından saat 13.00'te İstiklal Caddesinde bir araya gelinecekti.

Kurtuluş'un ara sokaklarından sloganlarımız, emekçilere ve kitleye yönelik ajitasyon konuşmalarımız eşliğinde yer yer polisle çatışarak Dolapdere'ye yürüdük. Yol üzerinde yaklaşık bin kişiyi bulan kitleyi, Platform adına

yaptığımız ortak konuşmalarla sık sık bilgilendirdik. Yol üstünde bir sokakta 1 Mayıs'ta toprağa düşenlerimiz için bir anma gerçekleştirdik. 1 Mayıs'ın anlamı, ortak hareket etmenin önemi üzerine gerçekleştirdiğimiz konuşmaların ardından sloganlarımızı daha güür bir şekilde haykırarak yürüyüşümüze devam ettik. Girdiğimiz cadde ve sokaklarda emekçilerin yoğun bir ilgisi vardı. Balkondan çıkarak alkışlayanlar, yolu tarif edenler, polisin bulunduğu noktaları gösterenler...

Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı Dolapdere'ye doğru indikimizde "Biji biratiya gelan" sloganlarını artık emekçilerle birlikte haykırıyorduk. Zılgıtlar ve alkışlar eşliğinde Dolapdere'ye indik. Taksim'e doğru yürüyüşe geçtik, ancak polis barikadı ile karşılaştık. Bir süre barikata zorladıktan sonra panzerle yapılan saldırı kitleyi ikiye böldü. Ara sokaklardan

Sendikası'nın kortejindi.

Deri-İş kortejinde, işçilerin kendi taleplerinin yanısıra, 1 Mayıs'ın kızılığını içeren sloganlar atılırken, deri işçileri Taksim'deki sınıf kardeşlerine dönük polis saldırısına da duyarsız kalmadı. Taksim'de gerçekleştirilen saldırılar deri işçileri tarafından, yürüyüş boyunca, "Emekçiler Taksim'de, Türk-İş nerede?" gibi sloganlarla protesto edilmesinin yanı sıra, deri işçileri miting alanına girmeden önce Taksim'deki saldırıları protesto etmek için iki dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdi.

Taksim'deki gelişmeleri deri işçilerine ak-

geçerek İngiliz Konsolosluğu'nun karşısına çıktık. Caddeye çıkarak barikata yüklendik. Panzerlerin saldırısı ile ara sokaklara çekildik. Ara sokaklarda kurduğumuz barikadı birkaç defa zorlayan panzer giremedi. Bunun üzerine yeniden yüklendik. İstiklal Caddesine çıkmaya çalışan, Galatasaray Lisesi civarında toplanmış bir grubun olduğu haberi üzerine bu grupla buluşmak üzere ara sokaklardan geçerek Flash TV'nin olduğu noktadan İstiklal'e çıktık. Caddeye çıktığımızda üzerimize toplu polisleri hedef gözeterek ateş açtı. Lisenin arkasına geçerek diğer gruplarla buluştuk. Lisenin birkaç sokak ilerisinde İstiklal Caddesine çıkmak için yeniden barikata yüklendik. Bir süre yaşanan çatışmanın ardından geri çekildik. Hamamin arkasında birkaç grupla daha biraraya gelerek Kazancı Yokusundan Taksim'e çıkmak için yeniden hareket geçtik. Ara sokaklardan sloganlarımızla çevrede bulunan emekçilere ajitasyon konuşmaları ile polisi teşhir ettik. TMMOB'in alt sokaklarından Taksim'e çıkmaya çalıştık ancak polis buraya da barikat kurmuştu. Saat 13.30'a geldiğinde alandaki kutlamanın sona erdiği haberi geldi. Yapılan görüşmelerin ardından Kazancı Yokusuna yürünmesine karar verildi. Kazancı Yokusunda polisin, kitlenin bir kısmını gözaltına alarak bir bölümünün Taksim'e girişine izin verdiğini öğrendik. Saat 14.00

olduğunda alandaki kitle de dağılmıştı.

Toplandığımız ilk anda Partizan kitlesinin birbirini tanımamasından dolayı bir süre bir iletişim kopukluğu yaşandı ancak bu sorun kısa sürede çözüldü. Yürüyüş ve çatışmalar boyunca ortak sloganların önüne geçmeden "Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor Partizan", "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya" sloganlarını haykırдық. Eylem boyunca Partizan, Halk Cephesi, BDSP ve Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi ile ortak kararlar alarak inisiyatif geliştirdik. İngiliz Konsolosluğunun önünde, biri Partizan'dan, 4 arkadaş polis tarafından köşede kısırlanarak dövüldü. Ardından bir süre gözaltında tutularak serbest bırakıldı. İşçilerin, emekçilerin 1 Mayıs'ı özgürce, istedikleri alanda ve özellikle de Taksim'de kutlaması için verdiği mücadele demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Bizler de Partizanlar olarak Mehmet Kocadağ yoldaştan devraldığımız direniş ve kavga bayrağını işçi sınıfımızla birlikte her 1 Mayıs'ta dalgalandıracacağız. Gelenek sürecektir; Partizanlar, devrimciler; ağaların, patronların, bir avuç sömürücü asalağın korkularını büyütmeye devam edecek.

Direniş, isyan ve kavga günü 1 Mayıs, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık bayramı olunca dek... (Bir İK okuru)

Kadıköy'de coşkudan uzak 1 Mayıs

Sınıf sendikacılığından uzak tutumunu, 1 Mayıs özgünlüğünde de sürdüren Türk-İş'in yanısıra, EMEP, Kız, İşçi Partisi ve daha birçok reformist parti ve kurum, 1 Mayıs'ta Kadıköy'de buluştu.

Kadıköy'deki 1 Mayıs mitingi, miting düzenleyenlerin özüne "uygun" olarak gerçekleştirildi. Miting için, Haydarpaşa Numune

Hastanesi ve Tepe Natiliüs önünde toplanan kitle, saat 11.30'da iki koldan yürüyüşe geçti. Mitinge, Türk-Metal, Haber-İş, Yol-İş, Harb-İş, Petrol-İş, Basın-İş, Demir Yol-İş, Kristal-İş, Belediye-İş ve Deri-İş ve daha çok sayıda Türk-İş'e bağlı sendika katılırken, yürüyüş kortejlerinin cansız-ruhsuz görüntüsü dikkat çekti. Birçok sendikadan, kortejlerindeki işçilere slogan bile atılmadığı gözlenirken, kortejlerin büyük bölümünde, adeta parkta yürüyüşe çıkmış gibi bir hava hakimdi.

Yaklaşık 1 yıldır grevde olan E-Kart işçilerinin de katıldığı mitingin en canlı ve sınıfın taleplerinin haykırıldığı korteji ise, Deri-İş

taran Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, çatışmaların sürdüğünü, Taksim'in emekçilere açılması gerektiğini söyledi ve deri işçilerini bu durumu kinamak için iki dakikalık oturma eylemine çağırdı.

Oturma eylemini sloganlar eşliğinde sürdüren deri işçileri, eylemin ardından alana girdiler.

Mitingde, Taksim'deki gelişmelere ve Kadıköy'deki mitinge ilişkin görüşünü aldığımız işçiler, genel olarak şu görüşte birleşiyorlardı: "Burada piknik havası hakim. Bizim burada ne işimiz var, olmamız gereken yer Taksim!" (Kartal)

